

FESTA MAJOR

de

L'ESCALA

2, 3, 4 i 5

de

setembre

2011

Festivitat

de

Santa Mònica

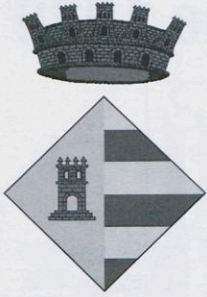
Cartell original de: Eusefons Clot

Ajuntament
de
L'Escalà

Convit

A punt de començar la Festa Major m'ha semblat oportú, com cada any, saludar-vos a través d'aquesta magnífica publicació.

El visitant d'aquest estiu i les persones de fora que s'incorporin a la nostra Festa Major podran apreciar diverses novetats urbanístiques de rellevància. El conjunt escultòric dedicat a l'anxova i la sal, a la rotonda de l'entrada sud, vol ser el senyal de benvinguda amb el signe identitari més emblemàtic de la vila. El visitant estiuenc també haurà pogut gaudir de la radical transformació de la plaça Catalunya, convertida en un espai de serveis polivalents i en un lloc alternatiu per fer activitats en cas de condicions climatològiques adverses. Finalment també es podrà copsar la integració en el seu entorn de la plaça de les escoles, amb uns canvis adequats al seu paper de punt neuràlgic de la població, d'unió entre el nucli antic i l'eixample. Amb aquestes adequacions, grans i petites, l'Escalona presenta la imatge d'una població endreçada, que es fa atractiva perquè hem potenciat els seus valors paisatgístics i millorat els serveis.

Una de les claus de l'èxit de les festes populars i tradicionals, és anar introduint els canvis que demanen els temps, sense que canviï la seva essència. Per aquest any hem proposat que tant el pregó com la inauguració de l'exposició passin a fer-se al vespre del dia 1, amb la voluntat de donar-li més relleu i perquè no interfereixi l'inici oficial de la festa de Santa Màxima amb les activitats del primer dia, com és el festival nàutic.

El pregó anirà a càrrec de Maria Lluïsa Ferrer, presidenta de la Fundació Astrid 21, associació que treballa per a la integració i millora de la qualitat de vida de les persones amb Síndrome de Down. Per altra banda, la Montserrat Sureda, artista escalenca amb una llarga trajectòria com a pintora, serà l'encarregada de l'exposició d'enguany.

La programació de la Festa Major, com els altres anys abasta tots els públics, des dels més petits, passant pels joves, per les activitats de caire familiar i pels concerts i balls que mai poden faltar en una festa major. Un any més i sense que soni a tòpic, cal agrair la ingent tasca que porta a terme la comissió i totes les entitats i grups, que gràcies a les seves activitats amplien i fan més engrescador el programa dels dies centrals.

Només em cal desitjar que aquests dies siguin de la màxima alegria i diversió.

Bona Festa Major a tothom.

Estanislau Puig i Artigas
L'Alcalde

TALLERS PLAJA des de 1920

AGENT OFICIAL PEUGEOT

PLANXA I PINTURA DE TOTES LES MARQUES
SERVEI DE MECÀNICA
VENDA DE VEHICLES D'OCASIÓ

Closa d'en Llop, 104 - Tel. 972 77 05 91 - Fax 972 77 42 23 - 17130 L'ESCALA (Alt Empordà)

**FORN
EMPURIES**

FORN EMPÚRIES, SL.

Closa d'en Llop, 54

Tel. 972 77 00 81

Fax 972 77 03 98

E-17130 L'ESCALA (Girona)

PINTURA I DECORACIÓ
JOAN TURRÓ S.C.

c/ Codolar, núm. 30
17130 L'ESCALA (Girona)
Tel. 972 773 648 - Mòvil 616 473

Mª Carme Bruguera Viñas

**PERRUQUERIA
CB**

C/ CODOLAR, 30
17130 L'ESCALA
(Girona)

972 77 36 48

Salutació

Arribada la nostra setmana gran és el moment de la publicació del llibre de la Festa Major en el qual, des de diferents òptiques, repassem l'actualitat de la nostra entitat, com també el passat i el present del nostre poble.

Aquest any el CER ha continuat endavant amb totes les seccions i activitats històriques i habituals.

La nostra secció capdavantera, el Tennis Taula, ha aconseguit mantenir la categoria estatal de la Superdivisió d'Honor; continuen amb molta vitalitat les seccions de Fotografia, la de Muntanya... El CEDRHE ha tret al carrer el segon número de la seva revista Camí de Ronda. Altres activitats que ens són habituals com la venda de castanyes, l'exposició de flors, el Cinema al carrer, el Concert d'estiu, la Quina,... han mantingut el caliu de sempre gràcies a l'esforç de tants i tants col·laboradors, als quals no ens cansarem mai d'agrair-los la seva tasca.

Aquest any ha arribat el moment de la renovació de la junta directiva per la renúncia de qui va ser fins aquest any president de l'entitat. Volem aprofitar aquestes ratlles per agrair-li, a ell i als altres membres sortints, la tasca realitzada al llarg dels anys.

Tant els membres que ens mantenim a la nova junta, encapçalats per la presidenta, com els nous que hi col·laborem a partir d'aquest any, ens posem a disposició de tots els socis per millorar en tot allò que sigui possible.

Per als propers anys seria el nostre anhel la modernització de l'entitat i que el programa de reformes de l'edifici del nostre Centre Cultural Municipal avancés amb l'esperança i necessària vitalitat.

Esperem que tots hi ajudarem.

Que tingueu una bona Festa Major.

La Junta del CER L'ESCALA

Pere Blanch Coll

Pensió - Hostal Mediterrà

www.hostalmediterrà.com

Carrer Riera, 24 - Particular: Riera, 25
Tel. España 972 77 00 28 inter. 34 72 77 00 28
17130 L'ESCALA (Girona - Costa Brava)

Pintura i Decoració

**Lluís Romero
Bruguera**

C/ Gregal, 26 - **17130 L'ESCALA**

Telèfon: 972 773 221

GARATGE SALA

Avda. Girona, 31
Tel i Fax 972 770 943
17130 L'ESCALA

**CARNISSERIA
CASAS**

Plaça Víctor Català, 6 - **L'ESCALA**

Tel 972 770 093

**PERRUQUERIA
UNISEX**

MARIA

Rosa Miàs

C/ Germans Masferrer, 23

Telèfon: 972 770 067

17130 L'ESCALA

PL. ESCOLES, 3 - TEL. 972 771 466 - L'ESCALA

**Pizzeria-Geladeria
Grill-Creperia**

Port d'en Perris, 1 - **L'ESCALA**

Abierto: 12 mañana a 3 madrugada

**carnisseria
FERMÍ VILA**

C. La Torre, 43 - **17130 L'ESCALA**

Telèfon: 972 771 402

MANIFEST DE LA SECCIÓ DE PUBILLATGE

Aquest any, des de la secció del Pubillatge del C.E.R., tenim algunes notícies per donar: algunes d'elles bones, però d'altres que no tant.

En primer lloc, ens agraderia informar que la secció ha canviat de mans. Ara som la Carla Masjoan i en Goran Minic els que vetllarem perquè aquesta tradició tingui continuïtat al nostre poble.

Malauradament, però en el nostre primer any no hem pogut complir amb aquest desig, ja que no hem pogut trobar nous representants, per la qual cosa hem decidit que la mateixa pubilla (Rosa Maria Cadadevall), el mateix hereu (Sergi Quintana), la pubilleta (Sònia Ballesta) i l'hereuet (Martí de Cruz) segueixin com a representants un any més a l'espera de poder fer la festa de l'elecció de la pubilla de l'Escala, ja de cara al maig de 2012, per a la qual us convidem a tots.

Ens trobem en un moment difícil per la tradició del pubillatge. Molts pobles han hagut de fer el mateix que nosaltres, és a dir, allargar a dos anys la durada dels seus representants, o bé han optat per estar un any sense pubilla. L'Escala, tristament, no se n'ha pogut escapar d'aquesta tendència, encara que confiem que de cares a la propera elecció puguem celebrar-la amb l'assistència de molta gent del poble, i amb la col·laboració del màxim nombre d'entitats escalenques possible, a les quals aprofitem per oferir la nostra col·laboració sempre que sigui necessari.

Enguany, la pubilla i l'hereu, acompanyats de la pubilleta i l'hereuet, han participat a l'elecció de l'Alt Empordà (que es va dur a terme a l'Escala el passat 4 de setembre), van promoure la nostra cultura i la nostra tradició durant la diada de Sant Jordi, van participar a la celebració de les Noces d'Argent i el dia de la Festa del Carme, per la qual cosa s'han pogut deixar veure en els actes celebrats a la vila.

D'altres activitats que han dut a terme han estat: Assistir a les eleccions celebrades en altres pobles, com per exemple Figueres, Vilatenim, Sant Julià del Llor o Sant Feliu de Pallerols, entre d'altres.

Esperem que en un futur proper els nostres representants puguin participar en més actes locals que ens permetin donar a conèixer aquesta tradició tan bonica i que el joves escalencs tinguin il·lusió perquè any rera any nous joves puguin gaudir de l'experiència, però per això necessitem la col·laboració tant de les entitats escalenques, com de tota la gent del poble, als qui aprofitem l'ocasió per desitjar una molt bona Festa Major.

BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

Pubilla 2010: Rosa Maria Casadevall, Hereu 2010: Sergi Quintana, Pubilleta 2010: Sònia Ballesta, Hereuet 2010: Martí De Cruz.

SOM PERSONES AL SERVEI DE PERSONES.

Som **Caixa Penedès**, un equip de milers de professionals distribuïts en una àmplia xarxa d'oficines i amb un sol objectiu: crear-te solucions que s'adaptin a les teves necessitats. Per a nosaltres, tu ets **Caixa Penedès**.

www.caixapenedes.com

Caixa Penedès

 BMN

CENTRE MÈDIC

NARCÍS PRAT I SÀBAT

METGE DE CAPÇALERA I ENDOCRINÒLEG

MARISA RABADAN MENGÍBAR

METGESSA DE FAMÍLIA I COMUNITÀRIA

LABORATORIS AMIEL

ANÀLISIS CLÍNICS

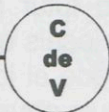
NATÀLIA VILÀ I NOGUERA

PODÒLOGA - ORTOPEDA

CONCEPCIÓ DE VENTÓS I MAS

PSICÒLOGA TERAPEUTA HUMANISTA

ROSA M. CANTÓ TURON

DIPLOMADA EN INFERMERIA I ACUPUNTORA

VISITA A HORES CONVINQUDES

OBERT TOT L'ANY

C/ TRAMUNTANA, 7

17130 L'ESCALA

TEL. 972 77 48 56

ROSER I CARLES, AMICS DE COR. LA SARDANA D'ESTRENA DE LA FESTA MAJOR

Amb motiu de la Festa Major de Santa Màxima d'enguany, l'Agrupació Sardanista Escalenca *Avi Xaxu* vol fer un reconeixement a dues persones molt importants. És per això que vam decidir obsequiar-los amb una sardana, la qual serà estrenada per la cobla local, *La Principal de l'Escala*, en l'audició de la nit del primer dia de la celebració.

La composició, de la qual és autor el gran amic i compositor gironí Josep Antoni López i Álvarez, porta en la seva coberta la dedicatòria següent:

“Per vosaltres, Roser Sabadí i Carles Pous, perquè tant els membres de l'Agrupació Sardanista Escalenca Avi Xaxu com l'autor d'aquesta sardana us apreciem molt i sou, per nosaltres, AMICS DE COR”.

Hi ha vegades que es pot parlar molt i explicar poc, i d'altres ocasions en què falten paraules per poder-ho explicar tot. Nosaltres creiem que la Roser i

en Carles han mantingut una màxima o lema que es podria resumir en:

FAMILIARITAT,
SUPERACIÓ, FORÇA,
POSITIVISME, AMOR,
EMPENTA, SENZILLESA,
VALENTIA, HUMILITAT,
ESFORÇ, SOLIDARITAT,
HUMOR, EXEMPLE,
CATALANITAT, ESTIMA,
MÚSICA, FUTUR, SAR-
DANISME I, SOBRETOT,
AMISTAT.

Els passats dies 4 i 17 de juliol van ser els seus respectius aniversaris.

Per això, creiem que molts sardanistes i les escalenques i els escalencs compartiran el nostre desig i il·lusió de poder dedicar-los aquesta sardana.

Roser i Carles, de tot cor
US HO MEREIXEU!

L'Escala, juliol de 2011
Agrupació Sardanista

"La Roser Sabadí i en Carles Pous amb la nineta dels seus ulls, la seva néta Carla".

sanimat GRUP GAMMA

ceràmiques • banys • cuines • sanitaris

Carrer Lleida, 10
17130 **L'Escala** (Girona)
Tel. 972 77 04 14
Fax 972 77 69 50
sanimat@gamma.es
www.gamma.es

PLANXA I PINTURA
autoPlacid SL

REPARACIÓ DE VEHICLES DE TOTES LES MARQUES

Jaume Aguabella Ros

Tels. 972 776 100 - 699 462 013 - Fax 972 776 101
Closa d'en Llop, 64 - 17130 **L'ESCALA** - autoplacidsl@espai-i.com

HOSTELERIA

GELATERIA

FRED

PASTISSERIA

lamarca.cat

Tel. 972 773 068 C/ Gerani, 17130 L'Escala

lamarca

UNA PETITA CAPBUSSADA

En els darrers cinquanta anys, el nucli antic de l'Escala ha patit algunes espifiades urbanístiques, perfectament evitables, que han comportat una pèrdua de personalitat per al nostre poble, que ara ja no pot recuperar així com així, per més monuments i museus que s'aixequin. De totes maneres, la gran majoria de vilatans, pel que sembla, té ben assumit que d'errades arquitectòniques sempre n'hi haurà, que han estat el preu que s'ha hagut de pagar per l'arribada del turisme i que, en el fons, no tots els canvis han estat negatius, sinó que també hi ha hagut actuacions encertades, que han donat i donen a la nostra població una imatge moderna i acollidora.

La Platja de les Barques, per exemple, és un dels indrets que, malgrat els seus pecats, que també en té, s'ha transformat prou dignament al llarg del temps i ha mantingut amb solidesa una certa estètica que l'ha configurat com un dels centres neuràlgics de la vila. En aquest sentit, ningú no pot negar que conserva encara bona part del seu encant de sempre.

De la Platja de l'Escala n'he parlat més d'una vegada en aquest llibret de la Festa Major, com també en el de l'Aplec. Tanmateix això no vol pas dir que no pugui tornar-hi, malgrat el risc que hi ha de repetir-se. Si hi torno és perquè la llista d'imatges, persones, racons, fets i anècdotes, d'abans i d'ara, que hi estan relacionades d'una manera o altra i de les quals se'n pot dir alguna cosa, és tan llarga, que estaríem anys i panys per esgotar-la. Permeteu-me, doncs, que hi faci de nou una petita capbussada.

Al final dels anys cinquanta i principi dels seixanta, quan la mirada ingènua dels que érem infants llavors ens descobria un poble com no n'hi havia pas cap altre, simplement perquè era el nostre i perquè amb prou feines en coneixíem cap més, els nens ens passàvem hores i hores pels carrers, places i pinedes, sense que ningú ens importunés ni es preocupés per nosaltres. La sensació de llibertat que teníem ens enorgullia i ens ajudava a fer córrer la imaginació. També la Platja, llavors plena de barques, era un dels escenaris de les nostres trifulgues infantils, sobretot dels que hi vivíem.

En aquella Platja, davant per davant de casa meva, hi havia la Bodega Serra, que estava situada on ara hi ha el Bar Casablanca. Ocupava una mica més d'espai que aquest ara i era un local gens pretensions. Això darrer no podia ser-ho de cap manera, perquè els qui la regentaven, el matrimoni format per en Domingo i l'Adela eren gent treballadora, humil i senzilla, que feien la seva vida amb tota discreció. A l'establiment no s'hi jugava a cartes, cosa que feia que molts vilatans no s'hi acostessin, però hi feien

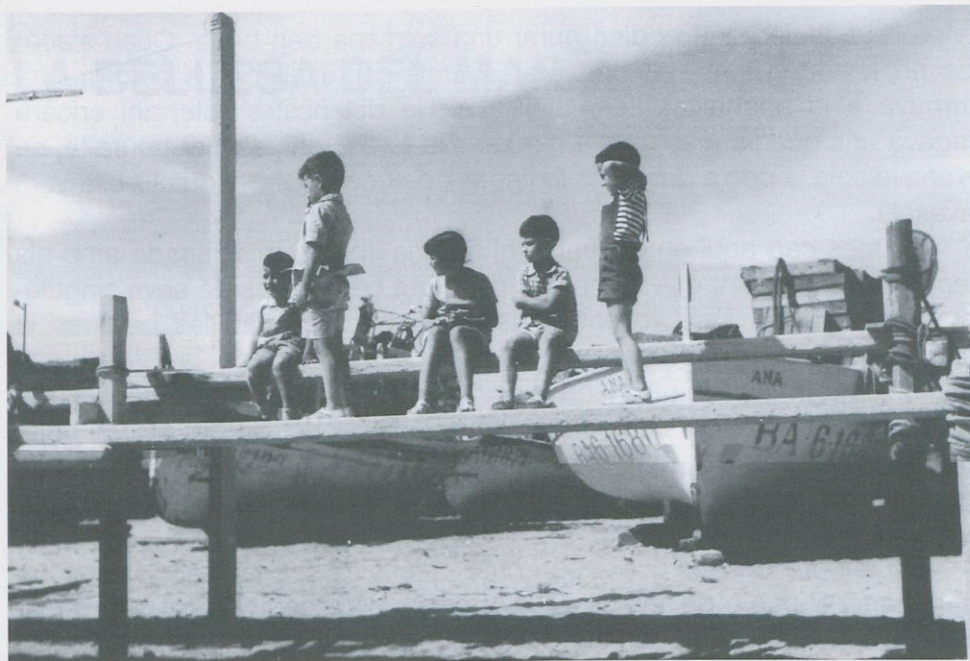

Matí de subhasta de peix a la Platja. Al fons, s'hi pot veure la Bodega Serra

menjars i a l'estiu paraven una petita terrassa al carrer que a les nits, a l'hora de la sortida de les barques en mar, s'omplia de clients, sobretot estrangers.

El matrimoni Serra eren els pares de dos grans amics meus d'infantesa: en Josep i en Martí, amb els quals vaig compartir molts moments de fantasies, pelats als genolls i rialles, jugant al carrer, en un temps en què els cotxes que circulaven eren comptats. Un dels nostres jocs preferits eren els partits de futbol que fèiem, sobre les voreres (aceres en dèiem i encara en diem), amb les xapes, o taps, dels refrescos. Cada xapa era un jugador i cada jugador tenia un nom. Del Barça i de l'Espanyol, normalment, que eren els que ens sabíem més de memòria.

La pilota que fèiem servir no era més que un trosset de paper rebregat i rodó que lliscava una mica a la babalà. Fer-la avançar cap a la porteria contrària era tot una proesa, ja que el joc consistia en picar amb el revers d'un tap la xapa que era més propera a la pilota. Com era d'esperar, aquesta seguia uns camins sorprenents i estrambòtics, cosa que ens feia enfadar i riure al mateix temps. Ara picava un, ara picava l'altre. El joc, però, tenia un problema: costava molt fer gols i els partits es feien interminables.

Mainada damunt l'empostissat dels músics a la Platja (Vernon Richards) – (1957-1961).

Però en aquella edat, de paciència i de temps en teníem per donar i per vendre.

Amb en Josep i en Martí, passàvem molta estona junts, dia rere dia, quan no teníem escola, en aquella Platja lluminosa i plena de vida, que ja de bon matí els pescadors animaven amb l'arribada de les barques i la subhasta del peix. És per aquest motiu, que no és gens estrany que l'admirat fotògraf anglès Vernon Richards es veiés obligat a immortalitzar-nos per sempre més en una de les seves impagables fotografies.

Com és obvi, quan feia mal temps no sortíem al carrer i ara jugàvem a casa d'un, ara a casa dels altres. Recordo especialment els dies de fort vent de llevant i mar grossa en què els mariners escalencs, patint per les barques avarades a la Platja, no tenien més remei que enfilar-les amunt fins a fregar les façanes de les cases. Tant era així que, quan els veïns en sortíem, ens trobàvem davant dels nassos una teranyina o un bot, tan arrambats a la paret que només ens quedava un estret corredor per esmunyir-nos.

I també recordo, d'aquells dies de temporal, el parell de pams d'aigua que omplien el petit soterrani de casa, al qual amb el pare havíem d'accedir equipats amb botes d'aigua, per mirar que res s'hagués mullat i fet malbé, tot i tenir-ho ja col·locat a una prudent alçada. Eren aquelles

unes llevantades que podien durar una setmana ben bona. Quan s'acabaven, les teranyines i els bots eren avarats cap avall, cap a la sorra, i tot tornava a la normalitat. Tanmateix, l'aigua del nostre soterrani encara trigava uns quants dies més a marxar. No fèiem mai res per treure-la, se n'anava sola, a poc a poc, més lentament de com havia vingut. Hi estàvem avesats.

De més cap aquí en el temps, hi ha una imatge relacionada amb els temporals de llevant que sempre m'ha tingut captivat per la seva singularitat i candidesa. Pels voltants dels anys setanta, quan les barques ja havien abandonat la Platja per marxar cap al port de la Clota, més d'una vegada, quan hi havia fortes llevantades, m'embadalia mirant la mar revoltada, els xocs de les onades contra la Roca del Cargol i el vol quiet de les gavines. Un dia vaig adonar-me que no estava sol mirant l'espectacle, que no era l'únic que badava. Hi havia algú més. Era en Leandre Sunyer.

El Leandre Sunyer que vaig conèixer era més aviat baix d'estatura, calb, tenia el cap rodó, els ulls vius, caminava un xic encorbat cap endavant i duia un somriure bonhomíós quasi permanentment al rostre. Era un tros de pa i tothom al poble l'apreciava molt. Era en els dies freds, grisos i humits, de vent de llevant d'hivern, quan l'havia vist més d'un cop, des de casa, passar-se un grapat d'hores mirant els temporals des del porxo del bar *l'Estrop*, que tancava els mesos hivernals. El bar *l'Estrop* estava situat, més o menys, on ara hi ha el 1869.

L'excel·lent aixopluc que havia trobat, permetia a en Leandre resguardar-se de la pluja i estar-se dret, quiet, amb la mirada fixa mirant el mar. S'estava amb les mans agafades per davant de la seva inconfusible gavardina, que duia sempre impecablement cordada. Veure'l, em despertava una certa enveja per l'estat de benestar que reflectien les seves faccions. Ben segur que, per a ell, com ho era per a mi, l'espectacle que la natura ofería en directe, era tant o més seductor que moltes de les pel·lícules que cada setmana s'empassava des de la primera fila del cine Pequí.

Pere Juhé i Oriol

LA BELLESA DEL MAR

Que bonic és el mar com més el miro
nítida l'aigua en sa blavor,
la llum solar s'hi reflecteix apaivagada
com els estels, puntets brillants en la foscor.

Llum i color, espill refulgent del mar en calma
que el suau vent gronxa amb gran amor,
amunt i avall oscil·lant corren les ones
perdudes en la immensitat del seu entorn.

Bufa el fort vent de llevant sense demora,
belluga i arrissa l'aigua del bell mar,
vénen i van les generades ones
temeràries, desfermades, gegantines, trepidants...

L'embranchida del vent desferma la temença,
l'aigua marina es rebel·la amb frenesí,
envesteix les sòlides roques costaneres
i desgasta amb penúria l'escull turgent.

Malmet amb força del roquissar la cara,
soscava amb fruïció l'endurida base,
desgasta els despullats peus, plorosos,
recolzats serenament arran de l'aigua.

Esbotzades vigoroses, ones envalentonades,
filles nadiues de la mar brava,
engendren manyocs espessos de blanca escuma,
bromera victoriosa que el mar enlaira.

Quan la força ventosa minva amb parsimònia,
surten al mar les llatintes barques de vela hissada,
estol d'intrèpides naus el solquen,
gavines blanques voletegen per les blaus contrades.

RESTAURANT
Menús diaris i de cap de setmana
HOTEL
Habitacions amb vistes al mar
UNDEGROUND
L'última copa al disco-Pub

RALLYE

RESTAURANT - HOTEL

Avda. Ave Maria, 1 - L'ESCALA - girona - Tel. 972 770 245 www.rallyehotel.es

**CENTRE
VETERINARI
GOMIS • VERGÈS**
CÉDRIC VERGÈS JOAQUIM GOMIS

MEDICINA INTERNA • CIRURGIA • TRAUMATOLOGIA • RAIGS X •
ANÀLISIS CLÍNICS • VACUNACIONS • ECOGRAFIES

c. Bonaire, s/n
Tel. i Fax 972 77 03 23
17130 L'ESCALA
e-mail: gomis-verges@telefonica.net

Horari visita:
de dilluns a divendres
11-14h / 17-20h
dissabtes, 11-14h

URGÈNCIES: 686 93 50 11 (l'Escala) 629 78 65 79 (Empuriabrava)

Camí Ample, 40
Tel. 972 77 32 95
17130 L'ESCALA

restaurant
KORPIOMBOLO

C/ La Torre, 57
Tel. 972 77 05 42
17130 L'ESCALA

Plats cuinats
La múrgula

Agència
el TURA

- ALQUILERES
- LOCATIONS
- LOGUERS
- TO RENT

Silvia Giró Santandreu
Membre Associat A.T.A.

Av. Montgó, 21-A
Ap. Correus 148
17130 L'ESCALA (Girona)

Tel. 972 77 04 38
Fax 972 77 22 74
e-mail: tura@activain.com
web: www.agenciaeltura.com

restaurant **L'ESCALENC**

J. Comas

972 77 34 88 - c/ del Mar, 45 - 17130 l'Escala

**FINQUES
GUANTER**

AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA

Ave Maria, 2 - Tel. 972 770 272 - Fax 972 770 157

E-mail: guanter@grn.es

Av. Riells, 46 - Tel. i Fax 972 770 040

E-mail: finquesguanter@grn.es

www.guanter.com

El mar és calma, gran esperança,
ses aigües amansides esdevenen cristal·lines,
en verd maragdí s'esmuny en l'aigua,
paradís marí, curull d'emocions i d'alegrances.

Mar d'argent, immens bassal d'aigua salada,
salabor, gust nadiu d'aigua marina,
mar i cel, tàndem blavenc pare de l'onatge,
antic bressol d'un portentós enigma.

El mar desperta admiració, amor, enyorança...
bellesa eterna, olor de marinada,
es calma si dorm el vent, temporal si el vent l'exalta,
icona permanent, encís de maror de confiança.

Tant si el mar és calma com temporal,
que n'és de bonic com més el miro.

Pilar Pellicer, de Gispert

L'Escala, 15 de juny de 2011

DES DE 1892

SASTRERIA

Vilabru

c/. Port, 30 - Tel. 77 02 21

17130 L'ESCALA

RESTAURANT - BAR

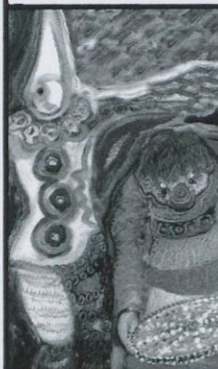
CAL

GALAN 1966

C/ La Torre, 18 - Tel. 972 77 01 40

17130 L'ESCALA

PIZZA PAZZA

Av. Riells, 72

Tels. 972 77 39 20 - 972 77 44 41

Av. Riells, 47 - Tel. 972 77 03 27

17130 L'Escala (Girona)

www.pizzapazza.cat

PASTISSERIA · BOMBONERIA

FUNDADA EN 1854

R. MINISTRAL
MARANGES, 8 - TEL. 77 01 80
L'ESCALA
COSTA BRAVA

F A R

gestions

Port d'en Perris, 4 - Apartat 198 - 17130 L'ESCALA

Tel. i Fax 972 77 30 69

NOVETATS
MARGARIDA

ARTICLES DE PELL

Maranges, 22 - Tel.: 972 77 00 87

L'ESCALA

BAR

Ca
HAPY

ESPECIALIDAD EN TAPAS

C/ Torroella s/n
17130 L'Escala
Tel. 972 77 46 36

ALABAU

PISCINES I RECS

Av. Riells, 28 - 17130 L'ESCALA

Tel. 972 77 67 29 - e-mail: alabau@girona.com

DES D'EMPÚRIES

I

Enfonso els peus a les aigües d'Empúries,
plàcides avui sota d'un cel precís.

Com el batec del cor que no sap aturar-se,
les ones s'ajeu en incansables a la sorra.

M'endinso rere els murs emmerletats de Sant Martí,
les ombres de les cases i els seus patis de llum,
parets enderrocades,
ruïnes que van ser seus de bisbes i de comtes.

Em reconec en un gest,
en un crit evanescent entre les pedres,
davant del perfil d'aquest turó,
en les platges esteses a l'orient,
en les dunes de seda
i l'aspra ferida de les roques
tacades d'esquitxos de foc.

Reprenc els meus passos pels carrers de l'Escala,
des de la platja de la Creu
fins als queixals del Codolar,
caminant per la Mar d'en Manassa,
retroband els esvelts corbs marins
damunt de l'esquena del Cargol,
adormint la mirada al Port d'en Perris.

Sóc antic,
com una ombra.

II

Brunyeix, el vent de tramuntana,
els cims de Saverdera i de Queralbs.

El mar és d'onades de vidre,
que es trenquen, enceses de llum,
contra l'aire violeta del vespre.

TABACS JOSEP M^a
EXPENDIDURIA N° 3

Carrer del Port, 47
17130 L'Escala
Telèfon 972771716

CASA DE CIGARS
BOTIGA DEL FUMADOR

BUGADERIA, LAVANDERIA
LAVANDERIE, LAUNDRY, WÄSCHEREI

DOLMON

C/ Codolar, 22
17130 L'ESCALA
Tel. 972 770 015

Quintana
Perruquer

PERRUQUERIA PER A HOMES

c/ del Mar, 20 - L'ESCALA - Tel. 972 77 21 89

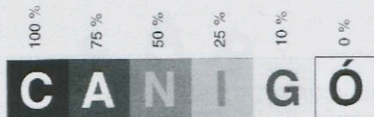
RESTAURANT - MARISQUERIA

Els Pescadors

Especialitats marineres
Casaments - comunions - àpats

Davant del mar - Obert tot l'any

Tel. 972 770 728 - Port d'en Perris, 5

¡mbrewf9

c/ de la marca, 5
tel. i fax 972 50 89 97
17600 figueres - l'empordà
e-mail: grcanigo@intercomgi.com

FUSTERIA ESTEVE RIBAS

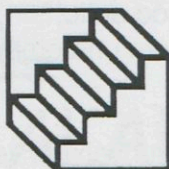
MOBLES A MIDA, PORTES, FINESTRES, PARQUETS, ARMARIS,
CUINES, TOT RELACIONAT AMB EL MÓN DE LA FUSTA

Carrer Riera, 50 - Tel. 972 77 05 37
17130 L'ESCALA (Girona) - E-mail: e.ribas71@gmail.com

INSTAMENT

Instal·lació i manteniment
d'aigua, gas, electricitat
i calefacció

C/ Rusiñol, 28
Tel. 972 770 649 - Fax 972 773 452
17130 L'ESCALA (Girona)

Estudi i Servei
ASSESSORIA EMPRESARIAL

C/ Puig, 3 - Telèfon: 972 772 177
17130 L'ESCALA

Es fon el blanc del Canigó
amb el dels núvols que s'hi arrapen
i el cobreixen.

S'ajeu el dia damunt de les ruïnes d'Empúries,
el moll antic roman
com les restes d'un somni clavat en la vida,
en un gest persistent contra el temps incansable.

L'estàtua imponent d'un déu majestuós
que fa segles un vaixell dugué de Grècia
fa corpori de nou el vell misteri
que el silenci dels astres
reescriu dins de la nit.

El cel és de cristall
i els nostres ulls s'allunyen
enllà de la badia,
recorden paisatges i mirades que no han vist
i que presenten en aquestes pedres
com un ressò,
com un batec incessant que recomença,
com el mar que érem i que som.

Carles Duarte i Montserrat

Foto Francesc Targa

**Carns
i embotits
SEBASTIÀ**

**elaboració
pròpia**

Ave Maria, 29 - Tel. 972 773 954 - **L'ESCALA**

M Rosa Planas

Av. Riells, 8 - Tel. 972 771 473
17130 L'ESCALA

el
Pelly..

CAFETERIA

Tel. 972 77 00 01

**HOTEL
RIOMAR**

17130 **SANT MARTÍ D'EMPÚRIES**
Tel. i Fax 972 77 03 62
www.riomarhotel.com

canmiquelhotelrestaurant

Platja de Montgó, s/n - 17130 **L'ESCALA**
Tel. rest. 972 771 002 / Tel. hotel. 972 771 452
Fax 972 776 293
www.canmiquel.com

M & M

classes particulars

E.P. - E.S.O. - Batxillerat
Grau Mitjà - Grau Superior - Oposicions
Francès - Anglès - Català per a estrangers

Camí Ample, 9 - 17130 **L'ESCALA**
Tels. 972 771 150 - 696 077 287
696 043 887

**PINTURES
M. VICH S.A.**

Venda
al major
i detall

«**COLORS A L'INSTANT**»

Pintures, barnissos, maquinària, eines,
parquet, moquetes, roba de treball

Avinguda Riells, 26 A
Tel.-Fax 972 77 30 13 / Mòbil 669 20 77 77
17130 **L'ESCALA**
E-mail: pinturesmvich@hotmail.com

Salaons Solés, S.A.
Closa d'en Llop, 40 - 17130 l'Escala - Apt. de correus 210
Tel. 972 77 03 57 - Fax 972 77 41 71 - A/e soles@anxoves.com

EL GOLF DEL (I NO PAS DE) LLEÓ

El nom actual del golf del Lleó (i escric del Lleó i no pas de Lleó, com erròniament s'acostuma a fer), golf situat a la costa sud del territori de França, que compta com a port principal el de Marsella, aparegué cap a les acaballes del segle XII. Aquesta denominació (en francès, «golfe du Lion»; en occità, «golf del clau Leon», etcètera) prové del fet que abans la gent afirmava que el golf del Lleó, per efecte del vent –extremadament violent, en moltes ocasions– que bufa a l'indicat lloc de la Mediterrània, era tan perillós com un lleó.

Aquest origen és corroborat per la cèlebre i prestigiosa enciclopèdia francesa de Diderot i D'Alembert, pel gran diccionari occità de Frederic Mistral, etc., diccionaris i enciclopèdies que no accepten de cap manera la teoria expressada per alguns, segons la qual el nom del golf en qüestió està relacionat amb la ciutat gala de Lyon, atès que aquesta es troba força allunyada del litoral mediterrani. Com tampoc no accepten de cap manera, per descomptat, aquella altra teoria, expressada igualment per alguns, segons la qual aquest golf deu la seva denominació a León, ja que l'esmentada ciutat espanyola (castellana, més ben dit) s'aixeca a moltíssima distància del Mare Nostrum. Sobretot, com pot comprovar-se fàcilment mirant el mapa, de la seva costa francesa, occitana i catalana. Per consegüent, insisteixo, cal escriure i parlar del golf del Lleó i, pel que respecta a la llengua de Cervantes, del «golfo del León».

Ampliant una mica tot això, convé assenyalar que, antigament, els mariners creien que aquest golf, en què el vent de mestral cedeix la seva força al de tramuntana (vent, aquest últim, que sovint assota furiosament l'Empordà, amb una bona part de la Costa Brava inclosa, i arriba àdhuc a les Illes Balears, on hi ha, a l'illa de Mallorca, la famosa serra de Tramuntana), estava dominat per un monstre marí i ferotge, en forma de lleó, que vivia a les seves profunditats, monstre que, quan algú, sense el seu permís, navegava per allà, no dubtava a cruspír-se'l de viu en viu i en un obrir i tancar d'ulls.

D'altra banda, els mariners també creien –i, a més, ho explicaven fil per randa– que, en certa ocasió, es presentà sant Francesc d'Assís «per les bones» al golf, fet que féu enutjar d'allò més el lleó, però que el sant l'amansí, en beneir-lo, i així restà adormit, motiu pel qual els navegants deien tot confiats, quan solcaven les aigües del seu «propietari»: «Voga, voga, que el lleó dorm». No obstant això, afegien que, en arribar la diada de Sant Francesc, el lleó, com si volgués venjar-se de l'acció de l'anomenat «sant del pessebre», es despertava i desencadenava tota la seva espantosa fúria.

Segle IX. Comtats de Catalunya i Septimània que afronten amb el Golf del Lleó.

Per aquesta raó, asseguraven els mariners i pescadors (sobretot, els de Cadaqués, Roses, Llançà, el Port de la Selva, l'Escala, etcètera, o sigui, els del sector nord del litoral gironí), que el 4 d'octubre, el de la festa de Sant Francesc d'Assís (el fundador, per cert, de l'orde dels franciscans i, juntament amb santa Clara, el de les monges clarisses), era el dia més perillós de l'any per navegar pel golf del Lleó, cosa que, actualment, encara alguns creuen, tot recordant els diversos casos d'embarcacions que hi han estat salvatgement «triturdades», en tal data, i s'hi han produït lamentables pèrdues de vides humanes, tal com han tingut cura d'informar, puntualment, els mitjans de comunicació. És clar que això també ha passat –i continua passant– en d'altres dies de l'any, ben distanciats, a vegades, del quart del mes d'octubre.

Per acabar, convé ressaltar que el golf del Lleó ha estat citat per Georges Brassens, el conegut cantautor de l'Estat francès, en la seva cançó «Supplique pour être enterré a la plage de Sète», títol la traducció del qual al català és el següent: «Súplica per ser enterrat a la platja de Seta». Seta és el nom que, tant en la llengua occitana com en la catalana, rep la bonica població de Sète, situada just al costat mateix de Montpeller, ciutat on nasqué el gran rei En Jaume el Conqueridor.

Emili Casademont i Comas

Periodista i escriptor Articulista del «Diari de Girona»

Festa Major de l'Escala

Del 20 d'agost al 28 d'agost

TORNEIG OBERT DE TENNIS DE LA FESTA MAJOR:

Pistes de tennis de l'Escala. Matí i tarda.
Les finals es juguen diumenge al matí.

Diumenge

28 d'agost

A les 18.00 h, a la plaça les Escoles:

XXIII TROBADA GEGANTERA

Dimecres

31 d'agost

A les 21:30 h, plaça de la Sardana:

XXVIII NIT DE LA SARDANA

Competència Musical. - A càrrec de la **COBLA BISBAL JOVE**
i la **COBLA FLAMA DE FARNERS**

Dijous

1 de setembre

A les 19.30 h, Pels carrers de la vila:

CERCAVILA «FUNKY L'OLLA» amb la cia. **VATUA L'OLLA**

A les 20.00h, Plaça de l'Ajuntament:

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR

a càrrec de **Maria Lluïsa Ferrer**

A les 20.45 h, a la Sala d'Exposicions Municipal:

**INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ DE PINTURA
DE MONTSERRAT SUREDA**

A les 24.00 h, a la Zona Barrakes:

BARRAKES: Errant Knights, Ricard Neutro i Cop de Rock

Restaurant - Pizzeria

VOLANTÍ

GELATERIA - CAFETERIA - CREPERIA

*Terrassa sobre el mar
Menús especials per a grups
i reunions*

Ronda de l'Olla - Tel. i fax 972 770 728
17130 L'ESCALA (Alt Empordà) Girona

INSTITUT LAURA

BELLESA I ESTÈTICA

Depilacions
Tractaments facials i corporals
Manicura - Estètica del peu
Maquillatge - Solàrium vertical

C/ Sta. Màxima, 38 B - L'ESCALA
Tel. 972 772 396

PASTISSERIA EMPORI

Especialitat «Esculls» de l'Escala
Maranges, 16 - Tel. 972 77 00 89
L'ESCALA (Costa Brava)
R.S.I. 205034/CAT - BENJAMÍ GALLEGOS

RENAULT

Closa d'en Llop, s/n
Tel. 972 772 301 - Fax 972 774 227
17130 L'ESCALA (Girona)

**REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS**

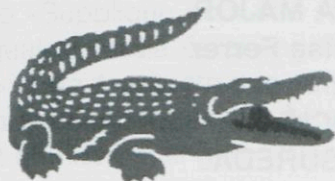
C. Pintor Joan Massanet, 26 - 17130 L'ESCALA
Telèfon: 972 770 548

Restaurant • pizzeria

Terrassa davant del mar
Parc infantil
Passeig de Riells, 58
Tel. 972 77 28 86 - 17130 L'ESCALA

BOUTIQUE LACOSTE

C/ del port, 23 Tel 972 774946
L'ESCALA (ALT EMPORDÀ)

**Finques
BALLESTA**

Agència Immobiliària

**VENDA - LLOGUER - ADMINISTRACIONS
COMUNITATS - ASSEGURANCES**

www.finquesballesta.com

Avgda. Riells, 46 A - Tel. 972 770 104
17130 L'ESCALA

Divendres

2 de setembre

Tot el dia:

**JORNADA DE PORTES OBERTES
AL MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA-EMPÚRIES**

Tot el dia

**JORNADA DE PORTES OBERTES
MUSEU DE L'ANXOVA I DE LA SAL**

A les 10.30 h, a la la Platja

FESTIVAL NÀUTIC + OFNIS

A les 11.30 h, a l'església parroquial de Sant Pere de l'Escala:

OFICI SOLEMNE

A les 12.30 h, a la plaça de l'Ajuntament:

TRES SARDANES amb COBLA-ORQUESTRA

MARAVELLA

A les 17.00 h, a la Platja:

XALA A LA FESTA MAJOR

**TALLER DE PIRULETES DE XOCOLATA,
TALLER DE MÒBILS PIRATES, EL JARDÍ DELS PETITS,
EL MAR INFLABLE i el BURRO CATALÀ MECÀNIC**

A les 18.00 h, al Pavelló:

CONCERT DE TARDA i BALL DE FESTA MAJOR

Orquestra Internacional **MARAVELLA**

A les 22:00 h, a la plaça de la Sardana

AUDICIÓ DE SARDANES

A les 23.00 h, al Pavelló

NIT D'HUMOR amb REUGENIO

A les 23.30 h, Zona Barrakes

**BARRAKES amb l'actuació de
BANDA DE L'AGONIA, 5 ELEMENTS i THE MOST**

PEIXOS MASAFONT

C/ Enric Serra, 1
Tels. 972 77 01 34 / 972 77 07 96
L'ESCALA (Girona)

PASTISSERIA EMPORI BENJAMI GALLEGOS

Des de 1960. Més de 50 anys al seu servei.

També tenim:

- Pastes salades.
- Rebosteria fina i de full.
- Coques de brioix i fruita farcides de crema.

Reserveu les vostres coques per a revetlles!

Especialitat Esculls de l'Escala

i altres productes artesans

Maranges, 14 • Tel. 972 770 089 • L'ESCALA

RESTAURANT

PIZZERIA

SOTAVENT

Camí Ample, 13 • Tel. 972 77 30 53 • Fax 972 77 18 86 • 17130 L'ESCALA (Girona) • info@restaurantsotavent.com

Dissabte

3 de setembre

Tot el dia, a la plaça de l'Ajuntament i a la plaça de l'Església:
FIRA D'ARTESANIA

A les 11.00 h, a la Platja:

CORRE-MULLA i INFLABLES AQUÀTICS

A les 12.00 h. a l'Oberta:

COL·LOCACIÓ D'UNA PLACA
dedicada a **Joan Massanet**

A les 16.00 h a la Riba-Platja:

FESTA DE L'ESPORT

A les 17.00 h a la plaça de l'Ajuntament:

TALLER DE NUSOS MARINERS

A les 18.00 h al Pavelló:

CONCERT DE TARDA
amb l'orquestra

NUEVA ETAPA

A les 20.00 h a la Platja:

AUDICIÓ DE SARDANES

A les 23.00 h al Pavelló:

BALL DE NIT amb l'orquestra

NUEVA ETAPA

A les 23.30 h a la zona barrakes:

BARRAKES

amb l'actuació de

REMOVIDA'80

i **BANNANA BEACH**

C/ Salvador Gimeno, 10 - 17130 L'ESCALA
Tel. 972 773 509 - www.obresrossinyols.com

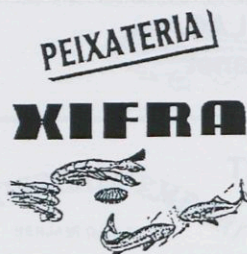

VIATGES
ESCALATOUR, S.L.

AGÈNCIA DE VIATGES, G.C. 85

M. Rosa Portell
Directora

C/ Ave Maria, 43 - 17130 L'ESCALA
Tel. 34 972 770 218 - Fax 34 972 773 040
escatour@intercomgi.com
www.escalatour.group-team.com

C/ Germans Masferrer, 17 - Tel. 972 770 057
L'ESCALA (Costa Brava)

**Joaquim
MasPOCH
Illa**

ELECTRICITAT I FONTANERIA

Vilabertran, 49 - **L'ESCALA**
Telèfon: 972 771 609

Can Català

Plaça de les Escoles Tel.: 972 770 443
17130 **L'ESCALA** (Costa Brava)

Electrodomèstics

**CAN
FIDEL**

C/ del Port, 33
17130 **L'ESCALA** - (Girona)
Tel. 972 770 098

PISCINES GUNITADES - SERVEI TÈCNIC
TRACTAMENTS D'AIGÜES - MANTENIMENT
ANÀLISIS QUÍMIQUES

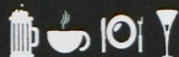

Avinguda Girona, 76
Tels. 972 772 834
972 772 199
Fax 972 772 1 99
17130 **L'ESCALA**
estrادim85@terra.es

TUTERRAZAFRENTEALMAR

**Escala
park**

Av. Riells, 48 - Tel. 972 77 07 57
17130 **L'ESCALA** - escalapark@hotmail.com

Diumenge

4 de setembre

Tot el dia, a la Platja:

FIRA D'ARTESANIA

De les 11.00 h, pels carrers de la Vila:

CERCAVILA + 75
amb la cia. **FADUNITO**

A les 12.00 h, a la Riba:

FESTA DE L'ESCUMA

A les 12.00 h a la plaça de Catalunya:

AUDICIÓ DE SARDANES

A les 17.00 h, a la Platja:

ESPECTACLE FAMILIAR
CIRCANT LA MAR BLAVA

A les 18.00 h, a l'Església Parroquial:

CONCERT
a càrrec del
COR VIVALDI

A les 19.00 h, al camp de Futbol de l'Escala

PARTIT DE FUTBOL
PADRÓ-PASSEIG

A les 22.00 h, al Pavelló

ESPECTACLE DE REVISTA,
EL MOLINO VEN AL PARALELO

la clota 17130 L'ESCALA (Girona) La Llar dels Pescadors 972 77 42 61

AGUICOR S.L.
CONSTRUCCIONS

Vilabertran, 23
17130 L'ESCALA (Girona)
Tel. /Fax 972 77 30 35

RESTAURANT CA LA NEUS
(HOTEL NIEVES MAR)

Passeig Marítim, 8
Tel. 972 77 03 00 - Fax 972 77 36 05
e-mail: mail@hotelnievesmar.com
www.hotelnievesmar.com
17130 L'ESCALA
(Girona)

expert
Lindan

Electrodomèstics

ALARMES - ANTENES - INTERFONS
REPARACIÓ D'ELECTRODOMÈSTICS

Plaça de les Escoles, 8 Tel. 972 770 490
17130 L'ESCALA Fax 972 770 355

MARIANO
FERNÁNDEZ JUÁREZ

Jardines
Riegos automáticos
Mantenimiento de piscines

Passatge Modigliani, 11 - 17130 L'ESCALA
Tel. 972 773 856 - Mòbil 619 517 536

Carrer Santa Màxima, 1
17130 L'ESCALA
Tel. 972 770 364

fiona
1978

maranges, 4 - 17130 l'escala
(+34) 972 77 15 79
bastrop_2000@yahoo.es

C. del Mar, 2 - Tel. 972 77 06 01
17130 L'ESCALA

Dilluns

5 setembre

A les 10.00 h, a la Platja:

CONSTRUÏM CASTELLS DE SORRA
i **JOCS** en grup de la **XARRANCA**

A les 11.00 h, a la Platja:

KAYAK EXPERIENCE

A les 17.00 h, a la Platja:

ESPECTACLE INFANTIL
a càrrec de la companyia
TRIS TRAS

A les 19.00 h, a la Platja:

AUDICIÓ DE SARDANES
a càrrec de la cobla
FOMENT DEL MONTGRÍ

A les 22.00 h, a la Platja:

CASTELL DE FOCS

Tot seguit dels focs, a la Platja:

BALL DE FI DE FESTA MAJOR
amb
DISCO MÒBIL SONS

NOTES:

- Durada de l'exposició de Festa Major: del 2 al 25 de setembre.
Horari: de dimarts a dissabtes, de 18.00 h a 21.00 h.
Diumenges i festius, d'11.00 h a 13.00 h.
Dilluns, no festius, tancat.
- Els actes a l'aire lliure són gratuïts,
- En cas de mal temps, les audicions de sardanes es realitzaran a la Plaça Catalunya.
- Ofnis: Subvenció de 50 € per ofni. 1r premi: 100 €. 2n premi: 75 €. 3r premi: 50 €. Premis a l'originalitat: 4 entrades per assistir a la Nit d'Humor amb Reugenio.

Preus entrades:

- Concerts de tarda i balls de Festa Major del dia 2 i dia 3: 10 €.
Concert del Cor Vivaldi: 10 €.
Espectacle del Molino "Ven al Paralelo": 10 €.
Nit d'Humor: venda anticipada, 7 €, (a partir del 20 d'agost a l'Oficina de Turisme.
Més informació: 972 77 06 03): Venda a taquilla, 10 €.
Hi haurà servei de bar i d'entrepans calents al Pavelló.
Inscripció Marxa nocturna: 2 €.

Més informació:

Oficina d'informació i Turisme
Plaça de les Escoles, s/núm.
17130 L'ESCALA
Tel. + 0034 972 77 06 03
turisme@lescala.cat

ORGANITZA: **COMISSIÓ DE FESTES**

COL-LABOREN:

- ADET
- Agrupació sardanista escalenca Avi Xaxu
- Comissió de Barraques i Grup Fidel
- Associació L'Astillero
- Canal 10 Empordà
- Centre Esportiu i Recreatiu (CER)
- Club Bàsquet l'Escala
- Club d'atletisme l'Escala-Empúries Flama91
- Club de Tennis l'Escala
- Club Natació El Cargol
- Club Nàutic l'Escala
- Colla Gegantera de l'Escala
- Futbol Club l'Escala
- Joieria Molinas
- Kayaking Costa Brava
- Logo l'Escala
- Maram. Centre d'Interpretació del Peix
- Museu d'Arqueologia de Catalunya- Empúries
- Museu de l'Anxova i de la Sal
- Parròquia de Sant Pere de l'Escala
- Patronat Municipal d'Esports
- Secció fotogràfica del CER
- Urbaser
- Ràdio l'Escala

Disseny del cartell: Agrupació fotogràfica del CER

Patrocina:

Ajuntament de l'Escala

Els organitzadors es reserven el dret a poder modificar aquest programa si s'hi veuen obligats per causes imprevistes. La Comissió agraeix la col·laboració desinteressada a totes les persones i entitats que han participat en la preparació de la Festa Major.

FERRO / ALUMINI INOX / P.V.C.

Polígon industrial El Recs - C/ Saladors, 6 - 17130 L'ESCALA (Girona)
Tel. 972 77 04 67 - Fax 972 77 58 68 - e-mail: metallsues@orangemail.es

KIBUC Sancho

mobles i complements

L'ESCALA Closa d'en Llop, 1
17130 l'Escala (Girona)
Tel. 972 770 485 - Fax 972 772 705
sancho@kibuc.com
www.kibuc.com

IMMOBILIARIA

**VENDES I GESTIÓ
DE COMUNITATS**

c/ dels Horts 1, baixos
Tel. 972 77 58 48
Fax 972 77 62 87
e-mail: silvia@casasicasas.com
www.casasicasas.com
17130 L'ESCALA

NO PERDEM MAI L'ESPERANÇA

Un carretó abandonat d'un supermercat l'acompanyava tot el dia. Va pensar que seria la forma més còmoda de recollir els trastos aprofitables dels contenidors.

Sempre havia matinat i aquest hàbit no el va perdre mai, ni tan sols ara que no tenia cap horari a complir. Encara estava lluny de l'edat de jubilació però el van acomiadar de la feina prematurament.

En Biel, un bon professional del ram de la mecànica, sempre havia treballat com un burro: entrava a la fàbrica automobilística a les vuit del matí i plegava a dos quarts de nou del vespre amb una hora lliure al migdia per a dinar. Era seriós i responsable a la feina, tanmateix a mesura que passaven els anys els seus caps van preferir donar pas a les noves generacions. Era una bona estratègia per estalviar-se una suma considerable de calerons al llarg de l'any.

Aquesta idea aberrant, inhumana perjudicà també els que rondaven la mateixa edat d'en Biel, a tocar els cinquanta. Van rebre unes indemnitzacions ridícules que, com era de suposar, quedaren liquidades en un tres i no-res.

El temps que en Biel va passar per refer-se del disgust més val no recordar-lo. Patiren ell, la dona i els nois. Tots. Quan la situació es va fer insostenible veient dia rere dia, mes rere mes, que no aconseguia trobar cap feina llençà la tovallola i optà per deixar-ho tot, casa i família, i anar-se'n a un altre indret on fos un desconegut per a tothom. Es negava a dependre econòmicament de la família. Mai a la vida havia depès de ningú ni amb prou feines dels propis pares, els quals, amb dotze anys, el portaren a fer d'aprenent d'un excel·lent mecànic del barri.

El jove Biel era molt llest i va aprendre amb gran facilitat les ensenyances del mestre Olivella. La seva evolució professional i personal fou molt bona i ràpida. Va aconseguir amb esforç i dedicació absoluta un càrrec de responsabilitat en un taller de renom als vint-i-sis anys, i al cap de dos anys ja era casat i amb un filllet.

Tot funcionava a la perfecció fins que va topar amb aquell cap impresentable, aquell panxut avariciós que el va deixar totalment arraconat fent-lo sentir com un inútil. Era impossible treure-se'l del cap tot i la distància del temps passat que, diuen, tot ho cura.

Ara malvivia de les quatre coses que arplegava. Entre elles solia trobar peces soltes interessants a les quals descobria una nova utilitat a base de fer provatures. Va ser així, experimentant, com aconseguí construir un petit aparell que podria resoldre el problema de moltes mestresses de casa.

Un bon dia una dona se'l va quedar observant enmig del carrer. Li va cridar l'atenció veure com aquell home d'aspecte deixat i prim com un pal d'escombra estava plenament concentrat acabant de retocar un estri que serviria per netejar sabates.

Funcionava amb piles, era allargat amb un tub al mig per introduir la crema necessària i disposava d'un raspallet per deixar les sabates ben brillants, impecables.

La dona li va preguntar què era allò –tot assenyalant-ho amb l'índex de la mà dreta ben estirat i uns ulls expectants que impressionaren en Biel– i ell li respongué si volia fer-li de conillet d'índies per provar el seu invent.

Ben decidida la dona apropà un peu a en Biel, el qual digué:

–Marró, aquest és el color que necessita vostè, vaja, el seu calçat, ja m'entén, oi? Agafaré el tub de xocolata i veurà què passa, senyora.

En qüestió de mig minut en tingué prou per deixar unes sabates més brillants que els propis estels.

–Fantàstic!– respongué ella. Vostè està de sort amb mi. No sap que el meu marit i jo tenim un taller de reparació del calçat? Ell s'encarrega d'arreglar tot tipus de calçat i jo cuso carteres, bosses, cinturons i també faig claus de tota mena.

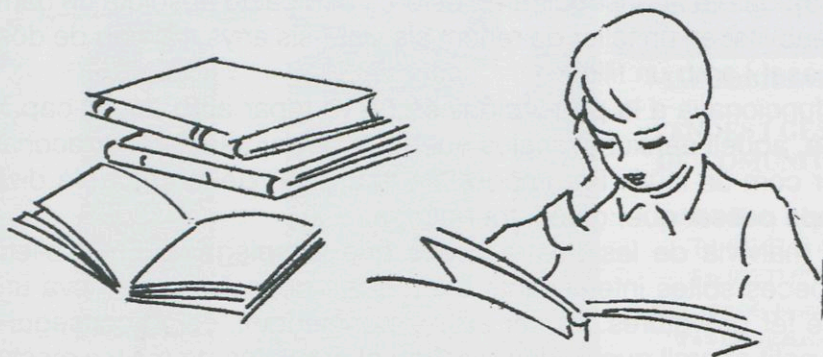
–Molt bé! –digué en Biel– però... no acabo de veure on és la meva sort.

–Molt fàcil. Li ofereixo una part del nostre local on podria mostrar als nostres clients la utilitat del seu invent. Ho veuria viable?

En Biel no trigà ni mig segon a respondre afirmativament a aquella pregunta que li obria les portes a un futur més digne. Poc es pensava ell que a la seva edat algú li donaria una segona oportunitat!

La vena creativa li salvà la vida. Tard o d'hora s'acaba sortint del pou, pensava en Biel tot desplegant un somriure esperançador.

Mercè Bellfort i Bruna

LA NOIA DEL VESTIT ROSA I ALTRES PREMONICIONS

El poeta Joan Maragall moria a Barcelona el 20 de desembre de 1911 de brucel·losi o febre de Malta. Maragall havia pressentit la pròpia mort segons les seves paraules pronunciades abans de morir. Jill Jarrell, vídua del poeta Gabriel Ferrater, recorda la tràgica premonició de Ferrater segons la qual ell havia de morir abans de complir els 50 anys, com si es tractés d'un fet ineludible; Ferrater es va suïcidar el 27 d'abril de 1972 a l'edat de 49 anys.

Maragall i Ferrater poden ser dos exemples d'experiència espiritual o premonició sobre la pròpia mort. Altres premonicions es presenten en forma de visions o imatges mentals o de somnis intuïtius. Són pressentiments de naturalesa profètica o clarivident que anuncien fets que abans, durant o després de la visió o el somni esdevenen realitat.

El psiquisme o consciència (estructura de la personalitat) conté el conscient, el preconscious i l'inconscient. El conscient és la qualitat que caracteritza les percepcions externes i internes dins del conjunt dels fenòmens psíquics (pensaments, desigs, emocions...); el preconscious designa una qualitat de la ment que qualifica continguts que no estan presents en el camp de la consciència però que hi poden accedir; l'inconscient s'utilitza per definir un conjunt de continguts o estats mentals de nul accés per a la consciència i està format per continguts reprimits que volen retornar a la consciència. El preconscious conté tant substàncies que provenen del supraconscious o Jo transcendent (oblidades) com les que afluïxen de l'inconscient com somnis, visions, presagis.

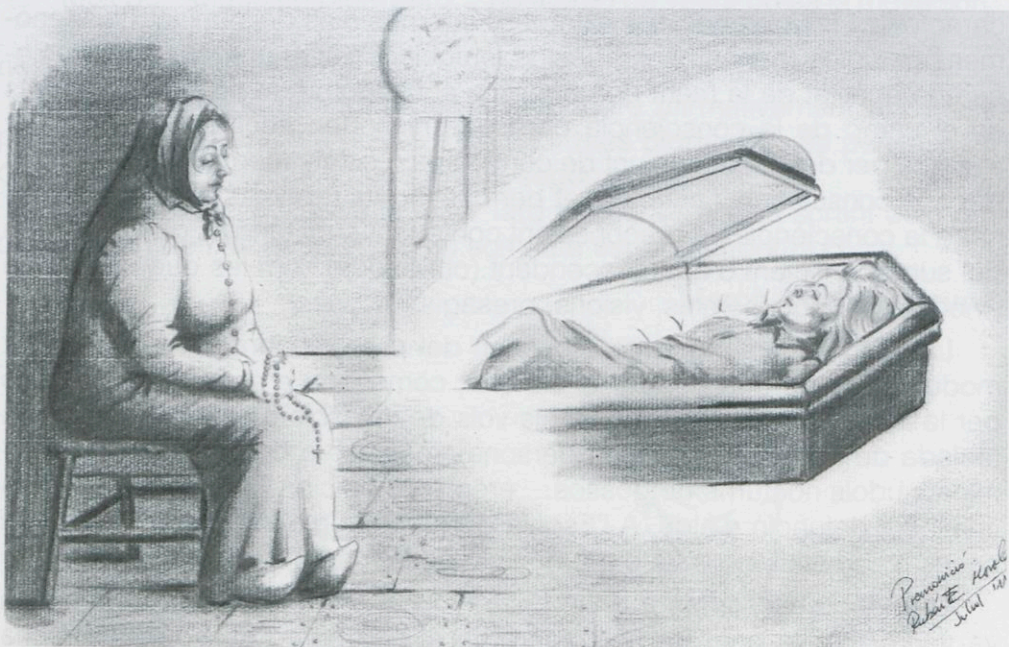
La majoria dels ritus que provenen del preconscious, amb la societat moderna i la pèrdua de la tradició oral, comencen a ser ja desconeguts per la immensa majoria. Abans, els vols de mussols o altres aus sobre la teulada de les cases on viuen persones malaltes o de molta edat, determinats udols nocturns de gossos... eren premonicions que avisaven de la imminent defunció d'algú. A l'Escala d'inici de segle XX succeïren alguns casos enigmàtics de visió o premonició de la mort.

Una dona escalenca que un dia feinejava a la seva vinya de fora vila va veure atònita com de cop apareixia el seu home assegut dalt d'una paret de pedra seca i instant seguit queia per la part de darrere. Ella va seguir amb la mirada la caiguda de l'home, però va poder comprovar que al terra no hi havia res. En arribar angoixada a l'Escala uns pescadors li

van comunicar la fatal notícia. Exactament a l'hora que ella havia tingut aquella visió a la vinya, el seu home, que havia sortit a pescar, havia caigut al mar inconscient de resultes d'un cop de mar o d'un fulminant atac cardíac o cerebral i s'havia negat.

Josep Ximinis Casadevall explica una altra versió d'aquesta premonició. El seu avi Joan Ximinis Guillot estava feinejant a la seva vinya de l'avui avinguda de Girona quan va sentir: "Joanet, no tens pas foc?". En girar-se i durant un breu instant va poder veure un amic seu, però la imatge es va esvaïr a l'acte; arribat al poble, s'assabentà de la mort de l'amic. Angeleta Bofill Sureda (1885-1981) explicava un cas similar: un escalenc va tenir un fatal pressentiment quan va veure a la seva vinya un amic seu que llavors estava fent les Amèriques; poc després va saber de la seva defunció en terres americanes.

Explica Aurora Callol Gomà, segons recull Lurdes Boix als *Fulls d'Història Local 98* (juliol 2011) «La pesca del corall a l'Escala», que havia sentit dir que el seu besavi corallador Pere Callol Juli (1844-??) havia vist quan tornava del seu últim viatge la imatge de la seva mare projectada sobre la vela de l'embarcació. Diu que a l'Escala tota la seva família

En aquest article s'expliquen diferents casos de premonicions de matriu escalenca. Aquest dibuix al carbó (Rubén Morales) il·lustra el cas de la noia amb vestit rosa i flors brodades que havia narrat Lola Broggi acompanyada de l'escriptora Caterina Albert.

l'esperava vestida de dol. Llavors va saber que la seva mare Magdalena Juli Guri acabava de morir.

Alexandre Cirici Pellicer (1914-1983), escriptor, polític i crític d'art català, conta a *Nen, no t'enfilis* (1972), dos casos de matriu escalenca que havia sentit narrar a la seva estimada tia política Lola Broggi Alart (?-1961). Lola Broggi, vídua del dibuixant Joan Pellicer (1863-1914) i amiga de l'escriptora Caterina Albert (1868-1966), era una dona molt sensible i amb gràcia per explicar històries. Diu Cirici que la Lola servia per a saurina, activitat que li havia vist exercir exitosament en endevinar per on passaven les canonades de plom a la casa dels seus sogres de Barcelona amb la vareta de vímet torçada a les mans.

Un dia, Lola Broggi havia sortit a passejar sola als afores de l'Escala quan tot de cop va veure, dalt d'una olivera, un home del poble que coneixia bé. Mentre se'l mirava l'home va caure de l'arbre. Ella va córrer per ajudar-lo i en arribar-hi es va trobar que l'home no hi era. Va pensar que era una al·lucinació i en tornar a l'Escala va contar-ho a Caterina Albert. La gran sorpresa va ser quan, l'endemà, van saber que aquell home es trobava fora de l'Escala i que el dia abans havia mort en bolcar la seva tartana a la mateixa hora que ella el va veure al capdamunt de l'olivera.

L'altre cas relatat per la Lola va ser que va somiar una noia amb un vestit rosa i amb flors brodades dins una caixa de morts. Després la va reconèixer com una noia que li havia estat presentada a la festa major de Verges. La Caterina va tenir la curiositat d'esbrinar si, a la noia, li havia passat res, i, en efecte, havia mort d'accident aquell dia, amb un vestit rosa, amb flors brodades. Alexandre diu: "quan jo vaig explicar aquestes coses a la meva mare i a la tia Trias, aquestes havien vist moltes vegades des de la saleta de casa seva algun conegut que travessava el corredor (...). Aquestes visions corresponien a gent coneguda que moria i l'endemà ho comprovaven mirant les esqueles de *La Vanguardia*".

Als primers anys 70, treballant jo al càmping Les Dunes, m'explicaren una impactant història que, avui etiquetada de llegenda urbana, pot considerar-se dins el món dels pressentiments. Una jove amb un vestit esquinçat va aparèixer fent autoestop poc abans del revolt o corba perillosa a tocar el pont de Bàscara en direcció a Girona. La jove va alertar al conductor que l'havia recollida que anés amb compte amb aquell revolt perquè havia estat escenari d'accidents mortals. Un cop superat el revolt sense cap entrebanc i després d'un breu silenci, en girar-se el conductor cap enrere per tranquil·litzar-la s'adonà que ella havia desaparegut misteriosament del vehicle en marxa.

L'endemà, desconcertat, va presentar-se a la policia de Figueres a la recerca d'una resposta. Va resultar que després de visionar fotografies dels fitxers policials d'anteriors accidents mortals ocorreguts allí, aquella autoestopista n'havia estat víctima anys enrere. Aquesta història té un origen incert i està dispersa per una extensa àrea geogràfica. La llegenda és ancestral i ha anat adaptant-se als canvis en el sistema de transport. En les versions més antigues, la jove aturava els genets perquè la pugessin al carruatge o a la gropa del cavall. Hi ha qui considera que una de les primeres versions es relata a la Bíblia (Fets 8:26-39).

Lluís Colomeda

www.marebalena.blogspot.com

POBRESA I RIQUESA DELS POBLES I LES NACIONS: TEMPS DIFÍCILS

*"Tothom accepta ja que la tendresa
perjudica el progrés.
Estigueu-ne segurs: s'apropa el dia
que tots tindrem una ànima metàl·lica."
(Miquel Martí i Pol, "La Fàbrica", 1975)*

Sempre serà difícil posar-nos d'acord sobre el concepte de pobresa i riquesa, més encara si no ho referim a nivell individual sinó dels pobles. En el segle XVIII Adam Smith en féu una exposició general, sucosa i precisa, prenent en consideració la riquesa de les nacions. Una consciència moral crítica i un abast liberal foren els fonaments que posteriorment tant influïren en les diverses ideologies i en els models econòmics clàssics fins a l'actualitat.

De totes maneres, no és aquí el lloc ni el moment per entrar a fons sobre aquests fonaments i conseqüències, però sí que sembla raonable, dins la situació actual de crisi econòmica i el model làbil de societat, tenir en compte alguns dels factors que condicionen la riquesa i la pobresa dels pobles i de les nacions.

En primer lloc hem de convenir que se'ns fa difícil delimitar i, sobretot, matisar clarament la diferència entre riquesa i pobresa i definir el tipus d'aquestes consideracions i caracteritzacions. És en aquest sentit que cal preguntar-nos: és més ric qui més té i és més pobre qui menys posseeix? La pregunta no és gens anodina, ja que entra dins un punt bàsic en la dilucidació del fet. Una altra qüestió bàsica immediata gira sobre si tenir és poder. O, en un altre sentit, si el poder es basa en la riquesa.

En tot cas, en tota societat humana individu i conjunt són un joc de forces en equilibri inestable i, moltes vegades, en franca contraposició. Tot això forma part de l'anhel humà xifrat en l'ambició personal i en el concepte que hom tingui dels valors i les finalitats. O, dit d'una altra manera: guanya l'acumulació monetària i de béns sobre el concepte de felicitat i benestar general i personal?

També cal tenir en compte que en tot aquest joc intricat de forces, que fan tan nuosa la discussió, la tradició, el pes familiar, l'educació rebuda, el sistema general de valors, la capacitat d'enduriment, la vocació i l'esforç personal, la potencialitat d'ideació i el pes de les religions i les ideologies, a part el component genètic i individual, hi tenen molt a veure i a dir.

Som així, de nou, dins la dubitació inicial. És el cas que són precisament els temps de crisi i les dificultats en la subsistència individual, familiar o general, els que més urgentment ens plantegen aquests dubtes i ens

forcen a prendre en consideració si anem per bon camí o quin ha estat el curs de les situacions fins a arribar en aquest desequilibri i desharmonia del conjunt actual.

Ara bé, és obvi que no tot és atribuïble a culpes nostres únicament actuals. Hi ha tota una cadena de circumstàncies maldestres que ens pot haver portat a l'estat de actual d'indeterminació de les coses, als temps difícils que porten les crisis. En aquest context, en primer lloc, bo serà plantejar-nos quin és el nostre model actual socioeconòmic i què ha fallat prioritàriament d'aquest model.

Comencem per recordar primer que les revolucions han estat sempre a la base històrica de l'evolució dels pobles. I que sempre, en aquesta base, hi ha hagut la lluita pel poder i per canviar el poder, la necessitat d'ajustament de les societats i el grau de benança assolit. A més a més, no oblidem tampoc el paper de l'individu i la seva llibertat dins el conjunt de la societat, amb el requeriment d'igualtat per a tots i l'equitat en les accions i comportaments. Fins aquí no creiem que hi hagi gaires problemes, per entendre'ns.

Els problemes, per contra, vénen sempre del joc de les diverses forces i del pes relatiu de cada peça dins el conjunt. Bàsica, en aquest sentit, és la pregunta sobre el grau de supeditació de l'individu dins la societat. O si, més bé, la societat hauria d'integrar les necessitats individuals dins una visió més equitativa del conjunt. Arribats aquí hem de tenir en compte, a més, que entren en joc dues forces clau: el poder econòmic i el poder polític. O, dit d'una altra manera: un país poderós econòmicament i de fort relleu polític és la panacea i el paradigma per a la felicitat humana?

Vistes així les coses, la situació encara es complica un xic més, ja que el poder, econòmic o polític (tan junts avui en dia), passa a ser determinant i s'entra així fàcilment en una cadena de dirigisme del bé general i del benestar comú. El somni mirífic del desideràtum que porta a la felicitat de les nacions! Però, quina és aquesta felicitat tan ben programada com poc analitzada!

Ara sí que hem entrat dins un terreny bastant més vidriós. Tanmateix, de sempre, la felicitat s'ha unit al sentit del que hom espera de les coses, dels altres i d'un mateix. Però, són realment els límits que la defineixen i qualsevol desviació pot crear fàcilment angoixa, desigualtats, incomprendiments i malvolences.

Doncs bé, tot això, cal mirar-ho també amb sentit històric, des de l'època tribal al dirigisme actual. I, de seguida, destaquen alguns trets molt significatius: el valor que tenen i se'ls dóna al coneixement, l'educació, la condició humana, les aspiracions individuals, el sentit religiós, els valors de l'esperit, la capacitat de creació i visió superior, l'ajustament i plenitud vocacional, el dret a la igualtat i la llibertat sense deteriorament de l'altre...

Com veiem tot el conjunt és, doncs, un joc molt complicat d'equilibris

inestables i miraments sospitosos. Tot i això, en teoria, la societat hauria de poder trobar fàcilment el bé comú, el benestar general, i la política garantir els drets humans bàsics i una bona acomodació en les formes de viure i poder assolir sense estridències la llibertat individual, familiar i social.

Tanmateix la situació no sembla ésser tan idíl·lica, tot i les diferències observables en els diferents pobles i nacions. En aquest sentit, molt més directa fou l'acció individual en una societat tribal, mentre que queda més diluïda en la societat globalitzada actual. Però, el problema actual més gran, lligat al tema central de riquesa i pobresa dels pobles i les nacions, és que aquesta globalització està més dirigida i intervinguda que mai: consumisme accelerat, dirigisme i manipulació informativa, propaganda indiscriminada que els polítics han batejat de pedagogia (pobre pedagogia!), explotació del tercer món, dispendi de l'energia i de la riquesa natural, grans màfies muntades sobre la droga i l'explotació humana, el fet d'haver portat i xifrat la felicitat de tots en consumisme més exacerbant i poc entenimentat, l'ortodòxia establerta del que és "políticament correcte", els adoctrinaments i justificacions dels intel·lectuals orgànics, el cada vegada més habitual maridatge morganàtic entre el poder econòmic i polític, les guerres cruentes moltes vegades titllades de pacificadores...

Malauradament, estem així pagant aquest consumisme de luxe, el pragmatisme de facto imposat, el poc respecte per les formes més naturals de viure, una educació poc crítica i escassament formativa en els valors bàsics de l'individu i la societat, i tot desenvolupat dins l'anomenada societat de la informació (?), un món sostenible (?) i la globalització (?). No ens estem de res, inclús a l'hora de conceptuar, mentir, programar i consumir!

Ja per acabar, dins el poc espai que disposem, convinguem que sortir d'aquests temps difícils de crisi, com veiem, no ens serà gens fàcil, ni serà, malauradament, una situació merament transitòria. Caldria, i caldrà, una nova visió més lúcida i clara del model cada vegada més generalitzat de societat tecnocràtica i un canvi de visió, menys lligat a les necessitats sofisticades imposades, i, per contra, més afecta als interessos naturals, personals, familiars i socials. No oblidem que tots som peces d'aquest món i conjunt i a tots ens toca, per tant, prendre determinacions més adequades i raonables, amb més caliu humà i una visió més humanitària. Ens hi va no sols el present i la sortida de la crisi, sinó també el futur de les noves generacions i l'anhel humà de màxima equitat i felicitat per a tots. En definitiva, el bé i la riquesa material i espiritual dels pobles i de les nacions! Que així pugui ésser algun dia i ho puguem veure i viure tots amb plenitud, en pau i benaurança! És dins aquest esperit que us desitjo, a tots, una molt bona Festa Major!

Joan Barceló i Coll

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

molí
de l'Escala
RESTAURANT

Un entorn màgic
en un marc incomperable

Menús gastronòmics
Peix fresc i marisc

Servei de terrassa

El Molí de l'Escala
Camp dels Pilans
Camí de les Corts
Tel. 972 77 47 27
Fax 972 77 47 25
17130 L'ESCALA

SabadellAtlántico

CARREGATS DE ROMANÇOS

Encara avui alguns cafès de Damasc i d'altres punts d'Orient Pròxim són sovintejats per rondallaires que els converteixen en improvisats escenaris de romanços. La fórmula d'aquests narradors consisteix a situar el conte en el seu punt àlgid i, just en aquest moment, interrompre'l. I, llavors, convidar els presents a sentir l'endemà la part que falta.

De fet, aquesta estructura és la mateixa que segueix *Les mil i una nits*. La protagonista aconsegueix un dia rere altre ajornar la seva mort perquè a trenc d'alba, instant en què s'hauria de procedir a l'execució, té el conte a mig explicar. I, sobretot, perquè el misteri que la noia deixa en suspens roba el cor del sultà. No saber com acaba una historieta interessant alimenta la curiositat, activa la imaginació i remou les emocions.

El grau d'intriga que suscita una aventura és cabdal per mantenir la tensió. El fil argumental deixa embadalit quan desvetlla interrogants de l'estil «Com és possible que passi una cosa així?». O bé quan ningú no se'n sap avenir que el narrador tingui tanta gràcia explicant «Com s'ho manega perquè li surti brodat?» No tothom té l'habilitat de poder establir

vincles empàtics amb els que l'escolten. Hi ha empatia, talent, passió, en la mesura que som capaços de transmetre el goig per viure, per descobrir nous confins. En aquest sentit, la rondallaire Ana Cristina Herreros assegura que, quan explica per a un públic infantil d'allò més divers, els nadons entenen les teves emocions «no se n'assabenten de l'argument però sí del que tu estàs sentint mentre expliques... és quelcom entre tu i jo, encara que els que t'escoltin siguin tres-cents» (*La Vanguardia*, 6-1-10).

Contar històries és un exercici gratificant. Per Herreros, «necessitem explicar-nos per mitjà de les històries i tenir la certesa que un món just és possible, perquè allò que expliquen els contes populars... és la confiança en l'altre».

En aquesta línia, Jack London (1876-1916), amb 16 anys, fou un polisó de tren famolenc al costat d'altres bales perdudes nord-americans. London, que demanava almoïna en domicilis urbans del traçat ferroviari, va deixar escrit que l'èxit del captaire depèn de la seva capacitat per explicar una bona història: «Abans que res, en el primer instant, el pidolaire ha de prendre la mesura a la víctima». El nombre de rodamons que es movien entre les vies va anar creixent vertiginosament. Tant, que un dia tempestuós d'hivern, es va enfilem en un vagó de mercaderies ple com un ou de captaires ajaguts a la palla. Així i tot, s'hi va entaforar com va poder, amb la qual cosa en va trepitjar més d'un fins que va acabar perdent l'equilibri. Bona part del vagó es va enfadar. I el van començar a sacsejar i a fer-lo volar d'una punta a l'altra. El jove polissó detalla que «el poc que quedava de mi va trobar de miracle un xic de palla. Havia superat la iniciació». *L'Express* en el qual viatjaven cobria una llarga ruta: travessava les Rocalloses fins a endinsar-se a les planes de Nebraska. I per passar l'estona, van acordar que cadascun dels 84 rodamons, part dels quals eren estrangers, explicaria una historieta que mai ningú hagués sentit abans. No complir suposava córrer el risc de ser sacsejat i enlairat. L'agudesa narrativa es va ensenyorir de l'ambient. I aquella colla de perdularis es van metamorfosar en uns magnífics rondallaires.

Jack London diu que «mai en tota la meua vida he assistit a una sessió de relats tan bonica com aquella». Van ser tan intensos els episodis juvenils de l'autor d'*Ullal blanc* i de *La crida del bosc* que no és estrany que hagi passat a la història com un dels mestres dels llibres d'aventures.

Quim Gibert
(psicòleg)

ARA FA 65 ANYS. LES ACTUACIONS DE LA PRINCIPAL DE L'ESCALA A BARCELONA EL 1946

Com alguns lectors potser sabran, el juliol d'ara fa 3 anys (2008) es va presentar el llibre *L'Escala des de l'empostissat. Història de La Principal de l'Escala i les altres cobles locals*, escrit per un servidor després de dos anys d'investigacions. El dia de la presentació, lamentava el fet de no haver disposat de tota la informació i documentació necessària (programes, fotografies, dietaris de lloguers, etc.) per deixar l'obra tancada, amb la qual cosa el llibre quedava obert a possibles correccions o ampliacions. Poc després de la presentació i des de llavors, nou material ha vist la llum o he localitzat, com unes fotografies de la processó de Corpus de 1942 que em cedí l'amic Pere Juhé, la documentació d'una nova formació musical escalenca, l'efímera cobla *L'Esperança*, a l'inici del segle XX, o nous retalls de premsa i datacions.

No obstant això, fa uns mesos l'amic i col·leccionista manresà Francesc Villegas ens va lliurar, a l'amic Carles Pous i a mi mateix, una caixa de sabates que, un cop oberta, aparegué plena de nombrosos exemplars d'uns antics opuscles sardanistes setmanals barcelonins, el *Carnet del Sardanista* (127 exemplars) i la *Guia del Sardanista* (101 exemplars), situats entre novembre de 1945 i març de 1949. Un cop examinats, per sobre, aparegueren els anuncis i els lloguers de nombroses cobles gironines i, entre elles, l'antiga cobla escalenca. Aquest nou material aporta noves dades sobre els lloguers de la formació musical de nostra vila a la ciutat comtal, i també les sardanes que l'elenc escalenc interpretava i aquells autors que més preferia. Per tant, gràcies a aquesta documentació, us proposo fer un viatge en el temps per conèixer quines van ser les actuacions de *La Principal de l'Escala* a Barcelona l'any 1946, ara fa just 65 anys.

Aquest article, a més, vol retre homenatge a la memòria d'un músic escalenc que precisament va ingressar a la cobla escalenca el 1946, en Rafel Callol i Lluís, en *Felito* o *Pinxo*, que, malauradament, ens abandonà el prop passat dilluns 23 de maig de 2011, a l'edat de 86 anys. Alhora, sigui aquest text un reconeixement també a l'únic músic local que formà part dels rengles escalencs i que encara és viu: en Francesc Sala i Sastre, en *Xiquet*, al qual agraeixo la seva col·laboració explicant-me les seves vivències i records per arrodonir el present text. Un record per ambdós.

EL PERIPLE BARCELONÍ DE 1946

El març del 1946 s'engegà un nova temporada per *La Principal de l'Escala* amb dos canvis, ja que havien causat baixa el fiscornaire llançanenc Salvi Pumareda i Ferrer i el trombonista torroellenc Joan Pujol i Amat. Als rengles de la formació escalenca s'incorporaren dos joves del municipi, en Josep Ma. Vilà i Comas i en Rafel Callol i Lluís, però no ocuparen les places vacants, sinó que hi hagué una petita reestructuració, ja que per la temporada 1946/47 la distribució de posicions fou: Ramon Tasis i Tutau (flabiol), Cinto Hereu i Pere Ferrer (alternaven els papers de 1r i 2n tible), Joan Lassús (1r tenora), Miquel Mayoral (2n tenora), Jaume Vilà i Comas (2n trompeta), Josep Ma. Vilà i Saliner (1r trompeta), Climent Anglada (trombó), Josep Ma. Vilà i Comas i Francesc Sala *Xiquet* (1r i 2n fiscorns) i Rafel Callol (contrabaix).

La dinàmica de la cobla escalenca era la de fer sardanes i ball a la població cada diumenge, a excepció que hi hagués algun lloguer fora del municipi. Lluny quedaven ja les primeres actuacions de "*coplas ampurdanesas*" a Barcelona en el darrer quart del segle XIX, formacions que eren molt famoses, estimades i requerides, una dinàmica que es prolongà en el temps i en la que també participà *La Principal* escalenca. El primer lloguer fou el 1919 al barri de la Bonanova, però l'any 1921, en 8 mesos (de maig a setembre) féu fins a 5 lloguers a la ciutat comtal, un d'ells a l'Ateneu Obrer Català del barri del Clot, esdevenint la formació gironina que més audicions i sardanes executà, després de *La Principal de la Bisbal* i *Els Rossinyols* de Castelló d'Empúries. L'interès que la cobla suscità a Barcelona exigí que s'hagués de disposar d'un delegat a la ciutat comtal, l'empordanès Joan Noguera i Solé, fill de Vilanant. La presència d'aquest representant incrementà els lloguers i contractes a una munió de pobles, viles i ciutats barcelonines, a més de la capital catalana.

Deixat enrere el conflicte de la Guerra Civil i les seves primeres repercussions, quan *La Principal de l'Escala* assolí una certa estabilitat i recuperà el nivell musical arran de la recuperació el 1939, el representant de cobles a Barcelona, Sr. Noguera i Solé, de bell nou entrà en contacte amb el representant escalenc, en aquest cas el trompetista i compositor Jaume Vilà i Comas. D'aquesta manera fou com la cobla escalenca entrà novament a la roda de cobles que assíduament visitaren, a partir de llavors, la ciutat comtal.

Abans de passar a abordar el seguit de lloguers que formaren el periple d'actuacions escalenques a Barcelona, cal fer unes primeres puntuacions. La primera és que, a l'altura de 1946 i amb els mitjans de què es disposava, el trasllat a la capital catalana era costós i llarg, sobretot pel

A la foto de dalt en Cinto Hereu i a la de sota en Pere Ferrer.

"En Cinto Hereu, en Pere Ferrer i en Xiquet tocant sardanes el 1946 durant la festa major del carrer Vallespir de Barcelona (fotos: L. Peracaula; cedides per les famílies Parés-Hereu, Bofill-Masafont i per Francesc Sala)."

que fa a temps destinat; per tant, quan sorgia l'oportunitat de baixar a Barcelona, les ordres donades al representant-delegat eren les d'obtenir el màxim de lloguers per tal d'augmentar beneficis i reduir al màxim i a la mínima expressió les despeses. Pel que fa al transport, els músics escalencs agafaven a les 4 de la matinada el cotxe de línia de la Sarfa fins a l'estació de St. Jordi Desvalls, on agafaven el tren correu que passava a les 7 del matí per arribar a l'estació de França entre les 9 i 2/4 de 10 del matí, i llavors, a Barcelona, els trasllats eren amb el tramvia i el contrabaix amb un carro que els proporcionava el representant. Quan calia quedar-se a dormir, ho feien a les habitacions de can Rius, situades davant de l'estació de França, on també s'hi estava molta gent de l'Escala i que els costava 5 pessetes per músic; no obstant això, algunes altres vegades, com que acabaven molt i molt tard dels lloguers, havien de fer els desplaçaments a peu i el tren de retorn sortia a les 7, els bancs de la Rambla també els serviren de llit en més d'una ocasió. Pel que fa al dinar, sempre que podien anaven a can Culleretes, restaurant fundat el 1786 i situat en front de l'hotel Europa al carrer Quintana (entre el carrer Ferran i la Boqueria),

on el dinar, que consistia en 2 plats generosos, postres i got de vi, els costava 6 pessetes per músic. A Barcelona, la formació musical escalenca només fou contractada per fer audicions de sardanes o actuacions amb sardanes i danses tradicionals catalanes, acceptant la premissa que dos ballets equivalien a una sardana. La jornada que havia fet més lloguers havien arribat a cobrar 500 pessetes el conjunt escalenc, encara que descomptades les despeses de viatge (transport, dinars, sopars, etc.), cada músic arribava a casa amb uns 5 ó 6 duros (25 a 30 pessetes) nets a la butxaca.

Segons la documentació conservada, la primera actuació que *La Principal de l'Escala* féu a Barcelona l'any 1946 fou, concretament, el 19 de maig. Havia estat contractada pel centre i la parròquia del Roser perquè aquell diumenge fes una audició de sardanes davant l'estatge, ubicat al carrer Lepant 186. Complint amb el lloguer, a partir de les 12 del migdia la cobla escalenca inicià la seva interpretació, que consistí en els següents títols: *Juny*, de Juli Garreta; *Francesca*, sardana de tenora i tible de Joaquim Vallespí; *Cantant la festa*, d'Artur Rimbaud; *La cançó de l'ocellet*, obligada de flabiol de Pere Rigau Barretó; *L'aplec*, de Francesc Riumalló, i *Aurèlia*, de Jaume Bonaterra. Però no fou l'únic lloguer de la formació per aquella jornada, perquè ja feia molts dies que s'havia emparaulat el com-

"Maig de 1946. Arribada dels components de La Principal de l'Escala i de l'esbart de Sabadell a Madrid per participar a la final del Concurso Nacional de Folklore. (Cedida per Francesc Sala)."

promís per a una exhibició folklòrica al barri del Poble Nou. A partir de 2/4 de 6 de la tarda, el punt d'encontre fou el Centre Parroquial Santa Maria, més conegut com a Centro Moral i radicat al carrer Pujades 78. Primer, la cobla hagué d'interpretar 3 sardanes, que foren: *La tenora inspirada*, de Joan Güell; *Montserrat*, de Vicenç Bou, i *Cantant la festa*, d'Artur Rimbau. Acabada la mitja ballada, entraren en escena l'Esbart Sta. Maria, del mateix centre, i la Secció Folklòrica del Centre Cultural de la Creu Roja, i s'interpretaren i es ballaren 6 danses tradicionals catalanes, llavors anomenades *bailes regionales*, que foren: *L'eixida*, de Tàrrega; *El rogle*, d'Arenys; *La ratolinesa*, de St. Joan de Vilatorrada; *La quadrilla*, de Granollers; *Ballet de muntanya*, de Folgaroles, i el *Ball de gitanes*, del Penedès.

Aquests primers lloguers s'esdevingueren exactament una setmana més tard de l'exitosa participació de la cobla escalenca, junt a l'Agrupació de Ballets de Sabadell dirigida pel mestre Màrius Blanch, a la final del *Concurso Nacional de Folklore*, celebrat a Madrid el diumenge 12 de maig. Acomplerts els compromisos inicials, calgué esperar un xic més d'un mes perquè la formació escalenca tornés a visitar la ciutat comtal i, quan ho féu, fou en una actuació força destacada. Tal com s'havia pactat i acordat, el divendres 28 de juny la comissió de festes del carrer Vallespir (situat entre les vies Puiggarí i Melcior de Palau) havia organitzat, amb motiu de la revetlla de St. Pere, una quàdruple audició de sardanes, a la qual la cobla escalenca fou convidada. A partir de 2/4 d'11 de la nit s'inicià la gran ballada, en la qual participaren, per aquest ordre i de forma intercalada, les cobles *Montgrins* de Torroella de Montgrí, *La Principal de l'Escala, Barcelona* i *Montgrinenca*, també de la veïna vila torroellenca. S'interpretaren un total de 20 sardanes, cinc cada formació, i la cobla escalenca n'escollí els següents títols: *La meva filleta*, de Narcís Paulís; *És ella!*, de Josep Ma. Vilà i Saliner; *Peralada*, de Josep Serra, i *La pubilla del Mas Pla*, de Vicenç Bou, que en el mateix programa consta com "*Última sardana de Bou*" i que cal interpretar que es tocà amb caràcter d'estrena. Pel que fa a la resta de formacions musicals, interpretaren altres composicions d'autors prou coneguts com Josep Saderra, Manel S. Puiferrer, Ramon Rosell, Josep Coll i Ligora, Enric Morera o Francesc Juanola, entre d'altres.

Tot i que aquest esdeveniment fou molt exitós i tingué molt de ressò, no es traduí en una pluja de contractes immediata, ja que calgué esperar, novament, un xic més d'un mes perquè la cobla escalenca tornés a visitar la capital de Catalunya i, a partir de llavors, la seva presència fou gairebé setmanal. El diumenge 4 d'agost, *La Principal* fou contractada per la comissió de festes del carrer Francisco Aranda (entre la Meridiana i el carrer

Comisión Fiestas de la calle Vallespir

Programa para el día 28 «Verbena de S. Pedro»

ELS OCELLS	R. Delpech	Montgrins
LA MEVA FILLETA	Paulis	La Principal
JOC D'INFANTS	Bolívar	Barcelona
SOMNI	Puigferrer	Montgrinenca
CAP DE NÚVOL	Saderra	Montgrins
ES ELLA!	Vilà J. M. ^a	La Principal
FI D'ANY	Pi	Barcelona
ELS NOUS PRESONERS	Rosell	Montgrinenca
MONTERRAT	Font T.	Montgrins
PERELADA	Serra J.	La Principal
REFILA I CANTA	Coll	Barcelona
ELS DEGOTALS	Castells	Montgrinenca
VORA LA LLAR	C. Bohigas	Montgrins
LA PUBILLA DEL MAS PLA	Bou (1)	La Principal
SERENATA	Catalá	Barcelona
REBROLLS DE PRIMAVERA	Boix	Montgrinenca
BAIXANT FONT DEL GAT	Morera	Montgrins
MARIA CARME	Mercader	La Principal
AIMÍA	Juanola	Barcelona
SALTANT LES ROQUES	Vilà J.	Montgrinenca

(1) Última sardana de Bou

Cobias ejecutantes:

MONTGRINS de Torroella de Montgrí

LA PRINCIPAL de La Escala

BARCELONA

MONTGRINENCA de Torroella de Montgrí

“Propaganda de la quàdruple audició del carrer Vallespir organitzada amb motiu de la revetlla de Sant Pere de 1946 (arxiu Agrupació Sardanista Avi Xaxu).”

Pujades) perquè amenitzés una audició de sardanes aquell mateix migdia, que es desenvolupà amb tota normalitat amb el següent repertori: *Refilets estimats*, de Francesc Riumalló; *Girona aimada*, de Vicenç Bou; *Mercè*, de Josep Saderra; *Sota el sol de Catalunya* i *Aurèlia*, de Jaume Bonaterra, i *Baixant de la Font del Gat*, del mestre Enric Morera. Altre cop, per tal de minimitzar els costos i les despeses del viatge i transport, la cobla escalenca també tenia un altre lloguer i, amb motiu de les festes del carrer Coronel Sanfeliu, junt al mercat del Clot, fou la formació que posà la nota musical de la ballada que es desenvolupà a partir de les 6 de la tarda i en la que es tocaren les sardanes: *Montroig*, de Joan Calders (pseudònim de Pere Mercader i Andreu); *La nit de l'amor*, del mestre Enric Morera; *Cantant*

la festa, d'Artur Rimbau; *L'anell de prometatge*, de Vicenç Bou; *Magdalena*, de Manel Saderra i Puigferrer, i *Angelina*, novament de Vicenç Bou.

Tot i que el cap de setmana del 10 i 11 d'agost la cobla escalenca no visità Barcelona, la publicitat sí que anuncià que seria present la setmana següent, participant activament en els actes que es celebrarien amb motiu de la festa major del barri de Gràcia. Així fou com el dissabte 17 d'agost, a la nit, fou l'encarregada d'amenitzar, junt a la cobla Molins de Sabadell, la doble ballada organitzada a la plaça de la Virreina de Gràcia. L'endemà, diumenge 18, *La Principal de l'Escala* tingué encara més protagonisme, ja que a partir de les 11 del matí, i a la plaça del Sol, fou el conjunt encarregat de posar la nota musical del 1r Concurs Sardanista del Barri de Gràcia, en el qual també hi hagueren ballets, que foren dansats per la secció de folklore de l'Agrupació Cultural Folklòrica Barcelona. I encara, per completar la jornada, la formació escalenca ho arrodoní amb dues audicions més aquella tarda: a la Riera de Sant Miquel, a les 6, i a l'encreuament dels carrers Travessera i Torrijos, també del barri de Gràcia, a partir de les 8 del vespre.

El cap de setmana següent, *La Principal* escalenca de bell nou viatjà fins a Barcelona. La nit del dissabte 24 d'agost fou l'encarregada de la ballada de sardanes que s'havia d'interpretar entre els carrers Travessera i Roger de Flor. A partir de les 11 de la nit, els músics escalencs començaren a desgranar les melodies del següent repertori: La petita *Angelina*, de Josep Coll i Ligora; *El menut de casa*, de Jaume Ventura; *Tornant d'aplec*, de Francesc Riumalló; *Somni*, de Manel Saderra i Puigferrer; *El petit Albert*, de Joaquim Serra, i *La taverna d'en Joan*, sardana per a tenora de Josep Coll i Ligora. Tal com indica la publicitat de l'acte, "*la 4ª sardana serà ballada per las colles Clavellina, Montserrat y Montnegre*". L'endemà, diumenge dia 25, al matí, el conjunt féu una ballada al Mercat Nou i, a les 6 de la tarda, una nova audició al barri de Sans, concretament al carrer Santa Caterina (entre els carrers Badalona i Melcior de Palau), en la publicitat de la qual s'indicava que hi havia "*Programa escogido por la cobla*".

El darrer cap de setmana d'agost, i amb motiu de la festa major del carrer Vallespir (situat entre els carrers Puiggarí i Melcior de Palau) del barri de Sans, *La Principal de l'Escala* fou una de les cobles encarregades de posar la nota musical de les sardanes de la celebració, junt a la reputada formació de *La Principal de la Bisbal*. Fou la tarda del dissabte 31 d'agost quan la cobla escalenca oferí una "*Audición dedicada a las señoritas postulantes*", ja que els títols de les sardanes interpretades foren: *Magdalena*, de Manel Saderra i Puigferrer; *Matilde*, sardana obligada de tible d'Enric Sans; *Maria Dolors*, de Josep Ma. Carreras; *Maria Mercè*, de Josep Ma. Boix; *Emília*, de Bartomeu Vallmajó, i *Rosa Maria*, de Josep

1.er Concurso Sardanístico de Gracia

Organizado por la Comisión de Vecinos de la Plaza del Sol, bajo la dirección técnica de la «Agrupación Cultural Folklórica Barcelona», para el día 18 de agosto, a las 11 en punto de la mañana, en el monumental entoldado levantado en dicha plaza con motivo de la Fiesta Mayor.

Jurado Calificador. Maestros del Folklore y de la Sardana. Sres. Alejandro Carceller, Juan Comas, Luis Trullás, Juan Viladoms; Asesor Musical, Francisco Falguera; Secretario, José Pons.

**Premios: 1,250 Pesetas
Copa y Trofeo**

Cobla LA PRINCIPAL DE LA ESCALA

ORDEN DEL PROGRAMA

«Galop»

(;) Lluïmenl (Concurso)
Maria Mercè J. M. Boix (Germanor)

Seguidamente, la Sección de Folklore de la Agrupación Cultural Folklórica Barcelona, bajo la dirección del maestro D. Alejandro Carceller, ejecutarán las siguientes Danzas:

LA DANSA Castelltersol - L'INDIOT Seo d'Urgell
Baixant de la Font del Gat Morera

NOTAS IMPORTANTES: El concurso dará comienzo a la hora señalada, para dar tiempo a las «colles» de participar en el Concurso de Mataró, por la tarde.

—La «Colla Barcelona» de la Agrupación Cultural Folklórica Barcelona, tomará parte en el Concurso, pero sin derecho en la clasificación.

—Para más detalles, BASES, inscripciones y demás programas especiales, dirigirse en el local social de dicha Agrupación, calle Mayor de Gracia, 208 y Santa Agueda, 2. - Teléfono 70253, Gracia.

NOTA OBLIGADA: Los señores del Jurado hacen extensivo a los concursantes, para el respeto de la sardana, que se registrarán con exactitud para la puntuación, el único método de D. Aurelio Campmany.

“Anunci del 1r Concurs Sardanista del barri de Gràcia (agost de 1946) amb participació de La Principal de l'Escala (arxiu Agrupació Sardanista Avi Xaxu).”

Saderra. El diumenge 1 de setembre, vigília de la festa major de l'Escala, també hi hagué lloguer, concretament al carrer Travessera (entre el passeig del General Mola i Roger de Flor). A partir de 2/4 de 5 de la tarda, la cobla escalenca començà a desgranar el repertori pactat per aquella ballada, que fou: *Els cantaires de Sant Feliu*, de Narcís Paulís; *Melangia*, de Josep Ma. Tarridas; *Roses blanques*, de Josep Baró; *L'aplec*, de Francesc Riumalló; *Fadrines barcelonines*, de Lluís Buscarons, i *Saltant les roques*, de Jaume Vilà i Comas i estrenada aquell mateix any. Acabat el lloguer, l'elenc escalenc hagué d'afanyar-se per retornar, ja que l'endemà s'engegaven els actes de la festa gran de l'Escala, on la cobla, com sempre, participava activament.

Fiesta Mayor de la calle Vallespir

(entre Puiggarí y Melchor de Palau)

Sábado, dia 31 - Tarde

Cobla

PRINCIPAL DE L'ESCALA

AUDICION DEDICADA a las
SEÑORITAS POSTULANTES

Magdalena

Matilde

Maria Dolors

Maria Mercè

Emflia

Rosa Maria

Puigferrer

Sans

Carrerres

Boix

Vallmajó

Saderra

Domingo, dia 1 - Mañana

Cobla

PRINCIPAL DE LA BISBAL

Capvespre

Gallardia *tiplé*

Noies de Sants

El meu tresor

Or fi

La roca del cargol

Ferrer

C. Saló

Pérez Moya

Saderra

Soler

Vicens

Domingo, dia 1 - Tarde

Cobla

PRINCIPAL DE LA BISBAL

Nebodeta *estreno*

Neus *tenora estreno*

Grotésca *trompetes est.*

Cançó de la Marta

Festa Major

Saltant les roques

E. Saló

Cirès

C. Saló

Mas

Capell

Vila

"Programació de les actuacions de la festa major de 1946 del carrer Vallespir, on compartiren cartell La Principal de la Bisbal i La Principal de l'Escala (arxiu Agrupació Sardanista Avi Xaxu)."

[A les acaballes del novè mes de l'any, concretament per al diumenge 29 de setembre, *La Principal de l'Escala* fou requerida per fer dos nous lloguers. Contractada per la comissió de festes de Francisco Aranda, situat entre el carrer Pujades i Via Laietana, al migdia d'aquell calorós diumenge

la formació escalenca desenvolupà una audició de sardanes seguint el següent repertori: *Benvinguda*, d'Enric Vilà; *Ondines*, de Joaquim Vallespí; *La cançó de l'avi*, d'Àngel Pont; *Espurnall*, de Frederic Sirés; *L'últim adéu*, d'Adjutori Vilalta, i *Rosa Maria*, de Josep Saderra. I a les 5 de la tarda, la comissió del carrer Vallespir novament requerí els seus serveis per ame-

Comisión Fiestas
de la calle **Vallespir**
(entre Pulggart y Melchor de Palau)

Domingo, día 29 - Tarde a las 5

**Gran Audición
de Sardanas**

PROGRAMA

Andorra	Paulís
Volves de neu	Vallespir
Una rialleta	Rigau
Amunt i crits	Vallmajó
Refilets estimats	Riumalló
La mare cantora	Bou

COBLA:
LA PRINCIPAL DE L'ESCALA

11

Propaganda i repertori de l'actuació de La Principal de l'Escala al carrer Vallespir el setembre de 1946 (arxiu Agrupació Sardanista Avi Xaxu)."

nitzar una "Gran Audición de Sardanas", en la qual s'interpretaren sardanes tan conegudes com: *Andorra*, de Narcís Paulís; *Volves de neu*, de Joaquim Vallespí; *Una rialleta*, de Pere Rigau Barretó; *Amunt i crits*, de Bartomeu Vallmajó; *Refilets estimats*, de Francesc Riumalló, i *La mare cantora*, de Vicenç Bou.

Dies més tard, concretament durant el segon cap de setmana del mes d'octubre, amb motiu de la celebració de la Festa del Pilar, la formació musical local també tingué actuacions a la ciutat comtal. La primera fou la nit del dissabte 12 d'octubre, a partir de 2/4 d'11, a la sala d'espectacles Arenas de la plaça de braus del mateix nom (avinguda Jose Antonio xamfrà amb carrer Llançà), i consistí en una ballada en la qual s'interpretaren els següents títols: *A Montserrat*, de Josep Baró; *Volves de neu*, de Joaquim Vallespí; *Els degotalls*, de Ricard Castells; *El saltiró de la cardina*, de Vicenç Bou; *L'Escala*, de Jaume Vilà i Comàs, i *Flors del Vallès*, de Carles Rovira. Per l'endemà diumenge, 13 d'octubre, la cobla escalenca havia estat contractada per la comissió de festes del carrer Marina, situat entre els carrers Provença i Rosselló, per amenitzar "Dos Extraordinarias Audiciones de Sardanas" que, realment, foren una ballada a 2/4 de 12 del migdia i una audició i mitja (o sigui, 9 sardanes) a partir de les 5 de la tarda. Al matí, la cobla interpretà: *Ídols de fang*, de Jaume Ventura; *Nupcial*, de Francesc Juanola; *Continuïtat*, de Vicenç Bou; *Els degotalls*, de Ricard Castells; *Santa Pau*, de Josep Saderra, i *La mare cantora*, de

<h1>SALA ARENAS</h1> <p>- Avenida J. Antonio, esquina Llançà -</p> <h2>SECCIÓN FOLKLÓRICA</h2>		
<p>Jueves, día 10 Noche, a las 10'30 Cobla: EMPORIUM</p>	<p>Sota els pins Serenata Maig florit Margarida Vallgorguina Mercè</p>	<p>J. M. Soler Català Baró Serra (f.) Morera Saderra</p>
<p>Sábado, día 12 Noche, a las 10'30 Cobla: PRINCIPAL de L'Escala</p>	<p>A Montserrat Volves de neu Els degotalls El saltiró de la cardina L'Escala Flor del Vallès</p>	<p>Baró Vallespir Castells Bou Jaume Vilà Rovira</p>
<p>Domingo, día 13 Noche, a las 10'30 Cobla: PRINCIPAL de L'Escala</p>	<p>Als cantaires de St. Feliu Paulís Matilde Una rialleta Sant Jaume de Llierca A quants tira? La mare cantora</p>	<p>Sans Rigau Juanola Baró Bou</p>
<p>Jueves próximo: Programa retrospectivo. Cobla ALBERT MARTÍ</p>		

"Cartell de les actuacions de la Sala Arenas de Barcelona amb motiu de la festa del Pilar de 1946, en les quals participà la cobla escalenca (arxiu Agrupació Sardanista Avi Xaxu)."

Vicenç Bou. I a la tarda: *Vista alegre*, de Bartomeu Vallmajó; *Llevantina*, de Vicenç Bou; *La cançó de l'ocellet*, obligada de flabiol de Pere Rigau Barretó; *Gota d'aigua*, de Joan Calders; *L'anell de prometatge*, de Vicenç Bou; *Barcelona gentil*, d'Enric Sans; *Camprodon*, de Joan Manén; *Tornant d'aplec*, de Francesc Vilaró, i *Les noies de la costa*, de Josep Vicens Xaxu. Per completar la jornada, La Principal escalenca, com havia fet la nit abans, a 2/4 d'11 de la nit d'aquell diumenge 13 d'octubre novament actuà a la sala Arenas, amb una audició sota aquest programa: *Als cantaires de Sant Feliu*, de Narcís Paulís; *Matilde*, obligada de tible d'Enric Sans; *Una rialleta*, de Pere Rigau Barretó; *Sant Jaume de Llierca*, de Francesc Juanola; *A quants tira?*, revessa de Josep Baró, i *La mare cantora*, de Vicenç Bou.

Aquesta fou la darrera actuació de *La Principal de l'Escala* a la ciutat comtal, lloguers que novament repetí i augmentà l'any següent, 1947, però que no tractarem, almenys, en el present article, que s'ha centrat en el pas de la cobla escalenca per Barcelona l'any 1946.

Segons el resum del Carnet Sardanista (publicat la primera setmana de gener de 1947), durant l'any 1946 hi hagueren quatre "*Compositores noveles que alcanzaron renombre en 1946, estrenando durante este año*", que foren: Sebastià Figuerola i Escusa (Barcelona, 1919-1996), amb *Festeig entre onades* (per a dues cobles), *Adéu* (que es féu molt popular), *Ignàsia* (obligada de tible) i *Santboiana*; Fèlix Martínez i Comín (Barcelona, 1920-1995), amb *Jugant*, *Dolç record*, *La menuda Paquita*, *Vila de Centelles*, *Lliris blaus* i *Nadalenca*; Àngel Noguera i Alegre (Manresa, 1926-2000), amb *Tristes il·lusions*, *Donzelles d'El Siglo*, *Als meus pares* i *La festa de la Immaculada*, i Francesc Maria i Pedrós (Barcelona, 1923), amb *Cap al tard*, *L'empordanesa* i *Records de Sant Gervasi*. A més d'aquests; tal com diu l'opuscle, s'arribaren a estrenar fins a 108 sardanes, més nombroses revesses de Bartomeu Vallmajó; aquestes sardanes es repartien de la forma següent: 1 autor estrenà fins a 9 sardanes, 4 autors n'estrenaren 4, altres 4 n'estrenaren 3, 12 més n'estrenaren 2 i encara 47 que n'estrenaren 1. D'entre aquest conjunt, destaquem els compositors escalencs: de Pere Mercader i Andreu s'estrenaren *Calassants*, *Maria del Carme*, *Provençana* i *Marició* (aquesta com a Joan Calders); de Josep Vicens Xaxu, *Gentils torrassenques* i *El cant del pastor*, i de Josep Ma. Vilà i Saliner, *Assumpció*.

La mateixa publicació també informa que aquell any es van retre fins a 19 homenatges a diferents, populars i reconeguts compositors (Joaquim Serra, Jaume Ventura i Tort, Enric Morera, Pere Mercader, Pep Ventura, Juli Garreta o Vicenç Bou, entre d'altres), entre els quals destacà el sentit homenatge que rebé al barri de la Torrassa de l'Hospitalet de Llobregat el

mestre Josep Vicens i Juli, l'Avi Xaxu, l'1 de setembre, al qual assistí el compositor escalenc i per al qual fou contractada la cobla *La Principal de Barcelona*, formació que estrenà les dues sardanes anteriorment citades.

Fins aquí aquest article que ha pretès explicar el periple d'actuacions de l'antiga *Principal de l'Escala* a Barcelona l'any 1946, ara just fa 65 anys. Tot esperant que el lector hagi restat satisfet de la lectura del present text, només em queda desitjar que xaleu de valent amb tots els actes organitzats per esbargir-nos les primeres jornades de setembre. Bona festa Major 2011!

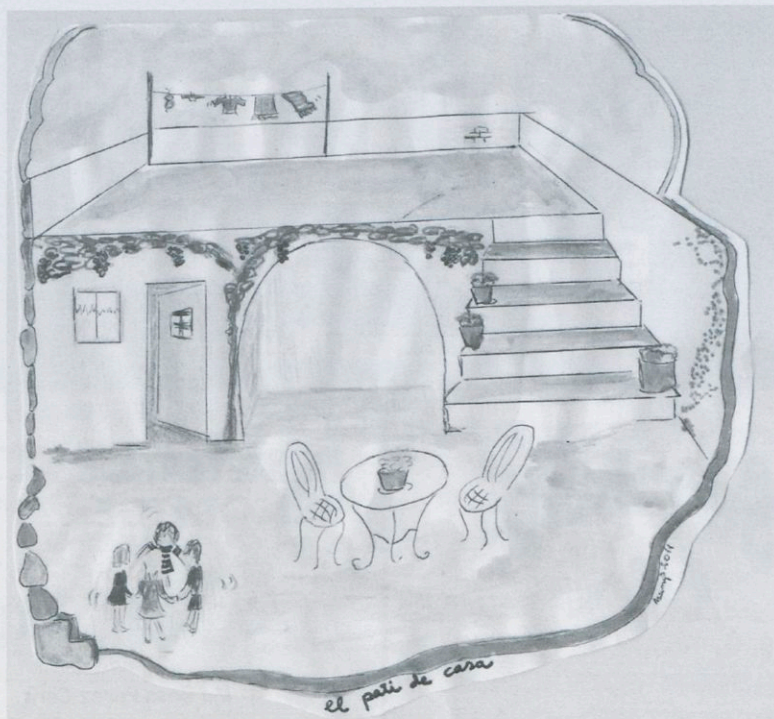
Jordi Gallegos i Córdoba

Llicenciat en Història

A més dels lloguers de Barcelona, durant l'estiu de 1946 La Principal de l'Escala estrenà la sardana *Marianeta* de Josep Vicens Xaxu i féu algunes ballades de sardanes dominical davant l'Hotel Empúries. Foto cedida per Salvador Simon.

EL PATI DE CASA

A l'estiu era com un jardí, un verger entre flors i hores enfiladisses que cobrien les seves parets. L'àvia se n'ocupava acuradament.

Una antiga parra, que tenia tants anys com la casa, l'engalanava amb les seves frondoses branques i deliciosos raïms negres; formava com un enramat que convidava a seure-hi dessota i descansar a la seva ombra. Tot un pati, un formós pati, pel qual passaren generacions i esdevingué lloc feliç per a nens i adults!

Per la Festa Major, la família hi menjava. A la tarda hi havia petards sota la vigilància dels grans. També era lloc de reunió per a d'altres escaïences familiars i del barri del Passeig.

Més tard va venir el modernisme –en diuen evolució– i el vell pati es va cobrir. Així es va guanyar espai per la casa.

Amb nostàlgia, els qui en gaudírem, el tenim molt present i ens vénen els records d'aquells dies feliços.

*"El patio de mi casa es particular,
si llueve se moja, como los demás"*

Maria Henriod

Canal
10
E m p o r d à
www.canal10.cat

Serralleria
A. Ramió

TREBALLS DE FERRO, FORJA I INOX.
Automatismes, portals vasculants,
ballestes i teles

C/ Riera, 47 - 17130 L'ESCALA
Tel./Fax 972 77 06 64

**FERRETERIA &
BRICOLATGE**

CAN RÒMUL

Ma Rosa Pérez Cara

Av. Montgó, 71
Tel./fax 972 774 089
17130 L'ESCALA (Girona)

*Moules à
la Belge*

Bar
LOS COMPADRES

*Spécialité
de Paco*

Alfons Caparrós (Sito)

C/ Bonaire, 13 - Tel. 972 77 08 55 - 17130 L'ESCALA

ELISABETH EIDENBENZ (WILA 1913-ZURIC 2011)

UNA HEROÏNA QUE MEREIX SER BEN RECORDADA

XERRADA-COL·LOQUI

a càrrec d'Assumpta Montellà
autora de "el setè camió" i
"la Maternitat d'Elna"

Dia: divendres, 22 de maig

Hora: dos quarts de nou del vespre

Lloc: CER

Organitza:

CEDRHE Centre de Documentació i Recerca Històrica de l'Escala

i Centre Esportiu i Recreatiu de l'Escala - CER

Vaig veure Elisabeth Eidenbenz –una dona menuda, velleta, fràgil– una sola vegada gràcies a l'audiovisual que es va projectar a la Maternitat d'Elna quan el meu marit i jo vam visitar el vell castell, habilitat per maternitat, durant l'excursió organitzada pel CEDRHE (Centre de Documentació i Recerca Històrica de l'Escala), secció del CER. També vam visitar Argelers i molt detingudament l'immens camp de concentració de Ribesaltes. Això va ser el dissabte, 30 de maig de 2009.

Arran d'aquella visita vaig llegir el llibre *La Maternitat d'Elna*. És el primer que ha escrit la historiadora Assumpta Montellà (Mataró 1958). El vaig trobar molt interessant i per aquest motiu el dia de Sant Jordi d'enguany vaig comprar el llibre *Elisabeth Eidenbenz. Més enllà de la maternitat*

d'Elna, de la mateixa autora. Havent-lo llegit he detectat que guarda una estreta relació amb l'anterior.

La Maternitat d'Elna és l'emotiva història de la vida de quasi sis-centes dones, algunes embarassades, altres amb fills petits, exiliades republicanes, la majoria provinents dels camps de concentració d'Argelers, de Sant Cebrià i de Ribesaltes, on les condicions de vida dels refugiats eren pèsimes, ja que vivien al ras passant fred i calor rigorosos.

Davant d'aquesta situació, Elisabeth Eidenbenz, una jove mestra suïssa que havia seguit la Guerra Civil espanyola, va organitzar, en un castell solitari i abandonat (una antiga casa senyorial) a la vila rossellonesa d'Elna, una maternitat on atendre les parteres i els seus fills procedents dels camps. La major part dels 597 infants, oficialment nascuts a la Maternitat Suïssa d'Elna, eren fills de dones, republicanes exiliades, provinents de Catalunya. També hi van néixer infants jueus i d'altres procedències. Rebién assíduament assistència sanitària d'un metge ginecòleg i d'una llevadora. Va ser el període comprès entre el desembre de 1939 i l'abril de 1944.

Els recursos per apaivagar el patiment dels refugiats depenien directament de les gestions que Elizabeth Eidenbenz feia, des de la Maternitat,

com les demandes a Suïssa. Eren com una prolongació del centre. És a partir de 1942 quan la Creu Roja suïssa tutela de manera única l'establiment.

La formació d'Elisabeth Eidenbenz era magisteri i les tasques en matèria de puericultura quedaven restringides a les infermeres diplomades; però ella prenia les decisions i establia l'ordre de prioritats de la Maternitat, sota la seva direcció. Gràcies a la voluntària i abnegada dedicació de la jove

Elisabeth i a les organitzacions humanitàries suïsses es van salvar moltes vides. Formava part de l'equip de membres voluntaris del Servei Civil Internacional (SCI), amb delegació a Berna (Suïssa).

La longevitat d'Elisabeth Eidenbenz ha arribat a la fi. A través de la premsa vaig assabentar-me del seu traspàs. Va ser a finals de maig d'enguany. Tenia 97 anys (el 12 de juny n'hauria complert 98). Vivia en una residència a Zuric. Estava malalta, havia perdut gran part de l'oïda i es desplaçava en una cadira de rodes.

El meu homenatge pòstum per a ella és el resum, que relataré a continuació, de la seva biografia (vida i obra) i reflectida en el llibre *Elisabeth Eidenbenz. Més enllà de la maternitat d'Elna*.

Elisabeth Eidenbenz va néixer a Wila, un poblet prop de Zuric, el 12 de juny de 1913. Era la cinquena de sis germans. Filla d'un pastor protestant luterà. El seu diminutiu era Bethli.

L'educació i la cultura eren conceptes prioritaris dins l'escala de valors de la família. A més d'altres valors inherents, com ajudar els més necessitats, Elisabeth deia que estendre la mà per oferir ajuda era una cosa normal a casa seva des de sempre.

Amb disset anys va decidir estudiar Magisteri. A través del Servei Civil Internacional (SCI) comença a fer classes per a adults des del voluntariat. Uns anys més tard va ser voluntària a Espanya durant la Guerra Civil. Amb

la idea de poder ajudar des de la seva condició de mestra demana entrar en un dels primers combois de voluntaris cap a Espanya.

Entre l'abril de 1937 i el febrer de 1938 els primers grups de voluntaris suïssos, entre ells Elisabeth Eidenbenz, comencen les seves tasques d'ajuda humanitària dins del territori republicà. S'instal·len a Burjassot (València) en una casa on ja hi ha altres voluntaris de diferents col·lectius. Era la més jove d'edat de tots els que hi havia. Allí va haver d'aprendre l'idioma i les tasques de primers auxilis sanitaris que tant li van servir a la maternitat d'Elna. Tot i no tenir ni idea de puericultura combinava les tasques d'infermeria amb les classes.

Va estar divuit mesos a l'Espanya en guerra, entre Burjassot, Madrid i els darrers dies, en terres catalanes. A Barcelona hi va romandre enmig del caos. Va estar-hi fins que s'adonà que ningú no aniria a buscar-la. Ja havia començat l'ofensiva final sobre la capital catalana. Era el 23 de desembre de 1938.

El març de 1939 va anar a Perpinyà i, seguidament, a Argelers. Allà les condicions eren infrahumanes. Hi havia hagut mortalitat infantil, plaques de sarna, pols, puces, diarrees, brutícia, conjuntivitis crònica a causa de la tramuntana... Ells i els voluntaris suïssos van ocupar una casa a Brullà (municipi del Rosselló), no sense haver-la netejada a fons, la qual s'havia d'endegar com a maternitat. A fi de posar-la en marxa van demanar a Zuric roba, menjar, infermeres voluntàries... Elisabeth coneixia el castellà, entenia el català i part del seu equip era el mateix que hi havia a Espanya.

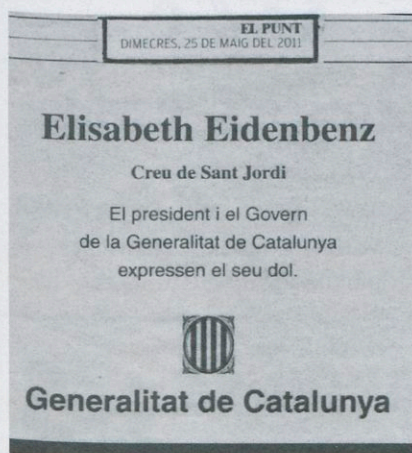
A finals de setembre van deixar Brullà i Elisabeth Eidenbenz va tornar a Suïssa. Havia esclatat la Segona Guerra Mundial. Un cop allà, després d'una reunió amb membre voluntatis del Servei Civil Internacional (SCI), s'acordà tornar al sud de França per obrir una nova maternitat. Aquesta va establir-se a Elna i va funcionar des del desembre de 1939 fins a l'abril de 1944, quan els oficials nazis (Gestapo), amb la convingença dels gencarmes francesos, la van clausurar amb el consegüent cessament de tota activitat.

Es pot dir que Elisabeth Eidenbenz va recórrer Europa, des de Burjassot, en plena Guerra Civil espanyola, fins a Viena posterior a la Segona Guerra Mundial. A partir de 1956 treballà en favor de la reinserció laboral femenina. Impartí classes (escola d'adults) tornant a la seva vocació inicial de mestra. La seva vida ha fet que la invisibilitat del gènere femení dins la història sigui menor i es recuperi la memòria històrica de totes les persones silenciades, represaliades i mortes per Franco, primer, i per Hitler, Mussolini i Stalin, després. Tots aquests dictadors van ser coetanis seus.

A la dècada dels any seixanta, en el transcurs d'un viatge a Europa, tornà a Elna i visità el vell casalot. El trobà totalment abandonat i el seu antic jardí, envaït de bardisses. En veure'l en aquest estat va tenir una gran decepció.

A l'edat de noranta-dos anys se li va concedir la medalla dels Justos entre les Nacions, guardó que concedeix el govern d'Israel a totes les persones que van contribuir a la salvació del poble jueu durant la persecució nazi. Aquella distinció seria la primera de moltes condecoracions que li arribarien després. També la Creu de Sant Jordi que Catalunya li va concedir l'any 2006. Va rebre homenatges per part dels governs francès, espanyol, israelià i català i també de la població civil.

Sempre portava la càmera fotogràfica penjada al coll. Mentre va estar a la Maternitat d'Elna va fer més de vuit-centes fotografies que va guardar sempre. Les havia ordenades cronològicament, amb la data i el nom de la persona o persones que hi sortien.

La seva estada a la Maternitat d'Elna va ser, dit per ella mateixa, l'etapa més important de la seva vida. I de la seva història s'ha dit que és la llista d'Oskar Schindler a la catalana perquè, a més a més, també va salvar moltes vides en temps de guerra.

Elisabeth Eidenbenz sempre va reivindicar la feina dels seus companys al·legant que sense ells no hauria pogut fer el que va fer. Era l'única supervivent del grup. Descansi en pau.

El maig de 2010 s'afirmava que el futur projecte de rehabilitació de la Maternitat d'Elna, com a lloc de memòria històrica, ja estava en marxa i que hi hauria una exposició permanent a partir de les 800 fotografies de Eidenbenz havia llegat al municipi d'Elna. Les obres havien de començar a final de l'any en qüestió. Però el cas és que el vell castell abandonat, en arribar al juny de 2011, està con estava.

Quan, ara fa exactament dos anys, vaig veure l'impressionant casalot, la brutícia i la manca de cura hi eren presents. Era el maig de 2009. Un any després (maig 2010) es parla de rehabilitar-lo. I, actualment (maig 2011), segons el testimoni d'un grup de mestres amics meus que van visitar el castell, segueix en el mateix abandó.

Quina llàstima que la netedat, l'interès i el bon fer dels capdavanters de l'humanitarisme, entre ells Elisabeth Eidenbenz, no perdurin en un edifici tan esperançador com la Maternitat d'Elna.

Pilar Pellicer, de Gispert
L'Escala, 25 de maig de 2011

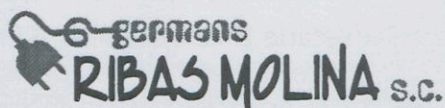

MERCERIA - LLENCERIA - CONFECCIÓ

Santa Màxima, 37 - Tel. 972 770 478
17130 L'ESCALA (Girona)

JULI PERRUQUERIA

C/ de la Torre, 45, 1r pis
Tel. 972 77 01 18
17130 L'ESCALA

**ELECTRICITAT - FONTANERIA
CALEFACCIÓ - GAS**

Av. de Girona, 6 i Rubens, 2
Telèfon: 972 770 655
17130 L'ESCALA (Girona)

**Ò l'e
Òptica l'escala**

C/ Maranges, 13 - Tel. 972 770 986
17130 L'ESCALA (Girona)
opticaescala@telefonianet

Camí Ample, 1
Avda. Ave Maria, 1
Tel. 972 774 558
L'ESCALA

JARDINER

Joaquim Parals Moner

Av. Girona, 41 A-2
17130 L'ESCALA
Tel. 659 140 019

**PARAFARMÀCIA
JUN-CA**

Herbolari i Dietètica-Productes Sense Gluten
Dermodietètica - Control de Pes
Ortopèdia Linea Infantil - Cosmètica

Av. Montgó, 71 - L'ESCALA (Riells)
Tel. 972 771 911 - Obert tot l'any

**GARATGE
UNIVERSAL**
HNOS. LAGARES, S.C.

CLOSA DEL LLOP, 78 - 17130 L'ESCALA
TEL. 972 771 174 // FAX. 972 775 474

RASTRE DE PÈTALS

Seguim el rastre, senyals i petjades,
memòria de la terra en estrats.
Passa un tren per la via
mentre jo continuo en l'andana,
un gos pixa i un altre segueix una mosca.
Senyals i empremtes, seguim el rastre,
ens aturem un moment
i reprenem el camí.

Entretant,

Un meteorit cau a 10.000 Km de distància,
l'Anna llegeix Plató,
l'Eloi toca la guitarra
i la Cris recita la lliçó de demà.
Els gossos borden,
i la boira desdibuixa façanes,
estratifica els grisos
que es sendimenten en pròtesis
de porcellana blanquinosa.

Els ametllers floreixen i les flors
encatifen les pàgines del llibre
que ara mateix tinc a les mans.
Seguim el rastre, senyals i petjades,
memòria de la terra en estrats.
Ens aturem un moment i reprenem el camí.
Senyals i petjades, empremtes
i estrats d'empremtes i més empremtes
que indiquen un únic camí.

Assumpció Costals Puig

«va de pètals i petjades» 2011

www.escolarepas-tallersceracio.es.tl

Serveis a l'usuari

Serveis a les embarcacions

CLUB
NÀUTIC

L'ESCALA
[info]

OFICINA CENTRAL:
Port la Clota, s/n - 17130 L'Escala (Girona)
Tel. 972 770 016 - Fax 972 770 158
club@nauticescala.com - www.nauticescala.com

GARATGE FERRER, S.L.
SERVEI OFICIAL CITROËN

PLANXA I PINTURA

Closa d'en Llop, 81 - 17130 L'ESCALA
Tels. 972 771 264 - 620 107 256 - Fax 972 773 594
garatgeferrer@activain.com

**parlem
de tu!**

L'HOME QUE ENS POSÀ DEMPEUS

D'entrada, començo per dir que el títol que encapçala aquest article no és meu. L'he manllevat al diari madrileny, *El Mundo*.

Ho dic perquè no em voldria veure assegut davant d'un tribunal acusat de plagiat, tot i la poca difusió que pot tenir el nostre modest *llibre-programa* de la festa major.

Bromes a part, explica l'articulista d'aquest periòdic, sota aquest titular, que trobant-se un dia el senyor Manuel Jalón Corominas, enginyer aeronàutic, de 75 anys d'edat, en una cerveseria, un company seu li digué: <<Deuries deixar de pensar en fabricar elements per a l'aviació i inventar quelcom per a les dones –assenyalant-ne una que en aquell moment estava netejant de genolls un racó del bar- per tal que ho puguin fer de peu, les pobres>>

Això està fet, li respongué l'enginyer, molt segur d'ell mateix.

I des d'aquell moment, el gran inventor, senyor Jalón, no parà fins que no va inventar la modesta, la humil, la insignificant però la tan sorprenent i útil per tants i tants milions de dones i també homes de tot el món terraquí, com resultà ser la *fregona*.

I diem gran inventor perquè dels cinc millors inventors espanyols, el seu nom es troba inscrit en l'enciclopèdia *Encarta de Microsoft* junt amb els de Miquel Servet, Isaac Peral, Ramon y Cajal i Ramon de la Cierva.

El senyor Jalón se'n sentí molt satisfet d'aquest invent però es quedà més reconfortat encara d'un altre que creà.

Es tracta de la primera xeringuilla composta de dues peces, d'ús mèdic, hipodèrmica, rebutjable i no reutilitzable. Va fer furor en el mercat mèdic i clínic. En el món se'n porten venudes milers de milions.

Valorant la *fregona*, remarquem l'encert del títol: **L'home que ens posà dempeus**.

Les dones, les noies, es posen de peu però també els homes -que mai s'havien agenollat per fregar a terra- a partir de l'any de l'invent domèstic, el 1956.

Els senyors barons estan invitats a agafar el pal de la fregona per a compartir-lo amb la dona i més ara que tant es parla de la igualtat entre home i dona i que s'han de repartir les feines de la llar i en un temps de vaques flaques que toca estrènyer el cinturó, cosa que impedeix no poder tenir personal de servei.

La fregona, un invent ben senzill, es componia, en el seu moment fundacional, d'una galleda amb un escorredor de rodets, un pal i a la seva part baixa, enganxada, una baieta en forma de tires de cotó.

Això, en el principi, era. tot. No obstant això, se li presentaren moltes dificultats que amb força de voluntat i enginy el seu creador anà vencent.

A Espanya no existia cotó suficientment esponjós per absorbir l'aigua ni prou resistent perquè no es desfilés en fer-lo servir.

Però com que estava convençut que la cosa no podia fallar, no parà fins que no va convèncer un fabricant de filats de Saragossa perquè modificés les seves màquines per tal que pogués produir el nou article.

Aquest el veié tan convençut, que li féu tot el que li demanà. I les coses començaren d'anar sobre rodes.

Introduir el nou article en el mercat nacional i internacional no fou fàcil. Abans de tot se li havia de donar nom al nou producte.

Entre l'inventor i el primer venedor o majorista ja no hi hagué acord, tot i que la sang no arribà al riu.

El primer el denominà *aparato lavasuelos*, fins que Enrique Falcón, el veritable difusor de l'invent, en la nota de la primera comanda del juliol del 1957, hi escriví **fregona** i així va quedar batejada per sempre més. Fins al punt que la Reial Acadèmia Espanyola admeté el mot per *els útils de fregar el sol, de peu*.

Un altre factor important per a triomfar, en el qual havien d'incidir de totes, totes, era la publicitat i la propaganda a tots nivells.

Durant tres anys s'anunciaren en tots els mitjans de comunicació de totes les províncies d'Espanya. Inundaren les grans àrees comercials, les poques que aleshores hi havia, de propaganda a mà; en les fires de mostres tiraven paracaigudes amb propaganda i també alguna *fregona*.

Fins i tot en el cèlebre camió que tancava les voltes ciclistes, conegut com el **camió escoba**, que molts de nòsaltres recordarem de quan passava la Volta a Catalunya per l'Escala, hi havien col·locat en la part alta

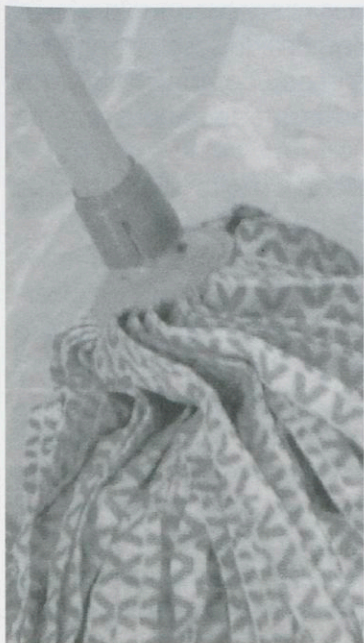
una fregona perquè tothom se n'assabentés, de la seva existència. O sigui, que per propaganda no va quedar.

I, encara més, en alguns aparadors dels principals comerços de ciutats hi havia senyoretetes que feien demostracions del funcionament de les fregones perquè els que passessin per la via pública no poguessin al·ludir ignorància.

Aquest gran gestor-venedor, el senyor Enrique Falcón, no confià que li portessin la feina feta al seu despatx, esperant les comandes ben servides i signades, mentre fumava un havà, encorbatat i *emmaricanat* darrera la seva gran taula envoltat de telèfons.

No, ell, sempre que sortia de viatge comercial, portava dins el cotxe una fregona i quan entrava en un comerç del ram, es posava a fregar, voltat de dones, per demostrar les excel·lències del producte i així va néixer aquesta indústria, la qual el 1958 s'exposava a la fira internacional de mostres de Barcelona; que en els anys seixanta els turistes, quan acabaven les vacances, marxaven a llurs països carregats de fregones; que en venia a 30 països i facturava, per aquesta simplicitat d'invent, 1.300 milions de pessetes anuals.

Òbviament l'aparell amb el transcurs dels anys s'ha anat perfeccionant, com no podia ser d'altra manera, perquè li sortiren imitacions de tots costats. Una de les modificacions més substancials fou el canvi del metall pel plàstic.

Fou aleshores quan el senyor Jalon vengué l'empresa a una multinacional holandesa, la qual exporta fregones a més de 60 països i actualment ja té fabricues a la Xina.

I això que en general l'invent havia estat molt ben acceptat. A l'empresa Rodex, que era tal com es deia la que fundà el senyor Corominas, segon cognom que feia servir molt sovint, es rebien moltes cartes de felicitació i agraïment.

Curiosament la primera d'elles fou la d'un sagristà d'una parròquia de Pamplona donant-li les gràcies, ja que "da gusto fregar paseándose por la iglesia y, ahora, ya no se me van a resistir ni las catedrales."

La carta d'aquest senyor em fa pensar com es devien fregar, abans d'inventar-se la fregona, els terres de gran dimensions com podien ser els d'hospitals, clíniques, asils, universitats,

sales de ball, cafès, casinos, catedrals, esglésies, museus, palaus, castells, masies, edificis oficials, etc.

Puc dir jo, que quan estudiava al seminari, dins el qual mai no hi va entrar cap dona de servei, llevat de les religioses cuineres, totalment aïllades a través d'un torn, la neteja total de la casa la fèiem nosaltres, els estudiants. Nosaltres no esterrejàvem i la fregona encara no estava inventada. Fèiem servir serradures molles i si no ho recordo malament, escombres que els pagesos feien servir per escombrar les eres.

La feina era feixuga, puix a l'escombrar s'hi havia d'afegir el remenar bancs, taules, pupitres, llits i més mobles.

El creador de la fregona insisteix una i altra vegada "que la finalitat principal era pensar amb les dones majors que fregaven de genolls i el més important: evitar que milions de persones sofrissin malalties, com bursitis en els genolls, artritis, artrosis, lesions per estellicons, infeccions, fongs en les ungles i el deteriorament de les mans".

És clar que no pot negar que la finalitat de guanyar diners i prestigi també li deuria importar i molt. I era normal, atesa la inversió feta.

Era un treball molt penós i humiliant veure aquells exèrcits de dones agenollades, adorant el *déu de la neteja*, tot recurrent, a través del anys fins a l'arribada de la fregona, amb una galleda al costat, plena d'aigua i lleixiu i un drap a les mans, quilòmetres i quilòmetres quadrats de sols enrajolats i més ençà ja amb mosaic, bé en sales, en menjadors, en hospitals, en bancs, en palaus, etc.etc.

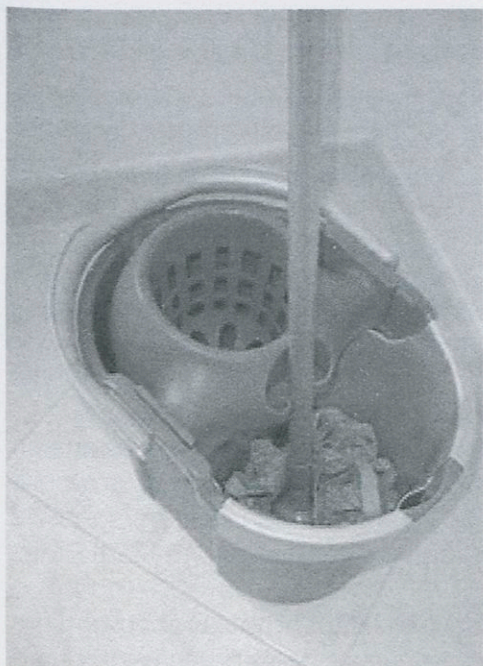
Recordant el principi del meu article en el qual al·ludeixo la decisió presa per l'inventor de la fregona a requeriment del seu company de barra de cafè, és de lamentar que aquest determini no l'hagués pres uns quants anys abans.

D'aquesta manera hauria evitat a moltes dones molts dies i hores esterrejant sòls, que és com es deia a l'Escala de fregar el terra.

Jo recordo des que vaig tenir ús de raó haver vist la meva bona mare i les meves germanes grans fregar a casa, fes fred o calor, sense deixar-ne cap racó. I això que no ho tenien fàcil perquè el terra no era llis, com els actuals que molts semblen de vidre i, a més, hi havia molts racons i raconets.

I no solament esterrejava a casa. La meva mare, vídua, com tantes altres dones de l'Escala, amb la seva mateixa situació, amb fills per fer créixer, hagué d'espavilar-se anant a diferents domicilis del poble a fer el que se'n deia "fer feines per les cases".

I entre les moltes feines que hi feien era, almenys un cop per setmana, la d'esterrejar, de genolls a terra, tota la casa, a dalt i a baix, sense deixar cap racó.

I si era un mas: la gran sala, la gran cuina, la gran escala i les grans cambres. A les masies, tot era gran.

I un d'aquests masos l'havia de fer una criatura de 12 anys, com positivament sé que li tocava esterrear en la seva totalitat, mentre la filla gran de la casa se l'estava mirant i manant. Eren els primers anys quaranta. Ara ja passa dels vuitanta. Ja em direu com anaven les coses!

Com passà amb l'arribada del butà, que a les dones grans els costà molt de deixar els fogons de carbó, fins que s'hi adaptaren. Cantant després les seves excel·lències, també algunes perso-

nes majors foren refractàries a deixar la galleda d'esterrear i passar-se al pal de la *fregona*.

Hi hagué una espècie d'esvalot quan arribaren les primeres *fregones*, ja que algunes dones, que més o menys es creien haver format un gremi d'esterrejadores a compte aliè, veieren en aquest aparell una dura competència que les deixaria sense feina.

Comprengueren, però, passats un dies que la mateixa feina la podien fer dretes i molt més còmodament i el que a l'inici foren crítiques es convertiren en lloances cap a l'inventor.

Quan de veritat a l'Escala hi havia una esterrejada general a totes les cases, fossin grans o petites, humils o nobles, de pescadors o de senyors, era a les vigílies de la festa major. Antany la nostra festa era famosa, i molt, a tots els pobles de la comarca i era molta la gent que venia almenys un dels quatre dies.

Es pot dir que totes les seves cases rebien la visita de familiars que havien anat a buscar feina a altres llocs, sobretot a Barcelona, i és clar no podien deixar passar aquests dies sense venir a revivre la seva estimada festa major i al mateix temps conviure amb els familiars.

Invitaven també parents més llunyans, amics, coneguts, molts a contrapartida de les seves respectives festes majors. Avui per a tu, demà per a mi

I és clar, el escalencs, més ben dit, les dones escalenques no podien permetre de presentar a tants forasters una casa que no es veiés impeca-

ble, per més humil que fos, que una cosa és ser pobre i l'altre és ser una deixada, per no dir una paraula més malsonant.

Fins i tot no es conformaven en cuidar el seu interior, en el fer esmolar els ganivets per l'esmolet que infal·liblement passava uns jorns abans, per poder escabetxar millor els ànecs, les oques i les pollastres que s'havien criat amb molta cura per aquests dies. I els que no ho havien fet, els anaven a comprar a la plaça del mercat, a la vigília de la festa.

A més de tot això la dona i també l'home sortien a fora uns dies abans i es miraven la façana de la casa i aquesta, si no oferia gaire bon aspecte, es procedia a emblanquinar-la amb calç.

Ho feia el paleta de la casa -abans a l'Escala hi havia la fidelitat del client- o si no ho feia el mateix amo i així s'estalviava uns diners.

Per altra part, l'ajuntament també feia el que podia. Uns dies abans en Batalla, l'agutzil, feia una crida de govern invitant tot el veïnat a recollir pedres del carrers i a fer-ne pilons per tal de ser retirades pel personal de neteja de l'ajuntament mitjançant cavall i carretó conduït per en Martí Ribas Bonhome "en Barrina".

En un altre sector que també en la meua joventut hi havia rebombori era en el camp de futbol de Miramar un veritable viver de pedres ja que quantes més se'n retiraven, més en sortien.

Era tradicional pel primer dia i també pel segon un partit de futbol amb un equip d'un cert renom amb jugadors de categoria que reforçaven l'equip local.

Per això convenia deixar el camp de terra en les millors condicions possibles, aplanant-lo, dissimulant les roques emergents, pintant tanques, etc.

I si seguíssim per aquest camí del record i de la nostàlgia de la nostra irreplicable festa major, a la qual ja ens hem referit en articles que tinc escampats en publicacions locals, no acabaríem mai.

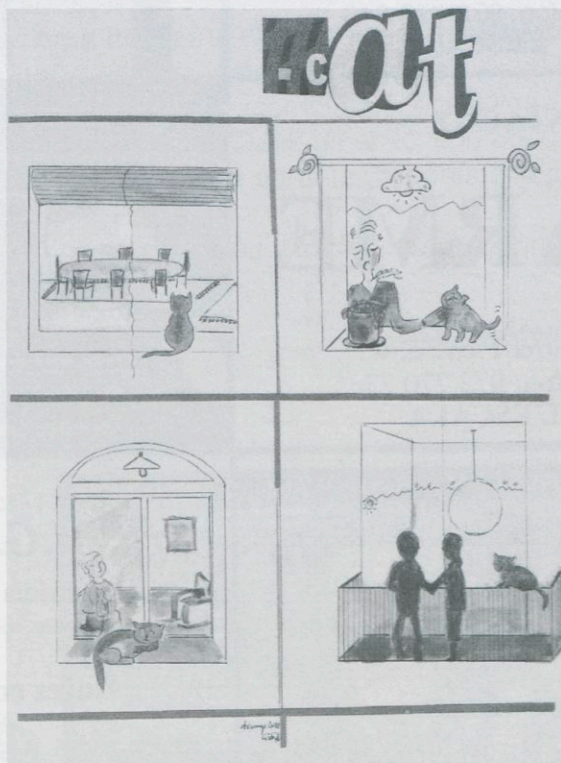
Ens endinsaríem en els cinemes, en l'envelat, en les sardanes, en les parades del passeig, en les regates de bots de vela... Els qui no la varen viure és molt difícil que ho compreguin, que se'ls la pugui fer reviuere.

D'haver existit la fregona en aquells anys quaranta i cinquanta haurien fet favor, sí, però el seu inventor es va descuidar d'inventar un aparell que netegés carrers sense asfaltar, camps esportius amb pedres i roques, etc. Amb tot, no volem acabar sense refermar-li el seu mèrit. Llegeixo una nota de *La Vanguardia* de fa uns anys que deia: «En llibres i museus es veu que el més representatiu del disseny industrial espanyol és la moto Montesa, el Talgo i la fregona. D'aquests tres invents de l'enginyeria espanyola, solament la fregona circula pels cinc continents».

Ricard Guanter

INVENTARI D'UNA NIT D'ESTIU AL TERRAT

Una tomatera, tres carabasseres,
un llençol de paisatges,
un sac de dormir groc,
unes tovalles de flors de colors,
una taula rodona de plàstic blanc
dues cadires blaves i una grisa.
Tot regalima gotes de'aigua
que degotegen incansables i rodones.
Contrallums de persiana vella
mentre la pluja rebotja sobre
el transparent sostre del celobert.
És la primera gropada d'estiu
que destapa les flors de menta i poliol.

Assumpció Costals Puig

CENTRE FUJI

**REVELAT
FOTO DIGITAL**

FUJIFILM
DIGITAL
IMAGING **FDI**
ferranmagret@gmail.com

FOTO EXPRESS
cl Alfollí, 5 TELF. 972.772200
L'ESCALA

RESTAURANT SNACK-BAR
MAR I CEL
Avda. Riells, 50 - Tel. 972 77 17 51

HOSTAL -RESTAURANT

POCH

C/ Gràcia, 10 - Tel. 972 770 092 - L'ESCALA

Suma®

SUPERMERCATS

Avda. Girona, 8
Telèfon: 972 770 646
L'ESCALA

**L'AnXova
Milionària**

C/ Enric Serra, 9 bis
17130 L'ESCALA
ALT EMPORDÀ (Girona)
Tel. 972 77 05 52
Fax 972 77 44 66

ADMINISTRACIÓ DE L'ANXOVA MILIONÀRIA - L'ESCALA (GIRONA)

ALIMENTACIÓ

CARME

Carrer Picasso, 4
Telèfon: 972 770 733
L'ESCALA

CONTRATAS Girona s.l.
ENCOFRATS

Jordi 676 98 90 48 Xavi 646 97 63 51

Carrer Fortuny, 4 - 17130 L'Escalà

Tel/Fax: 972 77 38 04 - 972 77 12 37

contratasingirona@hotmail.es

TAPES - FLAUTES - BAR - RESTAURANT

m
1869

Obert tot l'any

C. del Port, 11 - Tel. 972 776 888
17130 L'ESCALA

Dra. M.G. NICOLAU

Obstetrícia i Ginecologia
núm. col·legiat 3801

Hores convingudes

Ronda Pedró, 8 - 17130 L'ESCALA
Tel. 972 771 949

A UN AMIC QUE PASSA PER UN MAL MOMENT ECONÒMIC

Estimat amic,

M'he assabentat que caminant per la vida has ensopegat i has anat de capgirell a terra. La caiguda t'ha deixat el cos ple de rascades, que ara de moment et sagnen. Apel·lant a la nostra amistat, permete'm la llicència de dir-te com les has de guarir.

Neteja amb aigua i sabó les ferides, és a dir, no et capfiquis amb el que ha passat, que ja hi has rumiat massa. Ha passat i prou. Desinfecta-les, a més a més, amb aigua oxigenada, o sigui, allibera't d'aquests pensaments foscos, que no et portaran a res, sobre la persona o causa que t'ha provocat el mal. El dolor de les ferides aviat calmarà, a poc a poc s'aniran cicatritzant; la crosta que ara tant et tiba saltarà i la pell et tornarà a quedar llisa com abans. Vull dir que tinguis valor per passar els dies feixucs que ara se't fan inacabables.

Alça't i surt altre cop a buscar el camí, no sense abans llençar l'orgull a les escombraries i tot el seu equipatge materialista!

No et serà fàcil. Així que si per començar necessites un bastó per aguantar les tremoloses cames, aquí tens un amic: sóc aquí.

Espero que la meva proposta per curar-te, la portis a la pràctica. Si tu ho desitges, ho aconseguiràs.

Es pot prendre a un general el seu exèrcit, però no a un home la seva voluntat.

Esther Alemany i Pagès

UNIÓ DE SALADORS HISTÒRICS D'ANXOVA

SALAONS SOLÉS S.A.

Tel. 972 770357 - soles@grn.es

CASA BORDAS, S.L.

Tel. 972 770085 - info@casabordas.net

FILL DE J. CALLOL I SERRATS, S.L.

Tel. 972 772577 - info@callolserrats.com

ANXOVES EL XILLU, S.L.

Tel. 972 770820 - elxillu@terra.es

ANXOVES DE L'ESCALA, S.A.

Tel. 972 770146 - info@anxovesdelescala.es

Braseria Pizzeria

Camí Ample N. 60/62

17130 L'Escala (Girona)

Tel. 972 77 38 05 - Fax. 972 77 41 19

www.migmelo.com

**MÀQUINES RECREATIVES TIPUS B - VÍDEO JOCS - PIN.BALLS
BILLARS AMERICANS - ATRACCIONS**

Closa d'en Llop, s/n - Tel 972 770 512 - Fax 972 772 573 - Tèlex 57356

17130 L'ESCALA (Girona)

FESTA MAJOR DE L'ANY 1955

De llavors ençà, com se sol dir, ha plogut molt. Però és que justament aquell dia va diluviar. Jo vaig voler assistir a la festa major. Feia poc que m'havia plantat com a paleta, o com a constructor (digueu-ne com vulgueu), a l'Escala. Llavors estava fent la restauració de la Casa Gran per a convertir-la en hotel i, al mateix temps, convertia l'antic col·legi de l'Ave Maria en la Cooperativa dels Flequers de l'Escala i Bellcaire. M'havia comprat una moto 'Rieju' de 2 CV que no em va durar més d'un any, ja que sovint se m'avariava.

Feia quatre mesos que havia estat pare i això va fer que hi vingués sol. D'altra part, com podeu imaginar, m'interessava fer relacions públiques. Com tots sabem, era una bona ocasió, ja que, en aquell temps, a la Festa Major de l'Escala hi acudia gent de tota la comarca.

Vaig deixar la moto en un porxo que havíem fet al carrer de l'Ave Maria per a carregar i descarregar camions, i vaig baixar cap a la Platja. No puc deixar de reconèixer com m'estufava quan trobava algun conegut i em deia: -Has vingut sol? -Sí, la dona s'ha quedat a casa cuidant el nen. -A propòsit, doncs, enhorabona! -Gràcies!

Va començar a ploure a bots i barrals. L'única solució que vaig trobar per resguardar-me de la pluja va ésser anar-me'n al cinema. Encara sort que, en aquell moment, hi havia dos cinemes a l'Escala. Del contrari, no s'hi hauria cabut.

A la sortida del cine, en un moment que va amainar una mica, me'n vaig anar cap a l'Ave Maria. Vaig estar esperant per veure si parava de ploure i cada vegada plovia més. No podia telefonar a casa, ja que en aquell moment gairebé ningú no tenia telèfon. (Jo, quan el vaig sol·licitar, van tardar tres anys a adjudicar-me'l).

Cap a les dotze va parar un moment de ploure. Vaig engegar la moto i, a tota pastilla, cap a casa. Quan vaig ésser a la 'Bassa de l'Oller' va començar a tornar a ploure com si mai no ho hagués fet. En arribar a la baixada de can Japot la moto se'm va parar i vaig haver de seguir a peu bo i arrossegant un trasto que pesava 200 kg.

Llavors vaig veure davant meu un cotxe que estava parat en una vora de la carretera. Em vaig afanyar per demanar-li si em volia portar, pensant que, en tot cas, deixaria la moto aparcada rere un arbre de la carretera i l'endemà aniria a recollir-la. Però quan em faltaven vint-i-cinc o trenta metres per arribar-hi, el cotxe va arrencar i se'n va anar.

Vaig haver de fer els quatre o cinc quilòmetres que em faltaven per arribar a casa empenyent la moto. Duia uns pantalons que originàriament havien estat blancs i que la meva dona els havia tenyit de blau marí. Quan vaig arribar a casa, no solament els calçotets eren tenyits de blau. La meva pell, de cintura en avall, tenia el color de l'aigua del mar.

Perdoneu, però per mi, les festes majors de l'Escala són una espècie d'anecdolari, i n'he viscudes tantes, que quan vull escriure i no trobo altre tema sempre em són un bon recurs. Ara ho aprofito per desitjar-vos a tots que passeu una bona Festa Major 2011 i que no ens plogui com ho va fer aquell dia de 1955.

V. LL.

(escalenc d'adopció)

IV NIT DE LES ENTITATS CULTURALS

Quan les idees surten de l'Ajuntament, generalment, sol ser molt complicat que les entitats o les persones s'ho facin seu. Això és el que passa amb la Nit de les Entitats. La Nit dedicada a les Entitats s'organitza d'esquena a les entitats que ni tan sols col·laboren en la informació sobre els seus aniversaris o esdeveniments, i se'ls ho ha de recordar els dies de tancament de la inscripció. S'ha de fer una tasca de formigueta per aconseguir més implicació. Aquest any s'ha donat un pas, però és insuficient.

A la comissió es va fer la reflexió que el model que s'havia anat portant tenia certa caducitat. Semblava que, malgrat les 134 persones apuntades en l'última edició es notava un cert cansament pel format, per la durada dels parlaments i dels homenatges i per la incomoditat dels llocs on es feien els pisolabis.

Es va decidir de canviar el format i fer un sopar en comptes d'un pisolabis, i també fer un canvi en la distribució dels actes. En primer lloc, passar l'audiovisual, seguidament fer el sopar i en tercer lloc els parlaments i la proclamació de les entitats i persones homenatjades. Després de sopesar diverses alternatives es va decidir pel restaurant MIG MELÓ.

Si bé la idea inicial era homenatjar entitats, la recerca d'aniversaris ha portat a homenatjar en tres categories diferents: equipaments d'utilitat més o menys cultural, esdeveniments concrets i, finalment, entitats pròpiament dites. En aquesta edició la comissió també va decidir ampliar el nombre i la categoria de les distincions. Es va fer una distinció per l'entitat o l'esdeveniment més sobresortint de l'any anterior i una altra per la persona o persones que s'ho mereixen per la seva trajectòria cultural.

Així el divendres dia 8 d'abril a partir de les nou del vespre s'iniciava la vetllada, sense seguir precisament l'horari assenyalat a l'"escaleta d'intervenció dels parlaments", però portant-ho a terme en l'ordre establert:

Obertura de l'acte a càrrec de l'alcalde Estanislau Puig, donant la benvinguda, per a continuació intervenir Jordi Piqué presentant l'audiovisual que es projectava seguidament el qual, com sempre, gaudia de l'aplaudiment i la complaença dels assistents. Tot seguit l'alcalde indicava que seria servit el sopar tot desitjant un bon profit als cent quaranta-tres comensals presents.

Mentre s'anaven servint els cafès, es procedia a iniciar el torn dels parlaments institucionals i lliurament de plaques commemoratives. En primer lloc prenia la paraula l'alcalde, qui de forma breu i concreta esmentava diversos detalls referents a la celebració. Després d'expressar-li l'agraïment, Josep Vilabrú va anar exposant dades relatives a totes i cada una

de les entitats, equipaments i esdeveniments que s'han considerat mereixedores d'una distinció. Es féu per aquest ordre:

SEIXANTA ANYS DE L'SLOAC

Durant una llarga temporada, quan hi havia de rector mossèn Joan Roura, cada any ens canviaven el vicari. El 1951 teníem mossèn Jordi Puigdevall, qui va dinamitzar el moviment de l'Acció Catòlica, en aquells moments l'associació de més activitat a la població. Ja se'n feien d'altres activitats al municipi. Cal recordar, per posar tres exemples, que va ser l'any que l'agrupació artística local posava en escena l'obra de Josep Maria Folch i Torres "D'aquesta aigua no en beuré", el que l'equip de futbol guanyava el campionat provincial en la final disputada a Anglès enfront el Sant Feliu de Pallerols i quan l'Esbart Dansaire actuava exitosament a Verges, a Palafrugell i els dies de la nostra Festa Major a l'envelat. Però tornant a l'Acció Catòlica, remarcuem que aquell any, a més de portar-se a terme diversos actes, el principal dels quals va ser "la gran jornada de manifestació catòlica i antiblasfèmica" celebrada el 21 de febrer, potser el fet més transcendent fou la creació del mural que, setmana darrera setmana, s'exposava al cancell de l'Església. En principi amb molta modèstia per, de mica en mica, anar creixent tant en presentació com en qualitat. Va anomenar-se SLOAC, sigla equivalent a SETMANARI LOCAL ORGAN ACCIÓ CATÒLICA. La publicació va tenir molta acceptació i les col·labo-

racions foren assídues i diverses fins a la seva extinció. En Joan Barceló i Coll en la publicació **“L’ESCALA, vivències i records”** hi dedica tot un capítol (pàgines 213, 214, 215 i 216) amb el títol “l’S.I.o.a.c una escriptura d’aquells temps”. Explica, amb detalls i anècdotes, quan ell va entrar a formar part de la redacció i esmenta com a companys els germans Vila, en Joan Morera, en Ricard Guanter, en Jesús Puig, en Vicenç Bosch... Diu que en Josep Vilabrú també va participar-hi, com també els germans Lleonart, en Francesc Salip i alguns altres que no recorda. En el número 251 de l’Escalenc, en Ricard Guanter en dóna detalls en la seva secció **“Vida escalenca, refresquem la memòria”**. Detalla els mateixos col·laboradors que en Barceló, afegint-hi la Montserrat Ballesta. Sembla que els darrers d’intervenir-hi, any 62/63, varen ser els que cursaven el sisè de batxiller: entre ells en Fonso Casas, en Jordi Piqué i l’Albert Callol. En Ricard Guanter, referint-se a quan es va deixar de fer, intueix que fou a causa d’un lamentable incident. També explica que un dia havent pujat a les golfes de l’església amb mossèn Salvador Jué, amb intenció de trobar-ne alguna resta, hi aparegueren empolegats i oblidats dos fulls convertits en l’única resta dels setmanari. Així doncs, en fer tants anys que ha deixat d’existir i en no saber a quin col·laborador concret fer-li lliurament del record de la

diada, serveixin aquestes dades únicament de referència per memorar que aquest any en fa seixanta de la creació del mural anomenat SLOAC.

SEIXANTA ANYS D'HOMENATGES A LA VELLESA

Encara que la diada de la Mare de Déu del Carme, com a patrona dels pescadors, ja es celebrava anteriorment amb actes dedicats a la gent del mar de més de seixanta-cinc anys, sense oblidar la devota processó que recorria preferentment tota la zona marítima del nucli antic, fou l'any 1952, essent alcalde Jaume Sureda i Tasis, i president del Pòsit Pons Cortal i Boada, quan s'establia la FESTA D'HOMENATGES A LA VELLESA, organitzada pel Patronat local, amb la col·laboració de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

La salutació del programa, encara no pas escrita en la llengua vernacle, entre altres comentaris deia: *Per primera vegada en la seva història la nostra vila s'engalana per retre profund homenatge als seus venerables ancians. El nostre I Homenatge a la Vellesa ha de ser una demostració de respecte, veneració i amor a l'ancianitat de l'Escala que aglutina el veritable esperit d'un llinatge i representa les més preuades tradicions de la nostra vila...*

Per aquella primera festa, els participants a la qual havien de tenir un mínim de setanta anys, varen haver-hi 160 inscrits, 72 homes i 88 dones.

La concentració es féu davant el Cinema l'Escala "Pequín", d'on s'inicià la cercavila fins a l'església per retornar una vegada acabada la missa al lloc de sortida, a fi de celebrar a la sala del local l'acte d'homenatge i el lliurament d'obsequis. Posteriorment els actes també es portaren a terme a la sala Les Delícies (can Panxo) i a la sala Sureda (ca l'Hereu). Des de fa una bona colla d'anys la sala del Centre Cultural Municipal "Xavier Vilanova" n'ha estat l'escenari, servint-s'hi darrerament el dinar, pel qual, anteriorment i durant algun temps, s'havia fet ús dels menjadors dels Col·legis. D'aquella primera festa a l'actual, a part que molts dels acompanyants de llavors són ara acompanyats, han variat moltes coses però el més important és que continuï celebrant-se i que sigui per molts anys.

L'alcalde lliurava la placa als actuals components de la junta local de l'homenatge i en nom d'ells en Jordi Piqué s'encarregava de dirigir unes paraules d'agraïment.

SETANTA-CINC ANYS DEL COL·LEGI PÚBLIC EMPÚRIES

Durant el curs 1935-36, la nostra escola ja estava acabada, però tot i fer tants anys que s'esperava, per la falta que feia, la manca del corresponent mobiliari va ajornar-ne un any més l'estrena.

Alguns dels paràgrafs corresponents a la col·laboració de Joan Morera publicada al llibret editat quan se'n complien els cinquanta anys, diuen: *Referent a l'edificació, era un edifici ben fet, d'una certa harmonia i sobretot d'una indiscutible bellesa, perquè estava envoltada d'un gran pati i amb una paret-barana en tot el llarg del costat de baix, feta amb balustres i amb alguns arbres al costat interior. Aquell edifici era aleshores pràcticament a la part més alta del poble i era l'únic que sobresortia a la vista des molt lluny anant de viatge a Figueres i a Girona.*

El personal docent d'aquell curs varen ser les tres mestresses que ja eren a l'Escala feia alguns anys: Maria Trill i Riera, Magda Dalmau i Mercader i "Paquita" Bassas i Girona. De mestres també n'hi havia tres, Lluís Alsina i Pujol, Joan Adroher i Serra i Fernando Resa i Berché.

Per ser la inauguració a principi del curs 1936-37, que ja es portaven uns mesos del conflicte nacional, nens i nenes van començar a anar als col·legis nous d'una manera tan senzilla que no s'adonaven que aquell dia i aquell curs inauguraven un nou col·legi. Pels pares fou una enorme satisfacció alhora que un alleujament en aquells moments de tanta incertesa i desesperança pels esdeveniments que estaven succeint.

Encara que anys més tard el primer pis era per a les nenes i la planta baixa per als nens, quan es varen inaugurar les classes eren impartides indistintament per a ambdós sexes i tots entraven per la porta sud.

Després del 1939, durant un cert temps, no és pogué disposar de les instal·lacions perquè foren habilitades per a residir-hi militars i d'aquesta manera per continuar les classes les nenes anaven al Pòsit i els nens, que foren els primers en tornar anar-hi, eren repartits per edats entre la sala de ca l'Hereu, la sala que més tard fou cinema Cacahueta i un pis de l'actual carrer Pintor Massanet.

Durant algunes dècades va ser l'únic col·legi que hem tingut a la població, el que equival a dir que són moltes les generacions d'escalencs que n'han freqüentat més o menys temps les aules, les quals han estat sempre ben dirigides per un seguit de mestres/esses i educadors/es. Ben segur que tots plegats, els que hi fórem presents a la inauguració i els dels successius cursos en serveixen divertides anècdotes i entranyables vivències.

Cal fer avinent que assistiren a l'acte un bon nombre dels mestres/esses que en una o altra època han tingut el càrrec de director del centre, essent l'actual, en Narcís Vidal, qui rebia la placa de mans de l'alcalde i s'encarregava de dirigir-se a la concurrència, per cert amb una amenitat i una fluïdesa remarcables.

ESDEVENIMENT MÉS IMPORTANT DE L'ANY 2010

Es va considerar que, per la seva importància i transcendència, amb repercussió arreu dels Països Catalans, l'esdeveniment més important de l'any 2010 és el fet que la nostra població, en els actes celebrats els dia 24 i 25 d'abril, va ser proclamada CIUTAT PUBILLA DE LA SARDANA, precisament en la 50a edició del certamen.

Jordi Gallegos, president de l'Agrupació Sardanista Escalenca "Avi Xaxu" i de les Comissions Tècnica i Organitzadora dels Actes de Ciutat Pubilla, tenia cura de recollir el guardó i de pronunciar les paraules d'agraïment.

RECONeixEMENT A MEMBRES D'ENTITATS

Sortosament hi ha a la nostra vila moltes persones que destinen altruísticament moltes hores del seu lleure a tasques comunitàries, amb una constant dedicació i preocupació per les diverses activitats que tenen lloc al llarg de l'any. Cal tenir-ho en compte i encara que sigui de tant en tant, és bo d'exterioritzar l'agraïment per aquestes tasques, a vegades portades a terme en l'anonimat, però indubtablement mereixedores d'un especial reconeixement. En aquesta ocasió, per la seva continuada participació i innombrables col·laboracions en la majoria dels actes festius, en especial pels anys que han format part de la Comissió de Festes, el reconeixement és per a en PERE COMAS i COLOMEDA i en QUIMET MOLINAS i TORRAS.

Un darrera l'altre, amb una emoció que sense aconseguir-ho procuraren dissimular, rebien l'obsequi i feien el seu parlament.

Amb el repartiment per part de l'alcalde i dels regidors, d'un recordatori de l'acte –consistent en unes fotografies, amb blanc i negre –les escolles en construcció i de l'homenatge a la vellesa dels primers anys, i amb color les escoles i un dels homenatges més recents– unes breus paraules de l'Estanis donaven cloenda a la reunió.

EN EL FULLETÓ HI FIGURA UNA RELACIÓ D'ANIVERSARIS DE NAIXEMENTS I MORTS DE PERSONALITATS ESCALENQUES.

És la següent:

110è aniversari dels naixement de Joan Lassús i Colomeda.

55è aniversari de la mort de Josep Vicens i Juli "Avi Xaxu".

45è aniversari de la mort de Caterina Albert i Paradís "Víctor Català".

20è aniversari de la mort de Rafel Ramis i Ballesta.

15è aniversari de la mort de Joan Lassús i Colomeda.

Pol. Ind. Els Recs - Carrer Boter, 2
Tel. 972 77 01 46 (oficina) / Fax 972 77 44 55
Tel. 972 77 36 68 (botiga carrer General Poch, 2)
17130 L'ESCALA

Rafel i Angelina

el Roser
RESTAURANTS

Hostal EL ROSER

*Carrer Església, 7
Tel. 972 77 02 19*

Rest. EL ROSER 2

*Passeig Lluís Albert, 1
Tel. 972 77 11 02*

17130 L'ESCALA (Costa Brava) - Girona

HOSTAL - RESTAURANT EL ROSER C/ Església):
Menú diari de dilluns a divendres amb plats diferents cada dia.
Menú especial cada dia.
Menús per a grups i carta

RESTAURANT EL ROSER 2 (davant del mar):
Cuina d'autor i de mercat, marisqueria

MEMÒRIA DE LES ACTIVITATS DE L'ARXIU HISTÒRIC DE L'ESCALA I EL MUSEU DE L'ANXOVA I DE LA SAL

INSCRIPCIÓ AL REGISTRE DE MUSEUS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

La notícia més positiva de l'any per al Museu de l'Anxova i de la Sal és, sens dubte, la inclusió al Registre de Museus de la Generalitat de Catalunya. Després de les visites per part del personal d'Inspecció de Museus, es varen anar cobrint totes les mancances detectades sobretot pel que feia a les inversions en la climatització, el sistema de control ambiental de la sala de reserva de les col·leccions, la senyalització i la restauració i la catalogació dels objectes. Finalment, el mes de febrer, vàrem superar la prova que ens capacita per formar part de la Xarxa de Museus Locals de la Generalitat de Catalunya. En el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5877 de 12/5/2011 la resolució signada pel Conseller de Cultura, Honorable senyor Ferran Mascarell i Canalda, diu textualment: "Atès l'article 5 de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus, i el capítol 4 del Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei de museus; Vist que s'ha tramitat el corresponent expedient d'inscripció, d'acord amb el Decret 35/1992 de 10 de febrer; Atès l'informe favorable de la Junta de Museus de Catalunya, Resolc:

Inscriure al Registre de Museus de la Generalitat de Catalunya el museu següent: Expedient: 177

Nom del Museu: Museu de l'Anxova i de la Sal

Municipi: l'Escala

Categoria: monogràfic"

D'aquesta manera el Museu de l'Anxova i de la Sal queda homologat i reconegut oficialment com a una institució pública on es poden dipositar béns culturals públics, pot rebre ajuts destinats a museus i queda inclòs a la publicitat de la Generalitat. Amb una col·lecció de prop de 500 peces restaurades i catalogades formada bàsicament per estris de pesca, de salaó de peix i de vida quotidiana, entre els segles XVIII-XX, una col·lecció que es va incrementant com és norma a tots els museus i que podrà créixer encara més quan s'habiliti una nova sala magatzem, sobretot pel que fa als objectes de grans dimensions, el Museu de l'Anxova i de la Sal de l'Escala fa una aposta clara per la preservació d'aquesta part del patrimoni de Catalunya.

EXPOSICIONS I ACTES

Exposició Rafel Ramis a la casa del Gavià:

El 23 de juliol es va inaugurar a l'edifici del Gavià, a la platja de l'Escala, una retrospectiva de l'obra del pintor de marines Rafel Ramis Ballesta. L'exposició estava situada al primer pis de l'edifici i a la planta baixa hi havia una exposició d'obres dels alumnes de l'Escola Municipal d'Arts Plàstiques. Va restar oberta tot l'estiu.

Presentació del Full d'Història Local "Santa Maria de Vilanera" de l'historiador Jaume de Puig i Oliver. Foto: Miquel Bataller, 2010.

IV Aniversari del Museu. Presentació del Butlletí:

El 24 de juliol es va celebrar el quart aniversari del museu. Durant l'acte es varen presentar el butlletí El Fil de la Memòria, 5, i les Rutes d'Estiu i també el Full d'Història Local dedicat a Santa Maria de Vilanera, de Jaume de Puig. L'acte es va cloure amb un concert a càrrec de Samuel i Enric d'Armengol.

L'Escala vista pels seus fotògrafs

El 7 d'agost es va inaugurar l'exposició *L'Escala vista pels seus fotògrafs* on catorze fotògrafs, Miquel Bataller, Xavier Bataller, Amedée Ibañez,

Salvador Simon, Francesc Targa, Adrian Valls, Joan Malé, Miquel Lavado, Robert Carmona, David Falgàs, Ferran Magret, Jaume Salvat, Jordi Bagué i Ildefons Clos, van mostrar una visió actual del poble. Fou una iniciativa impulsada per la secció de fotografia del Centre Esportiu i Recreatiu de l'Escala. Es podien admirar 140 fotografies del fotògrafs des d'òptiques diverses, amb l'ús de diferents tècniques fotogràfiques, totes elles molt evocadores.

Jornades Europees del Patrimoni

El 25 de setembre es van celebrar les Jornades Europees de Patrimoni amb la presentació del llibre *Els romans desembarquen a Empúries*, de Francesc Pujol, textos, i Ramon Pujolboira, il·lustracions. A més, es va inaugurar l'exposició de les il·lustracions originals que Pujolboira va fer per a aquest llibre.

Sumaríssim 1939-1945. 70 anys dels primers consells de guerra de les comarques de Girona

El 17 de desembre es va inaugurar l'exposició Sumaríssim organitzada per l'Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà i l'Arxiu Històric de Girona i tot seguit va tenir lloc la conferència "Escalencs sotmesos a consell de guerra" a càrrec de Rafel Bruguera i Batalla.

Joan Lassús (1901-1996), obra inèdita

El 4 de febrer es va inaugurar l'exposició de 50 imatges seleccionades del fons Lassús d'un total de 300 plaques de vidre que es varen portar a positivar. Del fons de Joan Lassús manquen positivar 1.087 plaques de vidre que en els propers anys es revelaran i es donaran a conèixer al públic en general mitjançant exposicions. Un dels objectius d'aquestes mostres és l'ajuda del públic per a la documentació de les fotografies, ja que encara hi ha gent gran viva que recorda aquells anys.

Joan Barris i el Camp d'Aprenentatge d'Empúries

El 25 de febrer va tenir lloc la presentació del llibre *Joan Barris i el Camp d'Aprenentatge d'Empúries* que és la mostra d'agraïment per 5 anys de col·laboració intensa i desinteressada en la il·lustració dels materials pedagògics utilitzats en el Camp d'Aprenentatge d'Empúries.

El contraban marítim i la pesca del corall

El 3 de juny es va inaugurar l'exposició temporal de producció pròpia del Museu, fruit del projecte de recerca de la memòria oral El Fil de la

Memòria. Dins l'acte es varen presentar dos Fulls d'Història Local i dos DVDs, dedicats al contraban marítim uns i a la pesca del corall els altres, amb les vivències dels últims testimonis d'aquestes arriscades activitats de supervivència que varen realitzar nombrosos escalencs.

Conferència: El saber mèdic a l'Escala i presentació del Full d'Història Local

La medicina popular a l'Escala

El 22 de juliol es va presentar el Full d'Història Local dedicat a "La medicina popular a l'Escala" amb dos articles, un de Rosa Subirós "El saber mèdic popular a l'Escala" i un altre de Lurdes Boix "Màxima Simon i Alech, la remeiera de l'Escala".

Exposició commemorativa 75 imatges / 75 anys del Museu d'Arqueologia de Catalunya

El 29 de juliol Marta Santos, directora del MAC- Empúries i Estanislau Puig, alcalde de l'Escala varen inaugurar aquesta retrospectiva dels 75 anys d'activitats del Museu d'Arqueologia de Catalunya on es fa un repàs de les col·leccions precedents, a la gestació i consolidació del nou equipament i a la tasca que ha exercit durant aquests 75 anys d'història.

II JORNADES DEL CENTRE D'ESTUDIS ESCALENCES.

El Patrimoni Històric de l'Escala i de l'Empordà.

Aquest any continuant amb l'èxit que varen tenir les primeres Jornades del Centre d'Estudis, celebrades coincidint amb l'aniversari dels 30 anys del Centre d'Estudis Escalencs, es varen programar quatre conferències seguides de quatre sortides guiades per especialistes a diversos jaciments i monuments importants de la nostra zona. Hem tingut un total de 188 participants, corroborant la bona acceptació de la iniciativa, animant-nos a continuar amb les jornades els propers anys.

4 de març: "El món íber a l'Empordà" a càrrec d'Aurora Martín, directora del Museu d'Arqueologia de Catalunya – Girona/Ullastret. Visita al poblat ibèric d'Ullastret

18 de març: "El món grec i romà a l'Empordà" a càrrec de Xavier Aquilué, director del Centre Iberia Graeca. Visita a les ruïnes d'Empúries.

1 d'abril: "El món a l'antiguitat tardana i durant el període alt medieval" a càrrec de Josep Mª Nolla, catedràtic d'arqueologia de la Universitat de Girona i expert de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural. Visita a les necròpolis del mas s'Estruc i a les esglésies de Santa Margarida i Santa Magdalena.

29 d'abril: "El món baix medieval" a càrrec de Joan Badia i Homs, president de l'Institut d'Estudis del Baix Empordà i visita a Santa Maria del Palau i a Sant Joan de Belcaire.

PUBLICACIONS

Full d'Història Local 97 i DVD *El Contraban marítima a l'Escala* produït per Videoplay S.L i Museu de l'Anxova i de la Sal, amb imatges de la costa juntament amb entrevistes als últims testimonis d'aquesta activitat. Durada 15'.

Full d'Història Local 98 i DVD *La pesca del corall a l'Escala* produït per Televisió l'Escala-Canal 10 Empordà i el Museu de l'Anxova i de la Sal, amb entrevistes a familiars d'antics corallers i a corallers en actiu que ens expliquen el passat, el present i el futur d'aquesta activitat tan emblemàtica de l'Escala. Cal recordar que juntament amb Begur i Cadaqués, l'Escala fou un dels centres productors de corall més importants de la costa catalana.

Full d'Història Local *La medicina popular a l'Escala* amb dos articles un de Rosa Subirós "El saber mèdic popular a l'Escala" i un altre de Lurdes Boix "Màxima Simon i Alech, la remeiera de l'Escala".

Col·laboració amb la revista *Alberes*:

Núm. 4. Dossier Estraperlo i contraban: "Els caus de l'Escala" amb entrevistes als últims testimonis com Ramon Guillot Salart.

Núm. 5. Dossier Anar a plaça: "Verdura de l'Ovellaria a l'Escala" amb l'entrevista a Maria Teresa Guàrdia.

Relació d'entrevistats i temes de El Fil de la Memòria apareguts a la Revista l'Escalenc

Agost 2010	Josep Galceran Artigas "Nerón" (subhasta del peix).
Setembre 2010	Francesc Callol Casadellà "Bordas" (fàbrica de salaó).
Octubre 2010	Marina Pagès Granollers (teatre, coral, balls tradicionals i vinya)
Novembre 2010	Marcel Callol Lluís (fàbrica de gènere de punt).
Desembre 2010	Lúcia Nieto Vadillo (filla de carrabiner).
Gener 2011	Felicitat Artigas Ferrer (fàbrica de gènere de punt, anar a fer tenda).
Febrer 2011	Isabel Arquillo Tolaguera (marina mercant).
Març 2011	Pepita Ametller Guixeras (la cuinera de Víctor Català).
Abril 2011	Magda Fortuny Nicolás (llevadora, fons Joan Lassús).
Maig 2011	Maria Brugués Bofill (arquitectura popular, jocs).

Juny 2011	Maria Callol Maset "Zita" (pesca del corall infantesa a Cadaqués).
Juliol 2011	Sara Balari Oliveras (indianos, Cuba).

PROJECCIÓ DEL MUSEU I L'ARXIU

Enguany el museu ha estat la seu de trobades anuals d'associacions culturals d'àmbit comarcal o nacional.

XVI Trobada dels Centres d'Estudis Locals i Comarcals de les terres de Girona (9/14/2011)

La presentació va anar a càrrec de Pere Freixas, director del Patronat Francesc Eiximenis de la Diputació de Girona, Estanislau Puig, alcalde de l'Escala, Miquel D. Piñero del Centre d'Estudis Escalencs i Lurdes Boix, directora del Museu. En el decurs de l'acte es varen presentar les beques d'investigació en ciències socials i humanes i ciències naturals del patronat. Josep Santesmases, president de la Coordinadora dels Centres d'Estudis de Parla Catalana sobre nous projectes i l'exposició itinerant "El món agrari a les terres de parla catalana". El Museu va oferir la Ruta Víctor Català a tots els assistents i la cloenda va anar a càrrec de Roger Zamorano, vicepresident de la Diputació de Girona i president delegat del Patronat Francesc Eiximenis.

X Assemblea anual d'Espais Escrits. Xarxa del Patrimoni Literari Català (8/06/2001)

Aquesta xarxa es va constituir el 2005 amb el suport de la Institució de les Lletres Catalanes i l'objectiu de coordinar i difondre les activitats d'entitats que custodien el llegat d'escriptors i escriptores per potenciar la literatura pròpia com un producte cultural d'aprofitament també turístic. La Ruta Víctor Català, iniciada per l'Arxiu Històric de l'Escala, l'any 2005, i ara ja integrada a les rutes del Museu, va ingressar a l'associació Espais Escrits a la VII assemblea celebrada, el desembre de 2009, al Museu dels Sants d'Olot. Enguany es va informar sobre les novetats del Mapa Literari Català. Jordi Boix va col·laborar presentant la conferència: "El llenguatge del pastor de Solitud" i la filòloga Núria Nardi va fer la lectura dels textos de la Ruta Víctor Català. La ruta passa per indrets que inspiraren la gran escriptora de l'Escala. Entre els assistents, que varen valorar positivament els espais de la ruta i la íntima relació de Caterina Albert amb el paisatge, hi havia representants de rutes literàries que es fan a les terres de parla catalana com la Ruta Mossèn Cinto Verdaguier a Folgueroles, Josep Pla a Palafrugell o Artur Bladé a Tortosa, entre d'altres.

Representants d'Espais Escrits. Rutes del Patrimoni Literari Català davant la tomba de Víctor Català. Foto Espais Escrits.

El món agrari a les terres de parla catalana

L'Arxiu Històric de l'Escala va col·laborar amb 25 fotografies de Josep Esquirol, 8 de Joan Lassús i 2 de Vernon Richards amb aquest projecte, organitzat per l'Institut Ramon Muntaner, la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana i la Fundació Món Rural, amb l'objectiu de facilitar a la societat el coneixement del sector agrari des de final del segle XIX a l'actualitat, la creació d'un banc d'imatges que s'allotja al repositori Memòria Digital de Catalunya: <http://mdc.cbuc.cat>, i una exposició itinerant que es va inaugurar al Palau Robert de Barcelona. Des del Museu vàrem tenir l'agradable sorpresa que la foto escollida com a cartell va ser de Josep Esquirol.

XIII FESTA DE LA SAL, 11 i 12 de setembre de 2010 **La Festa del patrimoni oral i immaterial**

Un any més la Festa de la Sal va celebrar la seva tretzena edició a la platja de l'antic port de l'Escala. Prop de 10.000 persones, varen poder gaudir, en un dia assolellat, de la tretzena edició de la Festa de la Sal a la platja de l'antic port de l'Escala. Pel matí les visites guiades al Museu de

Festa de la sal 2010. Foto: Amedée Ibañez.

l'Anxova i de la Sal i a la casa de pescadors Can Cinto Xuà varen aplegar prop de 500 persones. A les 12 va tenir lloc la XV Trobada de barques de vela llatina de Catalunya, organitzada per Vela Llatina l'Escalà que va aplegar prop de 30 embarcacions tradicionals de vela. A les 5 de la tarda el so de corns marins va donar inici a la festa amb la representació d'oficis mariners: remendadores de xerxa, esganyadores d'anxova, puntaires i broda-dores, barriler, nansaire, mestre d'aixa i calafat... Activitats com tirar el rall, plegar el sardinal, descarregar sal, encant del peix... es varen representar a la sorra de la platja amb una gran assistència de públic.

A les 6h arribava el pailebot Santa Eulàlia del Museu Marítim de Barcelona, declarat Bé Cultural d'Interès Nacional, que portava els sacs de sal que es varen descarregar des de les barques. A les 7 de la tarda, a la Ribana començaven les danses incorporant d'una manera permanent al programa les danses tradicionals de l'Escalà: el ball del Drac i la Farandola i també el Ball de Nyacres, propi de la badia de Roses. El ball del Drac va generar molta expectació pel fet que el foc que porta el capdanser es va apagar a mar, amb la consegüent remullada dels dansaires. Per la nit arribaven les barques amb les veles il·luminades i començava el Cercabars i la VI Cantada vora mar amb acompanyament del Cor Indika. El sopar

Les puntaires Marina Pagès i Margarida Roca rebent la placa d'homenatge per la col·laboració de la Festa de la Sal de mans del Conseller de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Nadal, i de l'alcalde de l'Escala, Estanislau Puig. Foto: Miquel Bataller.

popular amb sardines passades pel brou, anxoves i *fideuà* i el ball per a tothom amb les Granotes de la Bassa varen cloure la festa. El diumenge al matí la barca de mitjana *Rafael* del Museu de la Pesca de Palamós feia excursions a la vela fins a la cova de la Sal. Un agraïment a totes les persones col·laboradores.

Des de que el Museu es va inaugurar el 29 de juliol de 2006 ha estat un esforç constant per adaptar-nos a la normativa de la Generalitat malgrat la crisi que ens ha afectat amb tot el que significa de restriccions pressupostàries i de personal. Haver pogut entrar al Registre de Museus de la Generalitat de Catalunya és una bona notícia, ja que ens esperona a continuar, treballant en la recuperació, conservació i difusió del patrimoni material i immaterial de l'Escala i de Catalunya en general. Un agraïment a totes les persones i institucions que ens donen suport.

Molt Bona Festa Major!

Lurdes Boix, Mariona Font, Tània Ors i David Ferriz

CONSTRUCCIONS
BARRAGAN

C/ Riera, 11
17130 L'ESCALA
Tel. 972 773034
Mob: 676 491932

forn de pa "EL PILANET"

Ens trobareu a:

Forn "El Pilanet"
(Urb. els Pilans) Tel. 972 77 02 31

Forn "Cal Gall"
(Plaça V. Català) Tel. 972 77 00 82

EL TEU PA D'AHIR, D'AVUI I DE SEMPRE

F U S T E R I A

Geli.

TOT EN FUSTA

C/ Closa d'en Llop, 3 - 17130 L'ESCALA
Tel/Fax 972 770 347

*Comas
Bricolatge*

Passeig Lluís Albert, 6 - 17130 L'ESCALA
Tel. 972 770 775 - Fax 972 770 068

VIVERS i GARDEN

MONER SL

Tel. 972 771 326 - Fax 972 771 390
Ctra. d'Orriols, 15 - 17130 L'ESCALA

Plaça Església
C/ Enric Serra, 25
17130 l'Escala Girona
Tel. 972 771 958
escot@escot-lescala.com

Perruqueria

hores convingudes

C/ Ave Maria, 24 - Tel. 972 77 50 00 - 17130 L'ESCALA

grisjeans
L'ESCALA

STA. MÀXIMA, 11 - TELF. 77 01 79

SARA GARCIA CARABASA, JUGADORA DEL CT L'ESCALA, CAMPIONA PROVINCIAL

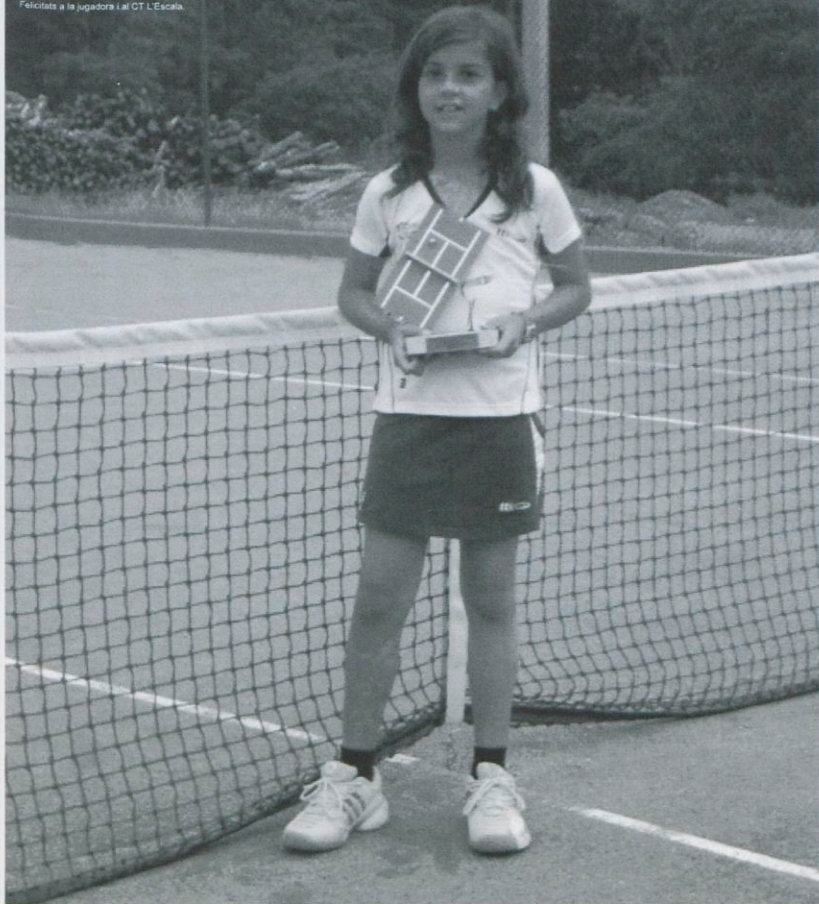
Arbúcies organitzava el Campionat de Girona de Tennis en categoria Benjamí i aquest cap de setmana s'han jugat les semifinals i les finals.

El CT L'Escala ha estat present i ha tingut èxit en la categoria benjamí, atès que la seva jugadora, Sara García Carabasa, s'ha proclamat aquest diumenge 12 de juny de 2011 Campiona Provincial de Girona en categoria Benjamí.

Les semifinals es van disputar el dissabte i les finals el diumenge.

La jugadora del Club de Tennis L'Escala ha guanyat Clara Larumbe, jugadora del CT Topfen, amb un resultat de 6-2, 5-2.

Felicitats a la jugadora i al CT L'Escala.

Benvolguda Sara:

En nom meu i de la Junta del Club de Tennis de l'Escala et felicitem per haver assolit el Campionat Provincial Benjamí 2011.

Això ens demostra que amb la teva actitud, il·lusió i dedicació es poden assolir fites importants.

Felicitats, campiona!

Francesc Targa

President Club Tennis l'Escala

MILAR

electro rivera valentin sl

VENDES

Exposició
Electrodomèstics
Parament de la llar
Imatge i so
Telefonia

INSTAL·LACIONS

Taller
Gas
Llum
Aire condicionat
Aigua
Calefacció

C/ Ave Maria, 36

Tel. 972 77 04 23

17130 L'ESCALA (Girona)

Fax 972 77 60 23 - riveravalentin@wanadoo.es

C/ Rubens, 18

Tel. 972 77 27 54

optinova

Francesca Mas i Planas

Col. núm. 3894

C/ Ave Maria, 18 - **L'ESCALA** (Girona)

Tel. 972 775 399

BURGER46

DESDE 1989

JUNCA

Gràcia, 4 - Tel. 972 770 747

Avda. Riells, 70 - Tel. 972 773 286

L'ESCALA (Girona)

Farmàcia BALLESTA

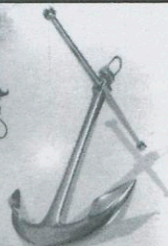
Rosa-Maria Ballesta Llinàs

Av. de Girona, 25
17130 L'ESCALA (Alt Empordà)
GIRONA

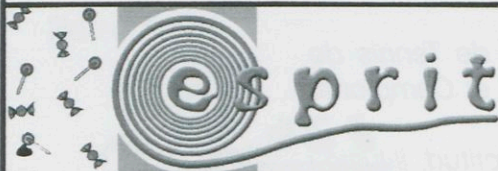
Tel/Fax 972 771 575

**BAR
C.E.R.**

C/ Garbí, 6
17130 L'Escala
(Girona)

Tel. 972 770 430

Bosses per a
festes i
celebracions,
llaminadures,
caramels,
fruits secs...

C/ del Port, 37
Tel. 972 77 39 59
17130 l'Escala (Girona)

**Excavacions
JOAN BLANCH OLIVERAS**

C. Sant Briu, 73 - 17130 **L'ESCALA**

Tel. 686 993 943

punt de diferència i ara són els escalencs qui superen el Breda, un conjunt que va demostrar unes bones aptituds.

25 novembre Les Preses-L'Escala 0-1

Les Preses va merèixer l'empat, però varen expulsar-li un jugador al minut 25. Tot i jugar 10 a la represa, el conjunt local es va abocar a l'atac tancant, l'Escala dins la seva àrea. Lamentable una descoordinació entre col·legiat i els seus assistents.

2 desembre L'Escala-Blanes 2-2-

Bon partit, llàstima de l'àrbitre que va voler ser protagonista expulsant als 20 minuts de joc, de manera incomprensible, Jonathan després d'haver rebut una falta. Pel que fa al partit el Blanes es va avançar dues vegades al marcador, però al final es va empatar.

9 desembre L'Estartit-L'Escala 0-2

Partit amb poques ocasions i un l'Escala tècnicament molt superior, tot i que els dos gols, un a cada part, els aconseguia en jugades aïllades. Amb aquesta victòria els escalencs es posen líders de la classificació.

16 desembre L'Escala-Farners 2-2

Tots els partits del grup es varen ajornar. En l'únic disputat, jugat entre dos clàssics de la categoria, l'Escala no es va poder imposar a un bon Farners. Si bé per mèrits, els locals mereixen la victòria, només de penal al minut 70, arribava la igualada.

23 desembre Camprodon-L'Escala (ajornat)

13 gener L'Escala-Palamós B 1-1

La primera part va molt moguda tot i acabar amb l'empat inicial. Als dos minuts de la segona els locals es queden amb un jugador menys i a la jugada següent el Palamós feia el gol. Uns instants finals emocionants fins que el darrer minut es salvava un punt.

20 gener Hostoles-L'Escala 0-2

L'Escala va demostrar ser un bon equip aconseguint marcar el primer gol al minut 12. Al minut 45 és afavorit amb un penal que el públic va protestar molt. Arran de les protestes, el col·legiat no es va atrevir a arbitrar la segona part i va suspendre el partit.

L'Escala acaba en quart lloc a set punts de l'Amer, que és el capdavanter, però amb dos partits puntuats menys, l'ajornat del Camprodon i el no acabat a Sant Feliu de Pallerols.

Segona volta

27 gener Llançà-L'Escala 0-2

Partit amb més emoció que joc, que els visitants varen saber aprofitar més bé les ocasions. Als primers compassos del partit, robant una pilota al mig del camp marcaven el primer i en els temps de descompte arrodonien el resultat.

3 febrer L'Escala-Olot 0-0

L'Escala i Olot empaten un partit ple de tensió i respecte. La confrontació entre dos equips de la part alta de la classificació que va servir per fer canviar les posicions, ja que l'empat combinat amb altres sis que va haver-hi al grup ho deixen tot com estava.

10 febrer Ripoll-L'Escala 0-0

L'Escala, que té un gran conjunt per mantenir-se a la part alta de la classificació no va poder fer res davant l'ordenada defensa local. L'afició va quedar descontenta amb el resultat, perquè l'últim minut del partit l'àrbitre no els va xiular un clar penal a favor.

17 febrer L'Escala-Tordera 1-1

Partit entretingut en el qual els locals després d'uns minuts precipitats varen anar agafant el control i superar, menys en el marcador, el Tordera. Els dos gols a la primera part i a la segona l'Escala va pressionar fins el final sense cap acció positiva.

24 febrer Sant Gregori-L'Escala 1-2

Encontre jugat a ritme molt fort. Els altempordanesos s'avançaven al minut dos i tots els intents d'aconseguir l'empat ho impedí l'experimentada defensa escalenca. A poc de la represa el resultat era 0-2, per de penal al minut 70 establir-se el resultat definitiu.

3 març L'Escala-Aro 4-1

L'Escala va superar sense problemes l'Aro i que els visitants varen arribar al descans amb el marcador a favor. A la segona part i amb els canvis introduïts, l'Escala es va llançar a l'atac i marcava quatre gols, tres obra de Jonathan i un de Teixidor.

10 març L'Escala-Abadessenc 5-1

Partit entretingut per la claredat del marcador, que va ser molt ben jugat per part de l'Escala que no va tenir cap problema per desfer-se de l'equip que ocupa el capdavall de la classificació. Jonathan tornava a fer tres gols i Dani Martínez els dos restants.

17 març Begur-L'Escala 0-1

El Begur i l'Escala van fer un bon partit acabat favorable als visitants per la mínima. Tots dos conjunts varen tenir moltes ocasions de gol, però les pilotes al pal impedien que els resultat fos més ampli. L'Escala n'hi va estavellar quatre i el Begur dues.

24 març L'Escala-Amer 3-1

L'Escala dona la volta al partit i els col·loca líder. El bon joc del conjunt local va fer vibrar els tres-cents seguidors. Producte d'un plantejament al contracop féu que l'Amer s'avancés al marcador. A la segona part l'atac constant dels local capgirava el marcador.

- 29 març Camprodon-L'Escala 0-1
El Camprodon tot i jugar un gran partit no va evitar la derrota en el partit que s'havia suspès. Els de la Costa Brava, el millor equip que ha passat a Camprodon, varen demostrar la seva superioritat i van endur-se els tres punts merescudament.
- 7 abril Breda-L'Escala 1-0
El Breda va sumar un triomf molt important davant el líder de la categoria, que feia 21 jornades que no perdia. Primera part amb tots dos equips defensant més que atacant. A la represa pressió del local, equip que a falta d'un quart d'hora del final aconseguia el gol.
- 14 abril L'Escala-Les Preses ajornat
Les conseqüències del mal temps obliguen a suspendre tres partits del grup.
- 21 abril Blanes-L'Escala 0-2
Molta expectació per veure si l'equip local era capaç de vèncer el líder. El Blanes va estar molt desencertat en un partit amb poques ocasions de gol. La bona actuació d'Abel i un gol a cada part, Dani al minut 26 i Jonathan al minut 67, sentenciaven el partit.
- 28 abril L'Escala-L'Estartit 2-2
L'Escala va fer un pas enrera en la seva lluita per aconseguir l'ascens. El partit va tenir dues parts ben diferenciades. En la primera els locals arribaven amb facilitat a l'àrea contrària amb jugades de qualitat i dos gols. A la represa els escalencs van desaparèixer.
- 1 maig L'Escala-Les Preses 2-0
Partit ben plantejat per l'Escala que li permet recuperar la condició de líder. L'ambició dels locals va marcar la diferència i a l'encarrilar aviat el resultat i amb el marcador a favor van asserenar el joc. El porter visitant, Bartrina fou el millor del partit.
- 5 maig Farners-L'Escala 0-4
L'Escala s'exhibeix amb un gran festival de gols a Santa Coloma. Des dels primers minuts de joc els escalencs es feren amos del camp creant amb tres clares ocasions. Resultat just pel bon joc que van oferir els altem-pordanessos, amb dos gols a cada part.
- 12 maig L'Escala-Camprodon 0-0
L'Escala jugant molt bé va fer un atac i gol constant sobre la porteria del Camprodon, però no hi va haver manera de superar la defensa contrària, un equip que va venir a buscar el punt que els feia falta per la salvació, no inquietant mai la porteria d'Abel.
- 19 maig Palamós B-L'Escala 0-2
Molta esportivitat i extraordinària expectació per presenciar en un partit disputat entre un conjunt que depèn d'ell mateix per assolir l'ascens i un

Classificació final

Classificació	EQUIPS	PTS	Total						A casa			A fora								
			J	G	E	P	GF	GC	J	G	E	P	GF	GC						
▲ 1	L'Escala	70	34	20	10	4	62	23	17	7	8	2	35	17	17	13	2	2	27	6
■ 2	Olot	67	34	19	10	5	65	32	17	10	3	4	36	17	17	9	7	1	29	15
3	Amer	67	34	21	4	9	60	46	17	12	3	2	32	15	17	9	1	7	28	31
4	Blanes	65	34	18	11	5	69	45	17	8	7	2	38	25	17	10	4	3	31	20
5	Palamós	56	34	16	8	10	63	35	17	7	4	6	34	18	17	9	4	4	29	17
6	St. Gregori	55	34	15	10	9	62	44	17	7	8	2	34	18	17	8	2	7	28	26
7	Farners	53	34	15	8	11	57	48	17	9	3	5	31	23	17	6	5	6	26	25
8	Tordera	49	34	13	10	11	58	56	17	8	5	4	32	25	17	5	5	7	26	31
9	Breda	44	34	12	8	14	42	62	17	8	5	4	27	20	17	4	3	10	15	42
10	Aro	43	34	12	7	15	59	68	17	9	3	5	32	24	17	3	4	10	27	44
11	Begur	42	34	11	9	14	47	40	17	6	5	6	22	18	17	5	4	8	25	22
12	Camprodon	42	34	12	6	16	48	56	17	7	2	8	26	28	17	4	5	8	22	28
13	Ripoll	41	34	10	11	13	53	68	17	6	6	5	27	22	17	4	5	8	26	46
14	Llançà	40	34	11	7	16	49	54	17	5	4	8	28	28	17	6	3	8	21	26
15	L'Estartit	37	34	9	10	15	46	63	17	7	2	8	28	32	17	2	8	7	18	31
▼ 16	Hostoles	37	34	10	7	17	43	60	17	5	2	10	25	35	17	5	5	7	18	25
▼ 17	Les Preses	24	34	6	6	22	34	54	17	5	1	11	18	24	17	1	5	11	16	30
▼ 18	Abadessenc	12	34	2	6	26	28	91	17	1	3	13	11	40	17	1	3	13	17	51

que no s'hi juga res en aquest tram final de temporada. Al final es va endur els punts l'equip que més els necessitava.

26 maig L'Escala-Hostoles 1-1

L'Escala no va passar de l'empat, però en va fer prou amb un punt per rubricar l'ascens a preferent. Partit vital pels dos equips. La pluja va deslluir, però en cas igualí la gran festa que es va viure quan va marcar Dani i sobretot quan l'àrbitre va xiular el final.

Puja a Preferent el FC l'Escala i baixen a segona Hostalets, Les Preses i Abadessenc. Abel fou el porter menys golejat i Dani Martínez assolia el segon lloc dels golejadors.

Copa Catalunya

2 juny L'Escala-Granollers 1-1

L'Escala sorprèn el Granollers, campió de primera catalana i l'elimina per penals amb una defensa expeditiva i un contraatac com a principal argument ofensiu. Els gols varen arribar a la segona part, primer varen marcar els escalencs i quan els locals jugaven amb nou el Granollers va empatar. En la tanda de penals ni tan sols varen caldre els deu llançaments. El Granollers va fallar-ne tres dels quatre i l'Escala només un.

15 d'agost L'Escala-Figueres 1-3

El Figueres va aconseguir la classificació per la següent ronda després de superar un combatiu l'Escala. Una apagada elèctrica que va obligar a

- 18 novembre Sant Pere P.-L'Escala 2-1
 El Sant Pere va dominar tota la primera part estavellant dues pilotes al pal. Durant la segona, que va tenir el mateix color que la primera, sorgia la superioritat local.
- 25 novembre L'Escala-Roses B 0-0
 Partit emocionant amb bastant ocasions. El Roses va fallar un penal i l'Escala fins a quatre ocasions clares; per tant, l'empat va ser un mal menor per ambdós conjunts.
- 2 desembre Bàscara-L'Escala 3-2
 El Bàscara va dominar la primera meitat. A la represa el domini va passar a mans visitants fins al minut 75 que els locals hi posaven més ganes i desfeien l'empat.
- 9 desembre L'Escala-Portbou 1-3
 En cap més l'equip local va perdre per un resultat contundent. En cap moment els escalencs van posar resistència aprofitant-ho de manera intel·ligent els portbouencs.
- 16 desembre Viladamat-L'Escala 4-1
 El Viladamat va saber aprofitar les seves oportunitats per guanyar sense dificultats un rival candidat al descens. El conjunt local no va tenir gaires problemes per imposar-se.
- 23 desembre L'Escala-Agullana 7-0
 Partit de clar domini de l'Escala que va portar la batuta en tot moment. Feia un fred terrible i si no hagués estat per la pluja de gols el públic no s'hauria pas quedat.
- 13 gener Verges-L'Escala 5-3
 Després d'una bona primera meitat en la qual el Verges va dominar, però l'Escala marcava, el conjunt local va sortir a la represa decidit a remuntar el partit.
- 20 gener L'Escala-Monells 0-3
 El conjunt local va jugar una bona primera part. El Monells que havia anat aguantant es va distanciar en el marcador en dues jugades aïllades i cap el final arrodonien el resultat.
- Segona volta**
- 27 gener L'Escala-Esplais 3-0
 En un partit molt disputat el conjunt local molt ben posicionat va saber superar un rival molt directe de cara a defensar la categoria. Els visitants mai superaren el joc escalenc.
- 3 febrer Vilafant-L'Escala 2-0
 Els locals guanyaren el partit per 2-0. La primera part va ser de comini local, amb un bon nivell de joc. A la represa va aguntar el resultat sumant tres punts importants.

10 febrer	L'Escala-Cabanes	1-2
<p>Mal partit jugat pels dos conjunts, en el qual l'efectivitat del Cabanes davant la porteria va acabar donant-li la victòria. L'Escala va intentar-ho per no va aconseguir empatar.</p>		
17 febrer	La Jonquera-L'Escala	6-1
<p>La Jonquera va dominar totalment el partit i es va desfer d'un bon conjunt com va ser l'Escala, tot i a seva posició a la classificació.</p>		
24 febrer	L'Escala-Borrassà	2-1
<p>El nou entrenador de l'Escala va debutar amb victòria, aconseguida a l'últim minut. La victòria combinada amb la derrota de l'Esplais permet somniar amb la permanència.</p>		
3 març	Cadaqués-L'Escala	3-1
<p>El matiner gol del Cadaqués va condicionar el partit. El conjunt visitant va haver d'estirar les línies que va permetre als locals marcar dos gols més.</p>		
10 març	Jafre-L'Escala	1-1
<p>El Jafre amb un equip de circumstàncies i plagat de juvenils, degut a les baixes per lesions dels seus davanters només va poder sumar un punt davant l'Escala.</p>		
17 març	L'Escala-Bisbalenc	1-3
<p>El conjunt local va portar sempre el pes del partit, però el Bisbalenc, líder de la categoria, va tenir la sort de cara materialitzant gairebé totes les ocasions de gol.</p>		
24 març	Torroella-L'Escala	3-0
<p>Tot i el gol local al primer minut, el domini va ser més aviat foraster. El Torroella va jugar desmotivats i endarrerits. La segona part va ser insulsa tot i els altres dos gols.</p>		
7 abril	L'Escala-Sant Pere P.	Ajornat
14 abril	Roses B-L'Escala	3-0
<p>L'equip local va dominar durant el noranta minuts davant l'Escala que es va presentar amb 8 jugadors de l'equip de primera territorial, fet que va provocar la indignació de la directiva del Roses. El marcador final podia haver estat més ampli arran les oportunitats.</p>		
21 abril	L'Escala-Bàsca	2-5
<p>En un partit entre dos equips cuers, l'Escala va perdre després d'una actuació polèmica de l'àrbitre. Els locals no varen poder contrarestar l'efectivitat de la davantera visitant.</p>		
28 abril	Portbou-L'Escala	3-1
<p>L'Escala va posar les coses difícils a l'equip de casa durant la primera part, avançant-se en el marcador. El Portbou amb joc tàctic i intel·ligent remuntava la segona part.</p>		

1 maig L'Escala-Sant Pere Pescador 2-1

Partit amb joc lent però emocionant per la incertesa en el marcador. El conjunt escalenc va aconseguir el gol de la victòria a cinc minuts del final.

5 maig L'Escala-Viladamat 1-3

Partit ofensiu per part dels visitants, que a la primera part l'Escala va defensar de manera ordenada. A la segona part dels locals es veieren superats pel cansament físic.

12 maig Agullana-L'Escala 7-3

Golejada dels locals enfront d'un Escala que perd una altra oportunitat per mantenir la categoria. L'Agullana està acabant la campanya amb una golejada que serà recordada.

19 maig L'Escala-Verges 3-6

L'Escala va fer un bon partit, però va jugar desmoralitzat pel descens i mermat per la calor. El Verges se'n va aprofitar i va golejar un conjunt que ha perdut la categoria.

26 maig Monells-L'Escala suspès

El filial escalenc es va presentar a Monells en el darrer partit de la temporada, amb tres jugadors i el delegat, per la qual cosa el col·legiat va decidir suspendre l'encontre.

Puja la Primera Territorial el Bisbalenc i baixen a Tercera, Esplais i l'Escala

Classificació final

Classificació	EQUIPS	PTS	Total						A casa				A fora							
			J	G	E	P	GF	GC	J	G	E	P	GF	GC	J	G	E	P	GF	GC
▲ 1	Bisbalenc	86	34	28	5	1	92	37	17	14	3	0	47	14	17	14	2	1	45	23
2	Roses	72	34	22	6	6	80	37	17	14	2	1	51	10	17	8	4	5	29	27
3	Cadaqués	63	33	19	6	8	70	46	17	12	3	2	43	23	16	7	3	6	27	23
4	La Jonquera	58	34	17	7	10	68	52	17	12	3	2	45	20	17	5	4	8	23	32
5	Viladamat	57	33	15	9	9	69	42	16	10	3	3	46	21	17	5	6	6	23	21
6	Verges	56	34	17	5	12	84	74	17	10	2	5	44	30	17	7	3	7	40	44
7	Cabanes	53	33	15	8	10	56	38	17	7	4	6	22	17	16	8	4	4	34	21
8	Portbou	52	34	15	7	12	78	71	17	10	1	6	45	30	17	5	6	6	33	41
9	Torroella	52	34	15	7	12	62	54	17	10	5	2	41	21	17	5	2	10	21	33
10	Agullana	48	34	13	9	12	57	54	17	8	4	5	33	25	17	5	5	7	24	29
11	Monells	38	33	10	8	15	55	70	16	6	5	5	36	29	17	4	3	10	19	41
12	Jafre	37	34	10	7	17	55	64	17	8	3	6	35	26	17	2	4	11	20	38
13	Vilafant	36	34	9	9	16	54	66	17	6	6	5	31	27	17	3	5	11	23	39
14	St. Pere P.	36	33	11	3	19	63	83	16	7	2	7	34	32	17	4	3	12	29	51
15	Borrassà	31	34	9	4	21	47	83	17	7	2	8	30	28	17	2	2	13	17	55
16	Bàscara	30	34	9	3	22	48	94	17	8	1	8	30	36	17	1	2	14	18	58
▼ 17	Esplais	27	34	7	6	21	53	84	17	5	5	7	33	35	17	2	1	14	20	49
▼ 18	L'Escala	21	33	6	3	24	53	95	17	5	2	10	32	42	16	1	1	14	21	53

Vilabru

Seccions del CER

LA CASONA BLAVA

MIQUEL MOYA
INTERIORISME

C/ Port, 48 17130 L'Escala Tel. 972 77 39 90
info@casonablava.com www.casonablava.com

Joan Palau

Pintor Joan Massanet, 74

**ELECTRICITAT - AIGUA
CALEFACCIÓ**

Telèfon: 972 771 805 - L'ESCALA

TITOGRAMA VIDEOGRAMA

Avda. Girona, 49
Telèfon: 972 773 616
L'ESCALA

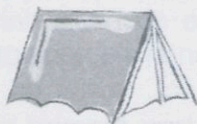
Blau-mar

estètica & spa
HOME & DONA

NÚRIA ROIG CREIXELL

- Tractaments facials i corporals
- Depilacions
- Manicures i estètica del peu
- Massatges
- Maquillatges
- Solarium vertical
- Spa

c. Germans Masferrer, 38 - 17130 L'ESCALA
Tel. 972 77 36 17

CAMPING RIELLS

Camp Rabassa, s/n - 17130 L'ESCALA
Apart. 34 - Tel./Fax 972 770 027
E-mail: campingriells@jet.es
Girona - Costa Brava

helène

Maranges, 15 - Tel. 972 77 00 73 L'ESCALA
Monturiol, 2 - Tel. 972 50 16 70 FIGUERES

Tendals L'Escala

Protecció solar i Decoració de la llar

C/ del Mar, 10
Tel. / Fax 972 77 22 19
tendalslescala@hotmail.com
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

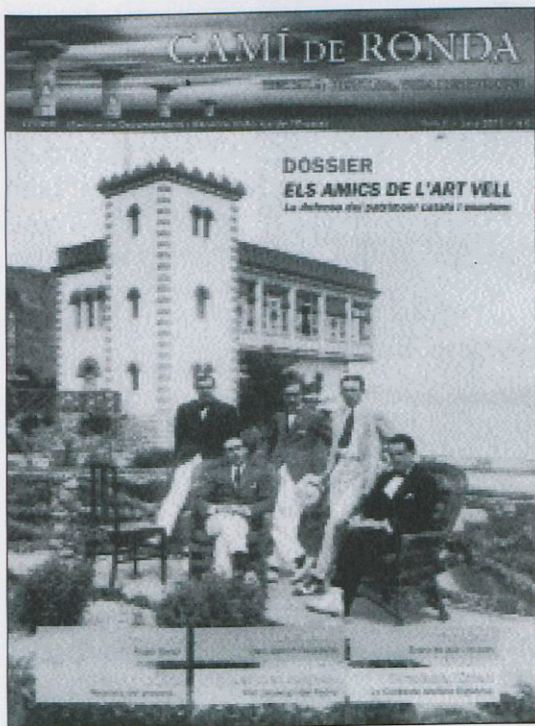
INSTAL·LADOR

Plaça Major, 1
SANT MARTÍ D'EMPÚRIES
17130 L'Escala (Girona)
Tel. 972 77 00 53
www.esculapi.com
info@esculapi.com

L'ESCULAPI
Restaurant - Pizzeria

CEDRHE 2010-2011

Portada del segon número Camí de Ronda.

Aquest estiu el CEDRHE celebra el seu tercer aniversari, i un any més són diverses i notables les activitats que hem realitzat al llarg d'aquest any. Algunes d'elles ja s'han convertit en «clàssics» com són les excursions, les xerrades i, evidentment, la revista *Camí de Ronda*. D'altra banda, aquest any també hem organitzat activitats de diferent naturalesa, com han estat la projecció d'un documental, en concret, *Bicicleta, cullera, poma*, i la sessió de teatre *Exili*. Totes aquestes activitats van tenir una gran acollida. És per això que voldríem aprofitar d'ocasió que ens brinda aquest espai per agrair a totes les persones que vénen i/o col·laboren a les nostres activitats. Moltes gràcies.

Pel que fa a les activitats que hem esmentat com a «clàssiques», destaquem dues xerrades que van tenir lloc al llarg de la tardor del 2010. La primera va anar a càrrec de Rubén Doll Petit i es va realitzar el 8 d'octubre a la Biblioteca Víctor Català de l'Escala. Aquesta xerrada, que duia com a títol *El salvament de vides humanes en temps de guerra; una difícil tasca governamental 1936-1939*; es va exposar com la Generalitat de Catalunya presidida per Lluís Companys va socórrer aquelles persones que per diferents raons van ser víctimes de la violència de la reraguarda durant la Guerra Civil Espanyola. L'altra conferència va anar a càrrec del membre del CEDRHE Rafel Bruguera dins el marc de l'exposició *Sumaríssim* que vam organitzar en col·laboració amb el MASLE. Dita conferència i exposició es van realitzar en el mateix MASLE amb l'objectiu d'explicar i narrar els principals fets de la Guerra Civil Espanyola a l'Escala i, sobretot, l'Exili escalenc.

Amb referència a l'excursió, el passat 4 de juny en vam realitzar una per visitar Cotlliure i Portbou. En aquesta sortida hi van assistir 63 persones. De Cotlliure vam visitar amb la companyia d'un guia el Chateau des

Foto de grup
de l'excursió a
Cotlliure i Portbou.

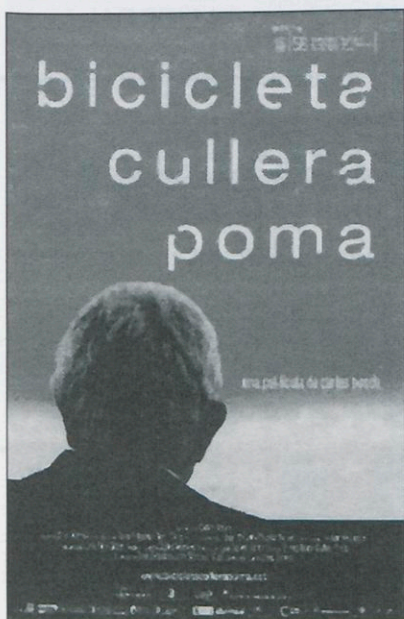
Templier, castell que va servir com a presó de republicans exiliats, i la tomba del cèlebre poeta espanyol Antonio Machado, on morí després de fugir d'Espanya per por d'haver de patir les represàlies de la repressió franquista. Pel que fa a Portbou, es va visitar el Memorial de Walter Benjamin de Dani Karavan, el cementiri on va ser enterrat dins una fossa comuna, i la ruta urbana per on el malaurat filòsof alemany va passar durant la seva curta estada a Portbou abans de llevar-se la vida.

Finalment, dins aquest primer bloc d'activitats «clàssiques» destaquem el segon número de la nostra revista *Camí de Ronda*. Aquest número, que el vam presentar el passat 18 de juny al CER, acte en el qual també vam projectar dos audiovisuals d'Ildelfons Clos, presentava la que, en principi, serà el seu disseny estàndard. En aquest sentit, la revista està composta de diferents seccions fixes i articles de col·laboració, algunes de les quals van a càrrec de membres de CEDRHE, i altres a càrrec de col·laboradors/es de l'associació als quals volem agrair, juntament als anunciants i lectors de la revista, el seu suport.

Una de les seccions fixes és el *Dossier*, que és el tema central de la revista i que enguany és l'article «Amics de l'Art Vell» escrit pel membre del CEDRHE en Jordi Gallegos. Altres seccions fixes són: *Gent Nostra* dedicada a Lluís Albert Paradedda, escrit per Rafel Bruguera. *Imatges amb Història* dedicada aquesta vegada a la Casa Gran. *L'entrevista* dedicada a un resident escalenc Àngel Belza, que fou un dels nens espanyols evacuats a Rússia durant la Guerra Civil Espanyola. *Camí d'Empúries*, que va a càrrec de Xavier Aquilué. *Ronda Dibuxada*; a càrrec de Miquel Morral i

que aquesta edició també va dedicada als Amics de l'Art Vell. *Fent Camí* a càrrec de Robert Pibernat. *La Prestatgeria*, secció que pretén fer ressenyes de llibres fets per autors/es escalencs/ques, i/o que parlin de l'Escala. *Documents Històrics* dedicat al primer nínxol d'Empúries i que ha anat a càrrec de Lluís Colomeda. *Per Col·leccionar*, fotos clàssiques del municipi i que en aquesta edició hi ha fotos sobre una cursa ciclista que va passar per l'Escala els anys 20. *Ara fa* en què es relaten les efemèrides mes rellevants ocorreguts a l'Escala en els anys acabats en 1. I, finalment, *Les Dues Longades*, secció en què es compararan dues perspectives sobre un mateix fet. Aquest any, per exemplr, hi ha dos escrits sobre la rivalitat entre el Passeig i el Pedró escrits per Pere Juhé i Francesca Badia.

Articles que no són seccions fixes de la revista són els següents articles: *El sistema dunars de l'Escala* d'Albert Albertí, *Curculles a l'Escala* escrit per Josep Ma Dacosta i amb fotografies de Miquel Pontes i Albert Ollé. *L'Escala i el ferrocarril* de Rafel Bruguera. *Dos temporals històrics a l'Escala* de Sergi Corral, *Joan Clos Comas* de Josep Clos, *Alguns Ocells a l'Escala* de Jordi Portabella, *Les olives* de Pere Juhé i *Joaquim Busquets* de Lluís Colomeda.

A més d'aquest ventall de projectes que organitzem cada any, també hem de destacar que aquest any hem realitzat la projecció d'un documental, en concret, *Bicicleta, cullera poma*, el dissabte 22 i diumenge 23 de gener. Aquest documental explicava el drama humà i familiar de la malaltia d'Alzheimer a través de la figura Pasqual Maragall, exalcalde de Barcelona i expresident de la Generalitat de Catalunya. En aquesta projecció també vam poder gaudir de dos audiovisuals confeccionats pel membre del CEDRHE Ildelfons Clos. L'altra activitat també a esmentar va ser l'obra *Exili* a càrrec del cor Pais Meu dirigit per Ramon Manent. Aquesta activitat es va realitzar el 25 de març i a la sala d'actes del CER

Finalment, un cop resumit l'exercici d'enguany, als membre del CEDRHE només ens resta agrair novament a tots vosaltres el suport que ens doneu per continuar realitzant activitats.

Moltes gràcies.

EL CEDRHE

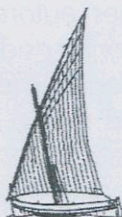

Merceria - Llenceria

Novetats Tuti

C. del Port, 41
17130 L'ESCALA
Tel. 972 770 756

CONSTRUCCIONS NAVALS - ESPECIALITZATS EN VELA LLATINA

DRASSANES SALA

Salvador Feliu Sala

Port La Clota, 8 - Tel. 972 77 07 54 - 972 77 22 05
17130 L'ESCALA (Costa Brava - Girona)

CAMPING Cala Montgó

Oficina central
B.E.T.S.A.
Nou 139, entresol
17600 Figueres - Girona (Espanya)
Tel. 972 67 45 19 - 972 67 45 01
Fax 972 67 44 95
WEB: www.Betsa.es
E-mail: CalaMontgo@betsa.es

Avda. Montgó, s/n
Tel. 972 77 08 66 - Fax 972 77 43 40
17130 L'ESCALA (Espanya)

La Barcada

C. Ave Maria, 8 - L'ESCALA
Tel. 972 773 497

BAR-CAFETERIA CARMEN

Avda. Ave Maria, 37
17130 L'ESCALA

FISIO L'ESCALA

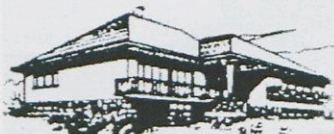
CENTRE DE FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

Marta Barretina Ginesta
Fisioterapeuta col. 834

Ronda del Pedró, 12 - 17130 L'ESCALA
Tel./Fax 972 771 475

Av. Montgó, 27 (Riells)
Tel. 972 771 003
17130 L'Escalà (Girona)

CONSTRUCCIONS J.A. AGUILERA I FILL

C.Sert, 4
17130 L'ESCALA

Tel. 972 772 523
Mòbil 649 845 992

SECCIÓ DE MUNTANYA DEL CER

1981-2010
50 ANS

El balanç del que portem d'any no pot ser més positiu per la Secció de Muntanya del CER, ja que hem arribat a la màgica xifra de 100 membres-

De tota manera el que més ens omple de joia és que una bona part d'aquests nous membres són el que esperem que sigui el relleu generacional de la secció, en definitiva el futur. Uns 20 nens i nenes d'entre 3 i 7 anys que omplen el «casal de muntanya» que es porta a terme cada dissabte.

Altres motius de satisfacció són:

Les millores que s'han fet al nostre blog <http://activitatsdemuntanya.blogspot.com>, que intentem portar al dia ja que ens serveix com a eina de comunicació tant amb els membres de la secció com amb seguidors esporàdics que no es volen perdre detall del

que fem. També hem d'agrair la tasca de Canal 10 Empordà que sempre que pot es fa ressò de les activitats més significatives que portem a terme.

La participació de membres de la secció en molt bona part de les curses i marxes populars que es fan per les nostres contrades i el bon paper que s'ha fet en elles. Cal destacar la participació a les 24h de Muntanya d'Olot, l'Embardissada, com també alguns interessants trams de GR que des de la secció es promouen.

En el camp alpinístic també s'han fet alguns avenços assolint cims com ara: l'Aneto, Pic de la Dona, Bastiments, Sotllo, Daburó, etc... i el que és més important, acostant aquests cims d'alçades gens menyspreables i alguns en condicions hivernals a membre de la secció que recentment s'han iniciat en aquest afers.

De tota manera no cal dir que l'escalada potser ha estat qui s'ha emportat més llores aquest any, l'obertura per part de membres de la secció, de la via d'escalada Intrèpida Sirena a Punta Milà (recentment publicada a la revista VERTEX nº 236) ens ha omplert d'orgull ja que ens és molt propera.

Les jornades d'iniciació a l'esportiva i a la via llarga també han ocupat una bona part de les sortides de cap de setmana. És per això que ja tenim un grup d'escaladors molt ampli que va creixent i es va consolidant.

No volem deixar passar l'ocasió de felicitar una «productora» de collita pròpia que de tant en tant ens regala una edició de vídeo de les sortides que fem: OZKART FILMS, que ens ha deixat fantàstics documents per al record.

Per últim també creiem que ens hem de felicitar pels compromisos obstinguts amb l'equip de govern de l'ajuntament pel que a la imminent construcció del tan anhel·lat ROCODROM, que serà un dels equipaments de la nova sala polivalent.

Salut i Cims! Tàpia! i Camí!!!

Secció de muntanya del CER

TEATRE A L'ESCALA

Les activitats teatrals que s'han portat a terme després de l'última informació apareguda en el llibret de la Festa Major del 2010 són les següents:
Agrupació Artística Local (Secció del C.E.R.)

Enguany, el "pitonisso" l'ha encertat (en part), ja que de la llista d'obres que presentava com a possibles es va representar la que figurava en el primer lloc "Diner molt Negre": de Ray Cooney.

Les representacions van tenir lloc els dies 3, 4 i 5 de desembre a la sala del Centre Cultural i Municipal Xavier Vilanova amb el següent repartiment:

Carles

Anna

Isabel

Òscar

Inspector Morales

Subinspectora Gutiérrez

Facunso "el taxista més ràpid"

Cortero

J. Lluís Ballesta

Mònica Llop

Maria Negre

Oriol Fuster

Quimet Molinas

Paquita Saballs

Josep Vilabré

Jaume Callol

Aquesta temporada es representarà la comèdia d'embolics "La doble vida d'en John", de Ray Cooney. Comèdia representada al teatre Condal, durant l'hivern passat, amb en Joan Pera, Lloï Beltran, Rosa Serra, David

Verdaguer... És la continuació de **Taxi (Embolica que fa fort)** 18 anys després. El taxista ha tingut un fill amb una dona i una filla amb l'altra. La resta, imaginació i sobretot assistit a les representacions que tindran lloc a finals de novembre.

Agrupació de teatre del Casal del Jubilat "Jardí del Pedró"

Durant aquest hivern han seguit els assajos de la revista "**Un tomb pel Casal**". De moment s'ha ajornat fins després de l'estiu.

Teatre a les Escoles

Escola Empúries:

Enguany, l'escola Empúries ha fet un pas més dintre de la tasca teatral. Han fet el que en termes teatrals se'n diuen "bolos". A més de la tradicional representació al gimnàs de l'escola dirigida als pares, mestres i alumnes, han fet representacions al **Casal dels Jubilats, al Centre de Dia** i a la **Residència Els Pins**. Per tant, la gent gran també van poder gaudir de les aptituds teatrals dels nens i nenes de l'escola. L'obra era una adaptació del **Petit Príncep** a càrrec dels alumnes del 2n nivell de Primària.

Escola Esculapi:

Aquesta escola ha representat una adaptació de l'obra el "**Mag d'Oz**" (representada l'any 2001 pels alumnes de sisè de l'escola Empúries).

Aquesta és la informació que ens ha passat la direcció de l'escola:

"Aquesta obres van dirigides a tota la comunitat educativa (alumnes, pares mestres). Sempre s'interpreten a la festa de final de curs (últim dia d'escola). Els objectius són aconseguir que els alumnes treballin l'expressió oral (entonació, bona dicció, bona oratòria perdre la vergonya a l'hora de parlar davant del públic...). Cada any, el curs que ha interpretat l'obra ja estat el 2n nivell de cycle inicial, ja que era una activitat de sisena hora".

Projecte d'escola de teatre:

Hi ha el projecte d'una aula de teatre i arts escèniques "TeArt" destinat a ampliar la formació dels nens i joves. La cultura, i en aquest cas i més concretament l'art, és fonamental per al desenvolupament dels nostres nois i noies. La finalitat és ensenyar-los a estimar l'art dramàtic i també a ser un bon públic el dia de demà.

L'escola anirà adreçada a tothom però sobretot als infants de 4-5 anys, nens i nenes de 6 a 13 anys i joves de 14 a 17 anys amb ganes de fer alguna cosa constructiva i alhora divertida en sortir del col·legi o de l'institut.

En principi les activitats que per norma general s'impartirien serien les següents:

Jocs de sempre. Per perdre la timidesa, conèixer els companys i posar en forma el cos i exercitar la ment.

Jocs dramàtics. Respiració i relaxació. Exercicis de mímica. Treballs de dicció catalana. Exercitar la memòria. Improvisacions.

Base de dansa pe actors.

Classes teòriques. Mètodes, obres. Què hi ha a la cartellera de Barcelona, o Girona, Figueres... Projecció de pel·lícules i obres de teatre musicals.

Possibilitat de la visita d'un professional un cop al trimestre per oferir una Classe magistral (actors, cantans, ballarins, directors...).

Quan aquest llibre vegi la llum ja s'haurà obert el primer període d'inscripció a l'escola. **El segon període serà del 19 al 23 de setembre.**

Teatre al carrer

Associació Cultural El Rosetó

Aquesta associació ha portat a terme la 3a representació del **Via Crucis** amb un èxit de públic, malgrat l'ajornament amb motiu de la pluja del divendres.

Es tracta d'interpretar alguns episodis del camí, que, segons els Evangelis, féu Jesús amb la creu a coll des de la casa de Pilat (**Plaça de l'Església**) fins al Calvari (**Mar d'en Manassa**).

La representació té lloc en forma de processó per alguns carrers i places de la vila. El recorregut d'aquesta tercera edició ha estat aquest: **Plaça Església, Enric Serra, Moreneta, Plaça III Centenari, Germans Masferrer, Mar, Plaça Avi Xaxu, Sta. Màxima, Maranges. Enric Serra, Plaça del Peix, Pintor Massanet, Escales Gavià, Cargol, Mar d'en Manassa.**

La participació d'enguany ha sobrepassat les 140 persones entre actors, actrius, organització, direcció, protecció civil... Es comencen els assajos a partir de finals de gener a les instal·lacions de l'escola Empúries i al carrer seguint el recorregut, uns 15 dies abans de la representació.

Els personatges són tot una colla: **Romans: tambors, centurió, oficial i soldats. Escena Sentència: Jesús, Ponç Pilat, Clàudia, Anàs, Caifàs, Barrabàs, servents i escrivà. Recorregut: Jueus, Dones de Jerusalem, Dones pietoses (escena de l'aigua), Verge Maria, Maria de Magdala, Maria de Betània, Sant Joan, Verònica, Cirineu, poble injuriós i poble pietós. Crucifixió:** A més dels personatges esmentats, **els dos lladres** i enguany la incorporació de la cantant **Alèxia Ramió** amb la interpretació d'un fragment de **l'Stabat Mater**.

Durant aquests tres anys de Via Crucis s'han anat fent canvis amb modificacions i ampliacions de personatges, d'escenes, de diàlegs... que s'han anat incorporant en benefici d'un enriquitment de la interpretació i una millora per a les persones del públic.

Jordi Piqué i Sagrera

Foto: Dolors Janoher

VAMPIRS 2011

Quan una temàtica surt repetidament any rera any, finalment s'ha de portar a la pràctica, i així va ser, al mateix dinar de carrosses del Carnaval 2010, vàrem decidir que en el proper aniríem de Vampirs.

Tot i tenir-ho tan clar i amb tot el temps per endavant que contàvem, no us penseu pas que no va haver-hi les típiques corredisses d'última hora. De fet i com cada any, no ens vàrem començar a trobar fins al novembre i amb la inspiració de les noves generacions i l'experiència dels més grans vàrem decidir de fer nova la plataforma, per així poder adequar-la a un camió vell i després ja vindrien dies per confeccionar la nostra obra.

Bé, entre el pont i les festes nadalenques, no va ser fins passat Reis que ens hi posàrem, ja que la manca d'un espai municipal, fa que l'anada en llocs privats sigui al més reduïda en el temps possible; sort que Carnaval no era fins a primers de març.

Una vegada feta l'estructura del ratpenat calia omplir-la d'escaiola, i començaren els problemes, com que les ales s'havien d'omplir per ambdues bandes, el pes resultant de les mateixes fou tan considerable que era impossible subjectar-les a la plataforma per nova que fos, fent i desfent; tot a terra i en provem una altra que doni la mateixa sensació i pesi menys. Resultat: es va esquarterar tota, i com que així aprèn l'aprenent, vàrem aca-

bar oblidant l'escaiola i cosint les altres del ratpenat, treball que va propiciar-nos idees per a la propera edició.

Paral·lelament les nostres disfresses anaven agafant forma; ja només quedaven qüestions menors com els complements que són els qui acaben de donar-nos el colofó final.

Finalment al matí del dia sis de març la carrossa del CER, es trobava al bell mig de la rua d'aquest fabulós carnaval escalenc. La feina de la nostra obra era observada per milers de visitants, així com la desfilada en total ordre i disciplina dels 71 vampirs que l'acompanyàvem, això sí, seguint tots els passos del ball que prèviament havíem assajat.

La nostra comparsa va ser seleccionada com a mereixedora del tercer premi de comparses, guardó que ens omple les piles per a properes edicions i congratula moltíssim la mainada que ens acompanya.

I un any més, agrair el suport del CER, i sobretot de la seva junta, i recordar-vos que no es tracta d'una colla tancada, sinó que és oberta a tot aquell qui vulgui venir a xalar amb nosaltres. Podeu contactar-nos a: **carnaval@elcer.cat**.

ACTIVITATS DEL GRUP DE DANSES LA FARANDOLA CER 2010 A 2011

24 d'abril 2010. En col·laboració amb els actes de Ciutat Pubilla de la Sardana a la Platja de les Muscleres Grosses. Acollida de la Flama de la Sardana procedent de Mataró i portada fins a l'Àgora de la ciutat d'Empúries per encendre el pebeter.

Després dels parlaments protocol·laris, el Grup la Farandola va interpretar tres danses: Contrapàs de Sant Genís de Palafolls, com a dansa ancestral catalana; Sirtaky, dansa popular grega per afinitat cultural.

Sardana de Mataró a l'Escala, composta expressament per Josep Antoni López.

25 d'abril: continuant en actes de Ciutat Pubilla, a les set de la tarda a la Platja vam fer una actuació completa amb l'acompanyament musical de la cobla a la Principal de l'Escala amb vuit ballets:

Dansa de Castellterçol.

Bolangerera de Moja (Penedès).

Ball Enrobat de Ribera del Segre (Pallars).

L'indiote de Solsona.

*24 Abril de 2010. Àgora Empúries. Arribada Flama de la Sardana.
Ballant el Contrapàs de Sant Genís.*

Ball de les Majorales: Ulldemolins (Tarragona).

Ball de Cintes: les Preses (Ripollès).

Ball de Tres: Empordà.

Ball de Nyacres: Golf de Roses.

16 d'agost: A Luna Parc, a les deu de la nit amb la cobla Principal de l'Escala.

20 d'agost. A la Plaça de l'Univers a la nit, amb música de CD.

23 d'agost. A Luna Parc, a les deu de la nit amb la cobla Principal de l'Escala.

11 setembre. Festa de la Sal, a la tarda a la Ribà. Com que en aquesta ocasió no vam tenir cap Grup convidat, vam ampliar el programa incorporant-hi a títol d'estrena el Ball Cerdà de la Seu d'Urgell i el Contrapàs de la Pila de Taüll amb l'espectacular final del «castell» de tres pisos, i vam fer la reposició del Ball del Drac de L'Escala que es va acabar amb una remullada a l'aigua.

13 novembre, a Fontanilles (Baix Empordà), ballada sorpresa que férem en el casament dels dansaires Neus Comas i David Pujol, els quals, a més de la sorpresa, els férem participar en un dels balls. En «agraïment»

25 Abril de 2010. La Platja. Ballada per Ciutat Pubilla.
La Bolangera de Moya - Penedès.

ens pagaren un dinar que vam fer a can Parera de Viladamat. No anàrem al seu convit; altrament no hi érem previstos.

26 de març 2011. A la tarda i a la Plaça Víctor Català (mercat), en la trobada d'esbarts en els darrers actes de cloenda de Ciutat Pubilla de la Sardana, on participaren els següents Grups:

Esbart Egarenc, de Terrassa.

Esbart Espiga d'Or, de Barcelona.

Esbart Maragall, d'Arenys de Mar.

Esbart Dansaire Renaixença, de Barcelona.

Esbart Rosa dels Vents, de Vilanova del Vallès.

Grup de Danses la Farandola de L'Escala que vàrem ballar: El Rigodon «Los Voluntarios», compost per Josep Vicens «Avi Xaxu», l'Entrada de Ball de Caldes de Montbui, i el Ball de Nyacres del Golf de Roses.

3 juliol. Vetllada de patrimoni artístic tradicional organitzat pel Patronat Palau-Fabra de Poesia de Caldes d'Estrac i realitzar al lloc anomenat La Pèrgola al cim de tot del Puig on hi ha els jardins del Patronat. Hi fórem convidats: la Coral Indikita de l'Escala, la Maria Teresa Pellicer i el Grup La Farandola. La coral i la Maria Teresa en la part musical de cançons i nosaltres amb cinc balls; que d'entre els quals ballàrem el Rigodon «Los Voluntarios» de l'Avi Xaxu i les Nyacres, el nostre ball de pescadors.

Després de les actuacions ens convidaren a sopar en un restaurant. També hi posaren el servei d'un autobús que ens vingué a cercar i tornar a l'Escala.

Per les previsions durant l'any en curs hi ha les següents actuacions; Una el juliol i dues a l'agost al Luna Parc. Una al juliol i l'altra a l'agost a la plaça de l'Univers.

17 de setembre. Festa de la Sal en la qual tenim convidats un grup de dansaires de la Vall d'Aran. I per la nostra hi estrenarem algun ballet més.

I a la tardor, finals d'octubre o primers de novembre, la data no està encara concretada, anirem convidats pel grup visitant a la Vall d'Aran.

El 29 de passat mes de juny, a la sala del CER vam tenir la cobla Principal de l'Escala amb la qual vam fer deu gravacions per renovar i ampliar el repertori de ballets en CD.

Josep Clos

Director

C./ Closa d'en Llop, 4
Tel. 972 774 500
17130 L'ESCALA

C/ del Port, 14 - Tel. 972 770 673
Av. Montgó, 29 - Tel. 972 773 227
www.vilabrú.com - 17130 L'ESCALA

Av. Riells, 47 - Tel. 972 773 698
C/ Palau, 15 - Tel. 972 770 037
17130 L'ESCALA

**FARMÀCIA
PIETAT
COLOMER**

Ave Maria, 3
Tel. 972 770 477
17130 L'ESCALA

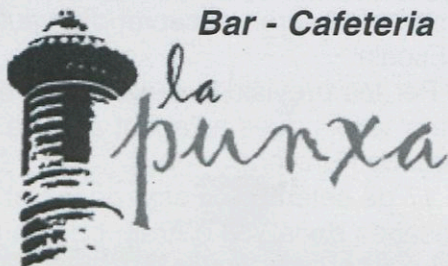
XARCUTERIA

ROCA
FUNDADA L'ANY 1825

*Embotits artesanals
cria, matança i elaboració pròpia*

Avda. Girona, 59, Local 1 - Tel. 972 773 921

Bar - Cafeteria

c/. del Port, 2 - Tel. 972 77 41 79
La Platja - L'ESCALA

GASOILS A DOMICILI
CALEFACCIÓ - AGRÍCOLA - AUTOMOCIÓ

www.empuriesoils.com

972 770 274

carnisseria

joan pages

carnisseriajoanpages@gmail.com
Tel/Fax: 972 772 181 - Av. Girona, 56 - L'ESCALA

SECCIÓ D'ESCACS

ACTUACIONS TEMPORADA 2010-11

S'ha continuat fent classes d'escacs en el centre. I a l'escola ESCULAPI s'ha fet un curs durant tot el període amb un grup de deu alumnes, als qui s'ha transmès un diploma d'assistència.

S'HA PRES PART EN LES SEGÜENTS COMPETICIONS:

Campionat de Catalunya per equips, delegació de Girona.

Campionat absolut individual de Catalunya, delegació de Girona.

Torneig de La Cirera de Llers.

Campionat de veterans de Catalunya, delegació de Girona.

Torneig de partides ràpides de PALAFRUGUELL

Campionat obert de Llers.

La Secció està molt animada per la inscripció de nous jugadors.

Antoni Martí Roda

Secció d'escacs del C.E.R.

L'experiència de
cinc generacions
al servei del client

VICENS ASSESSORIA
D'EMPRESSES
COMPTABLE I FINANCERA

VICENS ASSESSORIA

Agència d'Assegurances
Ad'a
G.A.
NUMS:
13.976
51.193 - 69.129

VICENS ASSESSORIA

Assessoria d'Empreses
Assessoria Fiscal, Comptable
i financera
Assessoria Jurídica

VICENS MEDIADORS

Agència d'Assegurances exclusiva de:
Núm. Reg.: D.G.S.F.P.:C0723B17488115

SEGUROS EN VERSIONES

TORRENT ADVOCATS

Av. Girona, 34 - Apartat de Correus, 33

assessoria@vicens.cat - mediadors@vicens.cat

Tel. 972 770 424 - 686 961 317 - Fax 972 774 148

17130 L'ESCALA (Girona)

ANXOVES

EL XILLU

Closa del Llop, 18 - Tel. 972 770 820 / 972 770 838 - Fax 972 770 820 - 17130 L'ESCALA

HOT SEX GROUP

CAMPING / CARAVANING

SECCIÓ DE TENNIS TAULA

TEMPORADA 2010-11

DE TORNADA A L'ELIT DEL TENNIS DE TAULA ESTATAL

Aquesta temporada la secció de tennis taula del C.E.R. torna a jugar en la màxima categoria després de tres anys jugant a la divisió d'honor masculina.

Ha estat una temporada a nivell de club força satisfactòria pel que fa a resultats dels diferents equips del C.E.R.

Un any en què hem tornat a pujar en nombre de nens i nenes de l'escola base, que és un dels objectius marcats en més importància per part dels responsables de la secció. Han estat uns 25 nens i nenes amb edats compreses entre 7 a 13 anys.

En el primer equip hi ha hagut dues noves incorporacions de jugadors: Marton Marsi, de nacionalitat hongaresa, que ens ha fet de primer jugador amb uns resultats molt bons al llarg de la temporada, que ens han fet aconseguir l'objectiu de la permanència en aquest primer any de tornada a l'elit del tennis de taula. L'altre jugador ha estat Attila Namesztovski, de nacionalitat sèrbia, que ens ha fet la funció de jugador del primer equip i

Primer equip del C.E.R. amb els seus jugadors i reponsables de secció

la d'entrenador de l'escola base. Els altres jugadors que han format l'equip són Marc Clotet, tercera temporada a les files del C.E.R. i Cristóbal Garcia, segona temporda.

CLASSIFICACIÓ FINAL DE SUPER DIVISIÓ D'HONOR MASCULINA

1 DKV BORGES VALL	7 BOMONS BLASI-XALOC OLESA
2 CAJASUR-PRIEGO T.M	8 CAJA DE BURGOS
3 UCAM-FLOYMAPE CARTAGENA	9 C.E.R. L'ESCALA
4 SAN SEBASTIAN DE LOS REYES	10 TERMOTUR CALELLA
5 ARTEAL-SANTIAGO	11 CLUB FALCONS SABADELL
6 IRUN LEKA ENEA	12 CTM CAJAGRANADA

EQUIP DE PREFERENT DE GIRONA

L'equip de preferent format per Joan Sues, Robert Coll i David Gonzalez es proclamen campions de lliga de manera brillant sense perdre cap encontre al llarg de la lliga. D'aquesta manera la propera temporada el C.E.R. podrà inscriure un equip a la categoria de tercera nacional.

CLASSIFICACIÓ FINAL DE LLIGA PREFERENT

1 C.E.R. L'ESCALA	6 AVAP
2 CTT CAMPLLONG	7 CTT OLOT
3 FD CASSANENC	8 CTT PALAFRUGELL
4 CTT VILABLAREIX	9 CTT TORROELLA
5 TT TRAMUNTANA	

EQUIP DE PRIMERA TERRITORIAL

L'equip de primera territorial format per Daniel Sabrià, Sergi González, Enric Casadevall, Daniel Isern i Manu Tirado han fet una temporada discreta per raó de les incorporacions dels jugadors del planter perquè vagin tenint competició de nivell.

CLASSIFICACIÓ FINAL: LLIGA PRIMERA TERRITORIAL

1 CTT LA BISBAL	5 CTT VILABLAREIX A
2 CTT VILABLAREIX B	6 C.E.R. L'ESCALA
3 FD CASSANENC A	7 TT TRAMUNTANA GUIBAUDI
4 CTT L'ALBERA	8 CTT LLAGOSTERA

EQUIP VETERANS

Aquest any s'ha celebrat per primera vegada una lliga de veterans, en la qual l'equip del C.E.R., format per Joan Sues i Daniel Sabrià, ha acabat la lliga amb un meritori subcampionat.

CLASSIFICACIÓ FINAL, LLIGA VETERANS

1 CTT BÀSCARA	5 CTT L'ALBERA
2 C.E.R. L'ESCALA	6 CTT ROSES
3 TT TRAMUNTANA A	7 CTT VILABLAREIX B
4 CTT VILABLAREIX A	8 TT TRAMUNRANA B

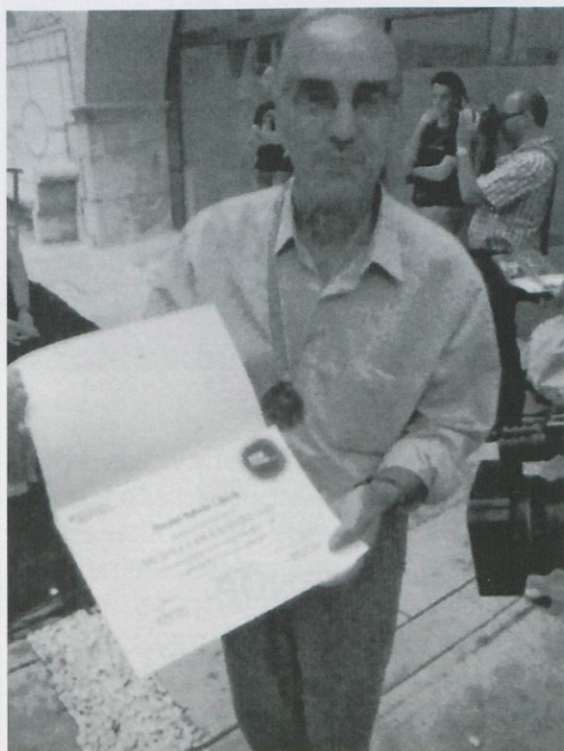
ALTRES RESULTATS DEL C.E.R.

CAMPIONS DE CATALUNYA ABSOLUTS. CALELLA DE BARCELONA

L'equip del C.E.R. format pels jugadors Attila, Marc i Cristóbal obtenen la quarta plaça per equips després de guanyar l'equip de CN Mataró per 3-0. Després, a semifinals contra el DKV Borges perdem per 3-0, i el partit per decidir la tercera i quarta plaça també el perdem contra el Termotur Calella per 3-1.

En individuals Marc Clotet arriba a vuitens de final i Cristóbal a quarts de final.

A nivell dels jugadors de la nostra escola base, la participació en diferents competicions territorials ha estat amb resultats positius dintre les diferents categories de la província.

CONCESSIÓ DE LA MEDALLA AL MÈRIT ESPORTIU DE GIRONA A DANIEL SABRIÀ.

Al mes de juny s'ha atorgat la medalla de l'esport de les comarques gironines a Daniel Sabrià, per la seva trajectòria al llarg de moltíssims anys de dedicació a la secció de tennis de taula del C.E.R. Hi ha diferents resultats en la seva carrera esportiva. Per sort, encara continua avui dia competint any rera any a les files del C.E.R. aportant els seus coneixements al planter del club.

Des de la secció del tennis de taula del C.E.R. desitgem que passeu unes bones festes tots plegats.

La Junta

eo!tech

informàtica

Av. Riells, 29 - L'Escala - Tel. 972 77 23 14

www.eotech.es

Reparació
Venda de material
Servei tècnic
Manteniment

Hostal Bar-Restaurant

LA VINYA

HABITACIONS BANY COMPLET INDIVIDUAL
AIRE CONDICIONAT - TV VIA SATÈL·LIT

Obert tot l'any

Av. Girona, 10 - Tels. 972 770 346 - 972 771 237 - 646 881 349

email: laviniasc@gmail.com - **L'ESCALA**

FINQUES "XAXU"

GESTOR INTERMEDIARI EN PROMOCIONS I EDIFICACIONS
(G.I.P.E.) TITULAR PROFESSIONAL Núm. 985. AICAT 1853

LLOGUERS, COMPRA, VENDA

Carrer Ave Maria, 12
Apartat correus, 255

Tel. 972 771 540
Fax 972 773 523

www.finqesxaxu.com - info@finquesxaxu-com

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DEL C.E.R.

Ara fa un any començàvem el projecte de recuperar la Secció de Fotografia, amb una exposició col·lectiva al Museu de l'Anxova i de la Sal.

L'experiència va ser molt enriquidora, tant els preparatius, com l'exposició. Va ésser un èxit de visites, i la qualitat de les fotografies era excel·lent.

Inauguració exposició col·lectiva al MASLE el 07.08.2010

Tot això va fer que el grup que formem l'Agrupació, agaféssim confiança, i ens plantegéssim fer una segona exposició col·lectiva.

Aquesta es farà el proper mes de desembre a la sala d'exposicions de l'Ajuntament. El tema proposat és: L'Escala, camins, carrers i places.

Hem recuperat el concurs de fotografia de carnaval amb la col·laboració de la Comissió de Carnaval. Estem contents de la participació i farem tot el possible perquè la propera edició compti amb més participants.

Cal dir també que hem ofert la nostra col·laboració al Triumvirat Mediterrani, per tal d'organitzar el 3r. concurs de fotografia, i ha estat acceptada.

Inauguració i entrega de premis del concurs de fotografia de Carnaval a la sala d'actes de l'Ajuntament el 21.05.2011.

Som un grup obert a tothom que estigui interessat en la fotografia, tant a nivell personal, com per fer activitats col·lectives.

Si us voleu posar en contacte amb nosaltres, el nostre correu és: sec.foto.cer@gmail.com.

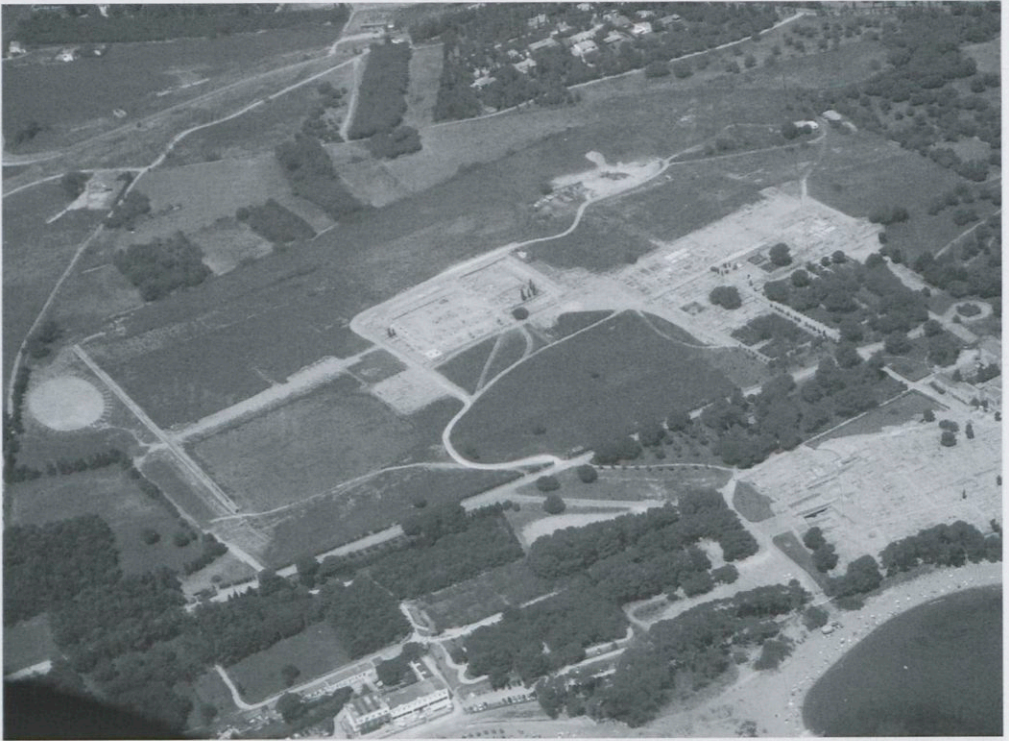
Salut, i bona festa major.

Vista aèria del jaciment arqueològic d'Empúries (Foto: S. Font).

CRÒNICA EMPORITANA 2010

Vista aèria del jaciment arqueològic d'Empúries (foto: S. Font)

Unnim

UN REPÀS A L'ACTIVITAT DEL MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA-EMPÚRIES DURANT L'ANY 2010

Al llarg de l'any 2010, el Museu d'Arqueologia de Catalunya-Empúries ha continuat amb les obres de construcció del nou edifici de recepció de visitants a l'entrada del jaciment.

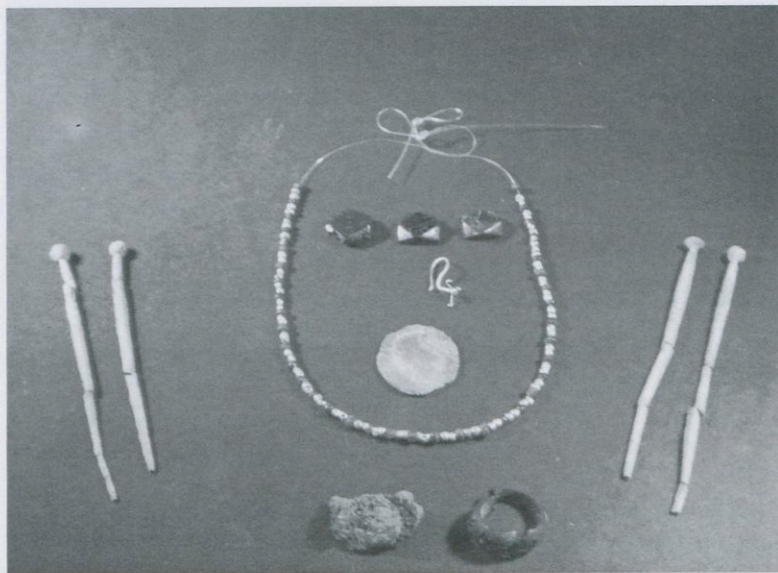
Precisament, la construcció d'aquest nou edifici va comportar l'excavació arqueològica prèvia d'aquesta zona. Cal dir que els resultats de les excavacions han estat molt positius ja que han posat al descobert una necròpolis romana i una de grega de gran interès arqueològic, amb un total de 90 tombes en estat original.

Imatge de les obres de construcció del nou edifici de recepció de visitants.

Els treballs arqueològics han permès descobrir una necròpolis d'època romana altimperial (segona meitat del segle II dC) amb 60 enterraments, situada sobre diverses estructures, com ara forns o dipòsits d'aigua, per sota de les quals s'ha trobat una necròpolis d'època grega (segles V-III aC) amb 30 inhumacions.

Les excavacions han afectat una extensió de 2.460 metres quadrats i s'ha arribat als quatre metres de profunditat. La inversió d'aquesta actuació arqueològica ha estat de 120.000 euros.

Conjunt d'objectes trobats a la tomba romana del s II dC.

Les tombes romanes presenten aixovars funeraris amb objectes de ceràmica i vidre i peces de metall, com ara anells arracades o fíbules. Destaca el ric aixovar d'una dona inhumada el tercer quart del segle II dC, format per una arracada d'or, un collar amb denes d'or i de pasta de vidre blau, un anell de pedra, un feix d'agulles de cap d'os, una moneda i una capsa de fusta decorada amb aplics de bronze a l'interior de la qual ha aparegut una ampolla de vidre que probablement contenia perfum.

Gran dipòsit d'aigua d'ús industrial amb escala d'accés a l'interior.

Un forn i dipòsits d'aigua

Per sota de la necròpolis romana, i seguint la seqüència estratigràfica, s'han trobat diverses estructures relacionades amb instal·lacions industrials, que daten d'època romano-republicana (segles II-I aC) i que perduren fins al segle I dC.

Entre aquestes estructures destaca un dipòsit d'aigua, revestit amb morter hidràulic i dotat d'escales per baixar al seu interior, en un àmbit de treball relacionat amb ell, que formarien part d'una instal·lació industrial de funció encara indeterminada. També s'ha documentat un forn ceràmic i diversos retalls de la roca que contenien abocadors industrials.

Per sota de les estructures industrials, es va trobar una necròpolis d'època grega (segles V-III aC), amb 30 d'inhumacions, situada sobre la roca natural. Els enterraments presenten rics aixovars funeraris, com fou el cas d'una tomba d'una nena grega del s. V-IV aC, que anava acompanyada de dues joguines de terracota, una figura que representa un forner i una nina amb els braços i cames articulats. Mai abans, a Empúries, s'havia trobat una figura que representés un determinat ofici.

Actualment, les peces ja estan restaurades i es poden veure al museu.

D'altra banda, s'ha començat a planificar el trasllat dels magatzems arqueològics al nou magatzem inaugurat l'any 2009. A llarg dels propers anys, milers d'objectes arqueològics s'hauran d'anar traslladant als nous magatzems.

Dues joguines de terracota dels s. V-IV aC. Un forner amb la pala d'enfornar i una nina articulada.

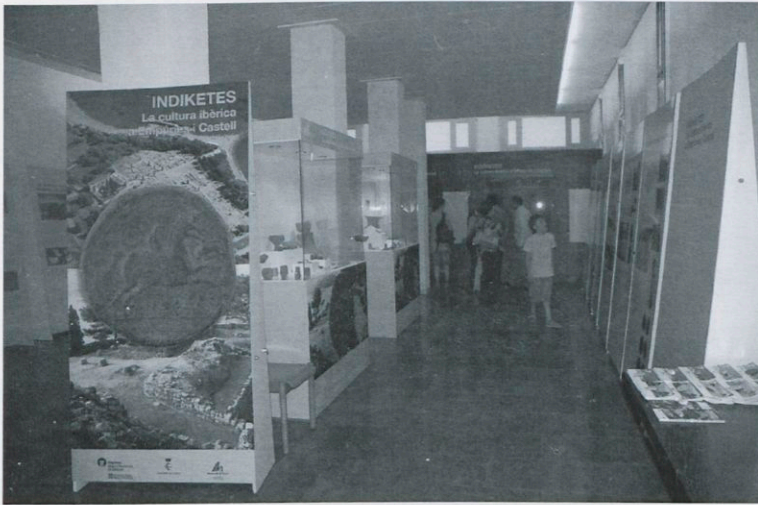

Excavació del sector de l'estoa de la ciutat grega durant el 64è Curs d'Arqueologia d'Empúries.

Dins del marc del 64è Curs d'Arqueologia d'Empúries, s'han continuat els treballs de recerca arqueològica al sector de l'estoa, al nord de l'àgora d'Empúries. S'ha continuat l'excavació en profunditat per conèixer les etapes prèvies al gran edifici de l'estoa, bastit al segle II aC. El curs, en què van participar 30 estudiants d'universitats d'arreu d'Europa, ha comptat amb la participació de diversos professors especialistes en el tema.

Pel que fa a la tradicional exposició d'estiu, el juliol es va inaugurar l'exposició INDIKETES, la cultura ibèrica a Empúries i Castell, una exposició que feia un repàs a la història i l'arqueologia de les restes ibèriques trobades a Empúries i al poblament ibèric de Castell (Palamós). Aquesta exposició, organitzada conjuntament amb l'Ajuntament de l'Escala i el Museu de la Pesca (Palamós), es va poder veure a la Casa dels Forestals de Sant Martí d'Empúries fins al setembre. Tot seguit, des del setembre al desembre, es va exhibir al Museu de la Pesca a Palamós.

El MAC-Empúries va participar, com sempre, en l'organització del XV Triumvirat Mediterrani, la fira grecoromana de reconstrucció històrica més antiga de Catalunya. Com a novetat, hi havia una zona d'oficis artesanals que s'havia d'instal·lar a la Mar d'en Manassa. En aquesta edició, el mal temps, protagonitzat per una forta tramuntana, van obligar a traslladar les activitats

Exposició temporal sobre els indiketes d'Empúries i Castell a la Casa dels Forestals de Sant Martí d'Empúries.

als carrers del centre de la vila. Una setmana abans, el MAC-Empúries va acollir, com és tradició, la sortida i l'arribada de la VIII Marató d'Empúries.

El dia 16 de maig es va fer una jornada de portes obertes al MAC-Empúries amb una participació de 1.270 persones. A més, s'oferien 4 visites romanes, a les quals van participar 310 persones.

Com en els darrers anys, el MAC-Empúries va donar suport a l'organització de la fira Arrels del Vi de Sant Martí d'Empúries i al Festival d'estiu PortalBlau. Dins el PortalBlau es van fer dos concerts al Fòrum romà d'Empúries. El dia 13 d'agost, concert del grup Galata Mevlevi Ensemble,

Muntatge del forn de ceràmica a la Mar d'en Manassa.

Dos personatges romans que acompanyen l'exèrcit romà es troben, de cop i volta, enmig de la futura ciutat romana d'Emporiae.

d'Istanbul, amb 750 persones. L'endemà, el dia 14, hi va haver el concert de Miguel Poveda, interromput dues vegades per la pluja, que va comptar amb 2.000 persones.

L'estiu del 2010, es va fer una nova visita teatralitzada nocturna dins el cicle "Empúries cap al tard" amb l'escenificació "Els romans s'instal·len a Emporion". Les visites van comptar amb més de 1.200 participants.

Empúries també va participar en les Jornades Europees del Patrimoni i en la Setmana de la Ciència amb diverses activitats i visites gratuïtes obertes a tot el públic durant la tardor passada. A finals d'octubre es va fer la roda de premsa de presentació dels resultats de l'excavació de les necròpolis al sector del nou Centre de Recepció de Visitants.

A finals d'any també es va posar en funcionament el nou centre Iberia Graeca www.iberiagraeca.org impulsat pel Museo Arqueológico Nacional i el Museu d'Arqueologia de Catalunya, que té la seva seu a la Casa dels Forestals de Sant Martí d'Empúries.

El centre ja ha començat a treballar, un cop s'ha fet l'adequació dels espais de treball, situats a la primera planta de l'edifici. El fins ara director del MAC-Empúries, Xavier Aquilué, ha passat a ser el responsable científic d'aquest centre de documentació de la presència i el comerç grec a Ibèria.

Marta Santos i Joaquim Monturiol

ÍNDIX

- 1 Convit del Sr. Alcalde *Estanislau Puig i Artigas*
- 3 Salutació de la Junta *Junta del CER*
- 5 Manifest de la Secció de Pubillatge
- 7 *Roser i Carles, amics de cor*
- La sardana d'estrena de la Festa Major *Agrupació Sardanista «Avi Xaxu»*
- 9 Una petita capbussada *Pere Juhé i Oriol*
- 13 La bellesa del mar *Pilar Pellicer, de Gispert*
- 17 Des d'Empúries *Carles Duarte*
- 21 El golf del (i no pas *de*) Lleó *Emili Casademont i Comas*
- 23 PROGRAMA
- 35 No perdem mai l'esperança *Mercè Bellfort i Bruna*
- 37 La noia del vestit rosa i altres premonicions *Lluís Colomeda*
- 41 Pobresa i riquesa dels pobles i les nacions:
temps difícils. *Joan Barceló i Coll*
- 45 Carregats de romanços *Quim Gibert*
- 47 Ara fa 65 anys. Les actuacions de La Principal de l'Escala
a Barcelona, el 1946 *Jordi Gallegos i Córdoba*
- 61 El pati de casa *Maria Henriod*
- 63 Elisabeth Eidenbenz. Una heroïna que mereix ser
ben recordada *Pilar Pellicer, de Gispert*
- 69 Rastre de pètals *Assumpció Costals Puig*
- 71 L'home que ens posà dempeus *Ricard Guanter*
- 77 Inventari d'una nit d'estiu al terrat *Assumpció Costals i Puig*
- 79 A un amic que passa per un mal moment econòmic *Esther Alemany i Pagès*
- 81 Festa Major de l'any 1955 *V. Ll. (escalenc d'adopció)*
- 83 IV Nit de les activitats culturals *Vili-Gran*
- 91 Memòria de les activitats de l'Arxiu Històric
de l'Escala i el Museu de l'anxova i de la sal *Lurdes Boix, Marina Font*
Tània Ors i David Ferriz
- 101 Club de Tennis de l'Escala *Francesc Targa*

103 El F.C. l'Escala, deu anys enrera
Temporada 2001-2002

Vilabrú

Seccions del CER:

115 CEDRHE 2010-2011

El Cedrhe

119 Secció de Muntanya

Secció de Muntanya

121 Teatre a l'Escala

Jordi Piqué

125 Vampirs 2011

127 Activitats del Grup de Danses, La Faradola, 2010 a 2011

Josep Clos

131 Secció d'Escacs

Antoni Martí Roda

133 Secció de Tennis Taula

La Junta

137 Agrupació fotogràfica del C.E.R.

Agrupació

Crònica emporitana

139 Activitats del Museu d'Arqueologia de
Catalunya-Empúries durant l'any 1010

Marta Santos i Joaquim Monturiol

El nostre sincer agraïment a tots els qui han col·laborat
en aquest butlletí, puix que gràcies a ells
s'ha pogut portar a felicitat terme.

TAXIS AYALA

Més de 40 anys al seu servei

Alfons: 619 75 02 40

Anna: 609 62 07 65

Nit: 660 23 64 03

taxisayala@hotmail.com

Carrer Ponent, 8-B · 17130 L'ESCALA (Girona)

Edita. CER L'ESCALA
(900 exemplars)

SERVEI MUNICIPAL D'AIGÜES

Sorea

Ronda del Padró, 5
17130 L'ESCALA

Tels. 972 77 16 24 / 972 77 27 31

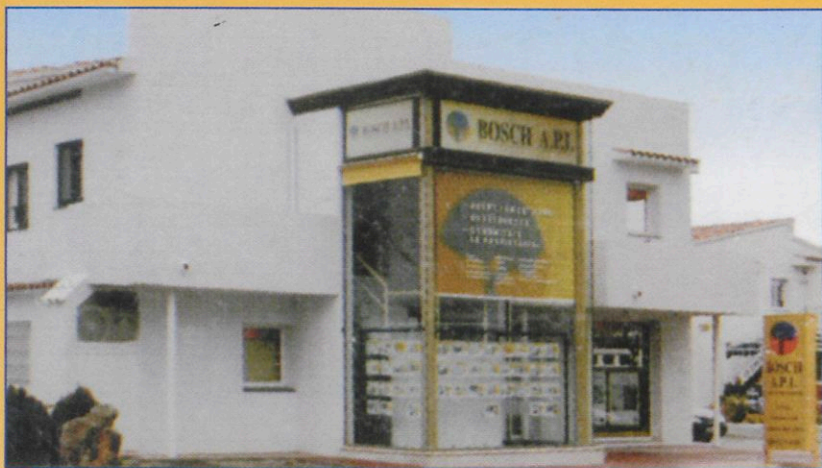

Passeig del Mar, 4
Tels. 972 77 02 89 - 972 77 06 66
Fax 972 77 44 72
17130 L'ESCALA (Girona)
info@escalacenter.com
www.escalacenter.com

BOSCH API

**AGENT IMMOBILIARI - CONSTRUCTOR
COMUNITATS DE PROPIETARIS**

C/ Palau, 4
Tel. 972 77 15 05
Fax 972 77 06 16

C/ Enric Serra, 2
Tel. 972 77 00 02

17130 L'ESCALA

E-mail: info@boschapi.com • www.boschapi.com